Cornell University ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

The Ladies' Garment Worker, Volume 8 (1917) | The Ladies' Garment Worker

2-1-1917

The Ladies' Garment Worker, Volume 8, Issue 2

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/lgw_vol8
Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.
Support this valuable resource today!

This Book is brought to you for free and open access by the The Ladies' Garment Worker at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in The Ladies' Garment Worker, Volume 8 (1917) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

The Ladies' Garment Worker, Volume 8, Issue 2

Description
First published in April 1910, *The Ladies' Garment Worker* was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) through 1918. The journal appeared monthly and included sections in English, Italian, and Yiddish. *The Ladies' Garment Worker* was discontinued at the end of 1918 and replaced in January of 1919 by the new weekly journal of the ILGWU, *Justice*.

Keywords
International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, The Ladies' Garment Worker, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, English, Italian, Yiddish, Jewish

Publisher
International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

This book is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/lgw_vol8/2

VIII FEBRUARY, 1917 No. 2

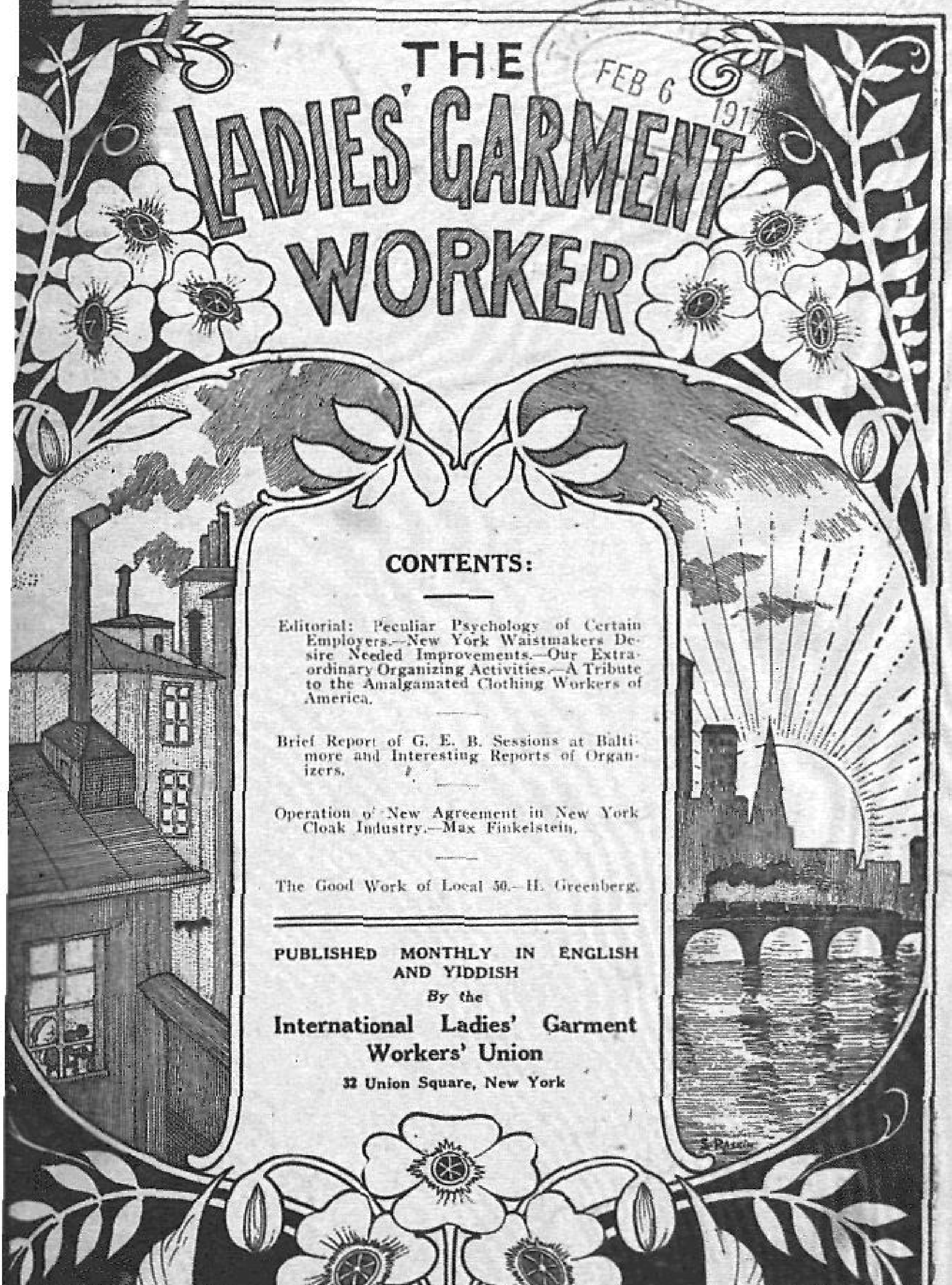

FEB 6 1917

CONTENTS:

Editorial: Peculiar Psychology of Certain Employers.—New York Waistmakers Desire Needed Improvements.—Our Extraordinary Organizing Activities.—A Tribute to the Amalgamated Clothing Workers of America.

Brief Report of G. E. B. Sessions at Baltimore and Interesting Reports of Organizers.

Operation of New Agreement in New York Cloak Industry.—Max Finkelstein.

The Good Work of Local 50.—H. Greenberg.

PUBLISHED MONTHLY IN ENGLISH AND YIDDISH

By the

International Ladies' Garment Workers' Union

32 Union Square, New York

Lipshitz Press, 30 Lafayette Street, New York

Directory of Local Unions

	Local Union	Office Address
1.	New York Cloak Operators	121 E. 18th St., New York City
2.	Philadelphia Cloakmakers	244 S. 8th St., Philadelphia, Pa.
3.	New York Piece Tailors	9 W. 21st St., New York City
4.	Baltimore Cloakmakers	1000 E. Baltimore St., Baltimore, Md.
5.	New Jersey Embroiderers	144 Bergenline Ave., Union Hill, N. J.
6.	New York Embroiderers	133 2nd Ave., New York City
7.	Boston Raincoat Makers	38 Causeway St., Boston, Mass.
8.	San Francisco Ladies' Garment Workers	352—19th Ave.
9.	New York Cloak and Suit Tailors	113 E. 10th St., New York City
10.	New York Amalgamated Ladies' Garment Cutters	7 W. 21st St., New York City
11.	*Brownsville, N. Y., Cloakmakers*	*219 Sackman St., Brooklyn, N. Y.*
12.	Boston Cloak Pressers	241 Tremont St., Boston, Mass.
13.	Montreal, Canada, Cloakmakers	37 Prince Arthur, E. Montreal, Canada.
14.	Toronto, Canada, Cloakmakers	194 Spadina Ave., Toronto, Canada.
15.	Philadelphia Waistmakers	40 N. 9th St., Philadelphia, Pa.
17.	New York Reefermakers	31 Union Square, New York City
18.	Chicago Cloak and Suit Pressers	1815 W. Division St., Chicago, Ill.
19.	Montreal, Canada, Cloak Cutters	1178 Cadieux, Montreal, Canada
20.	New York Waterproof Garment Workers	115 E. 10th St., New York City
21.	Newark, N. J., Cloak and Suitmakers	103 Montgomery St., Newark, N. J.
22.	New Haven Conn., Ladies' Garment Workers	83 Hollock St., New Haven. Conn.
23.	New York Skirtmakers	113 E. 10th St., New York City
24.	Boston Skirt and Dressmakers' Union	241 Tremont St., Boston, Mass.
25.	New York Waist and Dressmakers	16 W. 21st St., New York City
26.	Cleveland Ladies' Garment Workers	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
27.	Cleveland Skirt Makers	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
28.	Seattle, Wash., Ladies' Garment Workers	153—15th Ave., Seattle, Wash.
29.	Cleveland Cloak Finishers' Union	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
31.	St. Louis, Mo., Cloak Pressers	920 N. 17th St., St. Louis ,Mo.
32.	Winnipeg Ladies' Garment Workers	Labor Temple, Winnipeg, Man.
33.	Bridgeport Corset Workers	414 Warner Building, Bridgeport, Conn.
34.	Bridgeport Corset Cutters	414 Warner Building, Bridgeport, Conn.
35.	New York Pressers	228 Second Ave., New York City
36.	Boston Ladies' Tailors	241 Tremont St., Boston, Mass.

(CONTINUED ON INSIDE YIDDISH COVER)

Named shoes are frequently made in Non-Union factories

DO NOT BUY ANY SHOE

no matter what its name, unless it bears a plain and readable impression of this UNION STAMP

All shoes without the UNION STAMP are always Non-Union

Do not accept any excuse for absence of the UNION STAMP

BOOT AND SHOE WORKERS' UNION

246 Summer Street, Boston, Mass.

JOHN F. TOBIN, Pres. *CHAS. L. BAINE, Sec'y-Treas.*

THE LADIES' GARMENT WORKER

PUBLISHED MONTHLY IN YIDDISH AND ENGLISH

VOL. VIII FEBRUARY, 1917 No. 2

PECULIAR PSYCHOLOGY OF CERTAIN EMPLOYERS

That employers do not relish the manifestation of unrest among the workers need hardly be stated. To some unenlightened mothers the quiet baby, which certainly lacks vitality, is the ideal baby; and to all employers the submissive worker, who certainly lacks initiative, is the ideal employee. If he works and asks no questions as to time or money he is much appreciated, even loved.

Employers, the most influential and the biggest, believe in organization for their own benefit—for economy, efficiency and larger profits; but they hate to see their employees organizing and preparing to wrest a little more pay from the profits of trade. They think such efforts annoying, outrageous, and, in bitter terms condemn labor leaders for assisting these efforts.

Unfair employers wax indignant at the workers' renewed demands at the beginning of the busy season. Having to concede these demands upsets the employers' calculations by $10,000 or so—a pretty sum to let go without frowning, fuming and threatening dire disaster to the trade.

This $10,000 or so is the backbone of every employer's argument against the workers' demands for an additional trifle. Why in heaven or earth should he throw away in wages and shop improvements such or a similar amount? No, he will rather fight against and teach these people a lesson!

By fighting he may have to lose $20,000 or so; but he does not count the cost at the beginning. In his indignation he overlooks that probability. It is in this way that disaster may befall his trade. It is thus that some upstart may displace him and compete him out of the industry, and then the papers report in cold, heartless print that so and so has failed.

If only every employee were submissive and did all the work the employer desired for the amount he deems fit to pay, then he would be by $10,000 or so richer and free from worry besides.

* * *

LABOR RIGHTFULLY CLAIMS ITS OWN No one will deny that this is the characteristic psychology of the general run of employers of labor. They proceed on the assumption that the world is theirs and the fullness thereof. It is not easy to talk of others' rights to a man, who deep in his

heart believes that every thing connected with the manufacture of his wares, including the labor of his "hands," belongs to him.

As workers we do not dispute the employer's ownership over certain things, but we do emphatically dispute his right of ownership over our labor.

Labor is life. It is the workers' only capital; all they possess. It is theirs to barter for a fair price or withold. Hence labor's unrest at the advent of industrial prosperity. The workers only claim what rightfully and reasonably belongs to them—a fair share of their contribution to the product.

Can any claim be clearer, juster and fairer? Is not this claim of labor far less selfish than the claim of employers to absolute control and arbitrary rule over the workers? Yet average employers cannot bring themselves to realize or admit it. Most of them cannot or will not enter into the workers' side of the question. They are worried and indignant at having to part with $10,000 or so which does not really belong to them.

NEW YORK WAISTMAKERS DESIRE NEEDED IMPROVEMENTS

January is the month when the waist and dress industry prepares for the spring season, the biggest and the best season for the manufacturers. Naturally, the workers, too, wake up to their interests. On this season depends what conditions of life await them during the coming year—whether they will have to stint themselves and forego certain essential necessities of food, clothing and ordinary comforts, or have a moderate enjoyment of them, as by right and reason they should.

Accordingly, the workers brace themselves for an effort to get a larger slice of bread and a little more leisure and joy in life as a result of the season's work. Both the officers and rank and file hold numerous meetings. The workers are brought into better organized shape. They are encouraged to express their wishes as to what improvements they need most, and these wishes are embodied in demands to the manufacturers.

The spectacular strike of last year in the waist and dress industry is still new to memory. Such impressive demonstrations cannot quickly fade away. But although the strike was in the main successful, increasing the ranks and strengthening Local No. 25, it brought only slight improvement. This slight improvement has been wiped away by the undue increase in the cost of living. Worse than that, since the cost of living has increased at least 30 to 40 per cent, while their increases last year averaged about 10 per cent, it is easy to imagine to what condition the workers have been reduced.

And the waist and dress industry is rich and prosperous enough to make good this difference between wages and the higher cost of living. The manufacturers must bear the burden of higher pay. The workers have no other sources of income.

* * *

OFT-REPEATED STRIKES IN NEEDLE INDUSTRY EXPLAINED

Rightly speaking, the employers should need no reminder to do their duty by the workers. They are not so free, as they

might imagine, from responsibility to *the people who render possible their* more or less substantial profits. But this is a high moral idea to which the average employer in the needle industry has not yet been educated. Such education is the work of the union; and where education by conference and negotiation fails, organized force, or the weapon of the strike, must be resorted to.

Of course, this force is not an ideal method of inducing thought and reason. But what else can be done if employers persist in shutting their ears *to the stern facts of life?*

This singular shutting out of the light by the employers accounts for the oft-repeated strikes in the needle industry. People outside our ranks often wonder why such frequent unrest prevails, why so many strikes? All they need do is to become familiar with some of the methods used by the employers to cow the workers and deprive them of work and wages; to divide them and set them against each other; to pursue them with vengeance and discrimination and thus destroy their *spirit of independence and faith* in the union. Those who have obtained such inside knowledge have freely admitted the justice of the workers' contentions, have justified the workers' demands and their struggles to get concessions.

* * *

FORTY-EIGHT HOURS A WEEK AND HIGHER PAY

The waist and dress industry is no exception. Here and there employers are more enlightened and more humane. Most of them have sampled the fighting capacity of the *shirtwaist girl. They have felt the* keen edge of the sword of the strike. They remember this even at a time when the organization of the waistmakers was feeble and had to feel its *way inch by inch. Considering,* however, their resistance to reasonable demands it would seem that the employers have not yet completely mastered their lessons of the past, and every year the workers in the shops find it necessary to talk strike or go on strike to get a few needful concessions.

This year, or rather at the end of last year, the office of the Waist and Dressmakers' Union presented very moderate demands to the Dress and Waist Manufacturers' Association on behalf of Locals Nos. 10, 25 and 58. These in substance were: (1) a general increase of 20 per cent in wages and earnings for all workers in the industry; (2) a working week of forty-eight instead of forty-nine hours established last year.

The reasonableness of these demands is clear from the fact that a number of large manufacturers of waists and dresses have voluntarily established the forty-eight hour week in their factories. It was hoped that the conferences between the union and association would square these matters and do away with the unrest among the workers.

At this writing, the Board of Arbitration is in session, considering the workers' demands and the employers' counter demands. The latter submit the stock argument that the industry cannot stand any such concessions. But since the industry stood substantial concessions in the past, and has grown richer and more prosperous, one cannot see how the employers' advocates will back up the sounding of *the alarm for the future of the industry.* We cannot believe that, in view of the extraordinary advance in the cost of living, the Board of Arbitration will

be impressed by the employers' alarm and leave the workers in a position which cannot be tolerated.

The double meeting of waist and *dressmakers on January 4, at Cooper* Union Institute and Beethoven Hall, and the thousands of workers who had to turn back for want of accommoda-tion, proved that the entire trade is stirred to its depths and prepared to *follow the intelligent and cautious lead* of the officers of the union.

OUR EXTRAORDINARY ORGANIZING ACTIVITIES

WE BUILD WHILE FIGHTING ALL THE TIME

For years it has been the fond dream of the active spirits of our union to organize the ladies' garment industry in every city and town of the great American Continent. In 1909 the shirtwaist makers of New York made a good beginning in starting a mass movement. In 1910 the cloakmakers of Greater New York followed suit and organized practically the entire trade. These remarkable successes pointed the way to possibilities on a far wider scale throughout the country.

A great movement arose in many centers. The intelligent and leading element in the shops everywhere felt convinced that the example set by our people at New York could be followed with similar success. The soil was good and promising. It only needed plowing and sowing the good seed of unionism, and it would surely yield abundant fruit.

But our union, although strong and full of youthful energy was still groping its way to stability and permanence, and has ever since been busy trying to consolidate its conquests and gains. Beset by many difficulties and *intricate problems, and surrounded by* a host of foes our people have been compelled to do the work of building with the trowel of hope in one hand and the sword of the strike in the other hand.

At no time until 1916 have we felt quite secure in our position. At no time have we been quite prepared and amply provided for against attack. With so much fighting for existence as we had to do all this time it is no wonder that our resources could not grow and develop, particularly because our financial system of low dues—a legacy of our pioneering days—is still the most unscientific, hand-to-mouth system any trade union ever had to contend with.

Hence the movement in centers out of New York, brought into being in 1910, met with only partial success. In many places, which called for an effort of planting the union flag, the movement could not even be started, and where it had been started it could not be continued and kept growing.

The great demand for organizers could never be satisfied. For lack of resources the General Office was powerless to act, except in a few very urgent cases. And so the dream of extending the influence of our union to new fields, of bringing into line the unorganized workers, who probably equal or exceed the number of those already organized—that dream has as yet to be realized.

A GREAT AWAKENING EVERYWHERE

Our present extraordinary activities bid fair to realize much of that noble dream. Time and circumstances are very favorable. Our industries show every sign of prosperity, present and to come. The European conflagration has created a scarcity of labor the world over, and has driven up the price of every conceivable article of manufacture. Thus, in spite of the shrinkage of certain materials and the ruling high prices manufacturers are reaping a plentiful harvest. Therefore the workers have all the reason in the world for demanding and securing a fair and just reward for their labor.

And there also is a great awakening everywhere. The seed planted all these years has sprouted up and is growing. Our incessant agitation, the record progress of the trade union movement in this country, the new spirit of justice for the toiler animating ever larger sections of the community—all these are factors in the progress of the movement for better labor conditions among the workers in general and the ladies' garment workers in particular.

In a previous issue reference was made in this column to the movement among the whitegoods workers of New York and the whitegoods, waist and corset workers of Newark, N. J. We have just noted the unusual awakening among the waist and dressmakers of New York. Let us now briefly comment on the aggressive activities displayed by our organizers in centers out of New York. For details of this remarkable movement we refer the reader to our organizers' reports published in this issue.

* * *

GOING STRONG IN EASTERN CENTERS

Last month's sessions of the General Executive Board at Baltimore devoted much time and attention to this widespread movement for organization, improved earnings and shorter hours. The most hopeful optimism prevailed at the sessions. There was not a doubt in anyone's mind as to the successful outcome of the pending struggles, whether they be arguments with representative employers at the conference table, or will have to be determined strikes. The cities and industries involved in this movement, aside from those already mentioned, are, in New York—the petticoat and ladies' neckwear workers; in New Jersey, in addition to the movement in Newark—the embroidery workers. In the cloak and skirt and waist and dress trades of Philadelphia existing agreements with associations of employers will undoubtedly be strengthened and the workers' conditions improved amicably. Conferences have been held and negotiations are in progress.

A vigorous movement has been started in Baltimore among the shirtwaist and whitegoods workers. Heretofore Baltimore had a strong union of cloakmakers only, our Local No. 4. Other branches of trade were left to shift for themselves and the conditions of labor were subject to no regulation whatever. To cite the words of our Vice-President, John F. Pierce, who is taking charge of the Baltimore campaign, "the girls in the trade know absolutely nothing about unionism. They have lived in that self-satisfied rut so long that they take any price the employer offers."

So significant is this movement that it is embracing an almost new element in our industry—colored workers, who seem to be rather numerous in this industry in Baltimore. Our organizers speak of having won the confidence of a number of these people, and the prospects of building up a strong organization are very bright.

STIRRING ACTIVITY IN TORONTO AND MONTREAL

In the principal centers of Canada—Toronto and Montreal—the movement among our workers is sweeping everything before it. Our locals in the Dominion in the last six years have experienced many ups and downs. Since 1914 they have had very anxious times—the workers were repeatedly plunged into periods of distracting unemployment. As in Europe, so in Canada the war fever has gradually drowned the voice of social ideals and aspirations. Trade unionism has suffered considerably and the number of organized workers has diminished in almost every trade — a very unsettled state of affairs affecting our locals no less than other trade and labor organizations.

In times of depression there is a marked tendency to wrangling and dissension. Every trade union seems to have passed through such inner crises. It is probably for lack of constructive work that the remnant of the labor forces after defeat or in time of crisis are apt to turn the guns of criticism on each other.

According to the report of Vice-President Koldofsky our Canadian locals in 1916 went through this experience, which found expression in distrust. But it was like the dark before the dawn. The cloakmakers and workers in other branches of industry seemed to be waiting for the order to mobilize their forces, for a word of encouragement and promise of assistance from the International Union, and when they felt assured about this, they began to rally to the union banner in great force.

The latest reports indicate that 95 per cent. of the workers in both Montreal and Toronto have already enrolled in the union army. Upon the employers seeing this great awakening some of them began to forestall events by reducing the weekly hours of labor to forty-four and increasing wages. Thereby they meant to check the efforts of our organizers. But this sudden change of heart on the part of the manufacturers only convinced the workers what a life necessity the union is to them, if they are to retain any concessions granted by the employers for fear of a strike and the consequent injury to the season's trade.

At this writing the agitation for a general strike in both Toronto and Montreal is at its height. To our International Union the strike weapon is not an end in itself but a means to an end—to improve labor conditions permanently by the recognition of the union and the collective bargain. The employers alone are able to avert a strike by a readiness to confer with our representatives and redress grievances amicably. Will they do it?

* * *

IN MIDDLE-WESTERN CITIES

Further West a movement of force and considerable vitality is proceeding in several important centers. In Cleveland we are forging ahead. The agitation for a general strike of pressers shows how tired the workers are of the welfare system, the bonus system, the efficiency-stop-watch system and other "awfully nice" systems, in place of good earnings and real freedom, such as can be had only in union shops and under guaranteed union conditions.

Our people in the Cleveland factories have been very restless and eager for decisive action for some two years. It was with disappointment that they saw it abandoned in 1915 and again in 1916. But while it was doubtful whether in those years the union would have met with success, the present time is dis-

tinctly favorable. A general movement among the pressers would make itself felt in all the factories.

If the workers are ready to respond to the call our International will be willing to help them to victory.

In Cincinnati matters seem far advanced. The cloakmakers are joining the union in large numbers, and a general strike may only be avoided upon manufacturers proving amenable to reason and being willing to grant needful concessions by amicable adjustment. In Cincinnati, as everywhere else, the workers should seize the present opportunity to organize thoroughly and secure improvements.

In Chicago the waist, whitegoods and skirt workers are swelling the organized ranks. The movement in this industry is by no means new; it has been going on ever since 1912. At the present time, however, the chances of a record success in organizing and uplifting these hitherto unprotected workers, mostly women, are unmistakably certain.

The manufacturers of Chicago cannot keep their eyes closed to this growing movement. One would like to believe that they would rather meet the demands of the union by an amicable arrangement, such as the cloak industry employed in the fall of 1915. The General Executive Board, however, took the precaution of indorsing a general strike in the said industry in the event of the employers refusing to come to terms by reason and argument.

In St. Louis, too, several organizers engaged by the International are making a great and successful effort to draw the workers into the union. The cloakmakers and ladies' tailors of that city must not lag behind their sisters and brothers in other fields.

The Middle Western centers of our industry are certainly going to render a good account of themselves before the spring season has started on its career. Both in the East and West our locals are aggressive, determined, glowing with enthusiasm for the union and confidence in their officers and leaders. The manufacturers dare not defy the will and voice of a people increasingly alert, enlightened and alive to their interests.

A TRIBUTE TO THE AMALGAMATED CLOTHING WORKERS OF AMERICA

FORCED UNITY WORSE THAN USELESS

Unity is one of the most important foundations of the labor movement. Without our unity the enemy at the gate is encouraged and strengthened in his attacks and pursues his advantage to our detriment. But truth also counts for much in the labor movement. Unity and truth must go together, or else the true unity will be impaired and powerless to achieve its purpose.

Forced unity is only another form of tyranny and semi-slavery. All tyrant rulers force their unwilling subjects to unite in their allegiance and fealty. But such forced unity cannot endure, and sooner or later there will be rebellion. Forced unity has no place in the free atmosphere of the labor movement. It is in contradiction with its essential spirit. The most we may do is to force certain individuals to comply with rules for their own good,

which is also for the good of all, but where this is open to doubt, force becomes tyranny.

Secession in the labor movement is wrong and deplorable, particularly if it seeks to attain personal ends. But what if there be true cause for it? Are we to condemn before making searching investigation into grievances? Is it not rather the duty and task of the labor movement to enter sympathetically into the contentions and issues of the parties to the controversy and endeavor to effect a reconciliation or fair adjustment?

The foregoing reflections have a pertinent bearing on the fight which has been raging in the clothing industry for more than two years. We have been watching this fight with regret and concern. We have not heretofore taken any sides in this struggle because we did not wish to prejudice either cause, because we hoped that sooner or later a way out of the difficulty might be found.

But all those who have been wishing and hoping for a solution by force have by this time abandoned all hope. That solution cannot be forced unity, for forced unity is worse than useless. We cannot force the young, vigorous, alert, ever-growing and ever-improving Amalgamated Clothing Workers of America to reenter the ranks of the United Garment Workers of America, any more than we can suggest that the U. G. W. of A. should go over to the A. C. W. of A. The idea is preposterous. And if forced unity is useless, impossible, unthinkable—condemnation of one side or the other, and recrimination which condemnation stimulates and keeps alive, is foolish and unpardonable.

The best way would have been to prevent the quarrel while it was brewing, or to heal the breach when it was still in its first stages. It seems impossible to attempt anything of the kind now. During the two years the breach has widened, and is ever widening. The Amalgamated Clothing Workers of America has grown and is fast becoming one of the largest unions in the clothing industry.

Being outlawed and ignored by Organized Labor it turned inward, started relying upon its own resources, released tremendous energy and developed great fighting power. It was natural and inevitable that the Amalgamated Clothing Workers of America should strike out a way in all directions, for it was not hampered by laws and restrictions. Some ground has been cut away from the U. G. W. of A., but in the main a great work has been done among the unorganized.

* * *

NON-RECOGNITION HAS PROVED FUTILE

And now we have to reckon with the facts. For many years the Jewish tailors had been disorganized and in a terrible state of underpay and overwork. But during the last two years the Amalgamated Union has succeeded in bringing them into line more and more, gradually cementing a solid and permanent organization and improving conditions in spite of great difficulties.

In view of these facts, what should be the solution?

Non-recognition by organized labor has not hurt the Amalgamated Clothing Workers. Placing it beyond the pale of trade union law has apparently helped rather than hindered its growth and progress. To continue the policy of non-recognition and outlawry would not only fail to solve the problem but would bring no credit to organized labor.

We yield to none in our respect for trade union law, but law must serve and not discredit the cause, and the time comes when laws are superseded by the facts of life or by the turn of events. The law against recognizing secession has, in this case, been rendered futile. It has been tried in all its rigors and found wanting. It seems to us that non-recognition must give place to a more practical, more fraternal method.

We believe that a solution is to be found in the following suggestions:

1. An impartial investigation of the origin and causes of the quarrel as a starting point.

2. Since the United Garment Workers of America is slowly losing control over the tailors, it might be advisable, in the interest of peace, for this union to relinquish jurisdiction over the tailors, and the Amalgamated Clothing Workers to be granted this jurisdiction. For, all the same the latter has control over these workers to a large extent.

3. Since the ideal of amalgamation in the tailoring trade is not novel or original, a solution might be found in reviving the project of Amalgamating the Clothing Workers with the Journeymen Tailors, naturally with the consent of both parties and the recognition of the American Federation of Labor. This, by restoring peace, would pave the way for eventual amalgamation of all the unions in the tailoring industry.

These suggestions may or may not commend themselves. But something must be done. The easy-going, negative, policy of non-recognition has long since spent its force. It now practically amounts to **doing nothing** or **waiting for something to turn up.** We should bury the dead past and act in the living present. The work of the Amalgamated Clothing Workers of America deserves to be recognized and appreciated.

General Executive Board in Session

Extracts From the Minutes

The Second Quarterly Meeting of the General Executive Board was held at the Bull Moose Club, Baltimore, on January 10 to 14, 1917. President Schlesinger was in the chair and there were present Vice-Presidents Elmer Rosenberg, S. Metz, Fannia Cohn, S. Ninfo, J. F. Pierce, S. Lefkovits, H. Wander, S. Koldofsky, M. Amdur, J. Halpern, H. Schoolman, S. Seidman and Secretary A. Baroff.

PRESIDENT SCHLESINGER'S VERBAL REPORT

President Schlesinger reviewed verbally the progress of the campaign he had started in many cities after the convention according to plans decided upon at the first quarterly meeting. He said:

The campaigns proceeding in New York are those of the Petticoat Workers' Union Local 46 and the Ladies' Neckwear Workers' Union Local 108, who are making arrangements for general strikes to establish this season better conditions in the industries and recognition of the locals.

In Newark, N. J., our campaign going on for over a year is also nearing its goal. A general strike of whitegoods, waist and corset workers will have to be called in that city for the purpose of getting better conditions and recognition of the union. There are at present employed in Newark as organizers Brother Portnoy and Brother Hilfus of the Essex Trade Council, a very able labor leader who was advised by the American Federation of Labor to give all his time to this movement.

We are also carrying on a very lively campaign in the embroidery industry.

Were it not for the Textile Workers, who interfered last year, the embroiderers' strike would have been won. We are determined to get them organized, and have engaged Miss McDonald as organizer. Local 6, Embroidery Workers of New York, is going to contribute $30 weekly, so that we can engage more organizers to carry the campaign to a successful end.

I instructed Vice-President Pierce to stay in Baltimore and lead the organization campaign in the waist, dress and white goods industry of that city. Miss Lillian Heaffly, organizer of the American Federation of Labor, has been sent by President Gompers to help us in this campaign. A member of one of the locals, Brother Levine, has been engaged to help in this campaign. From reports received, it is clear that we shall succeed in our movement in Baltimore.

The next cities where I am hopeful of successful campaigns is Toronto and Montreal. In both of these cities the cloakmakers have answered our call to join the union, and within four weeks 95 per cent of the workers have been drawn into the organization. There is no doubt in my mind that in Toronto and Montreal we shall soon have hundred per cent organizations. We are ready to adjust all grievances with the manufacturers in an amicable way, but if the Canadian manufacturers will be stubborn and unreasonable, we will surely carry out the general strike successfully.

I was in Chicago about three weeks ago, and from observation, I am encouraged to state that also the campaign in Chicago will terminate in a successful way.

In Cincinnati, whence we received many requests to organize our people, a lively and strong organization campaign is going on. All the cloakmakers in that city are joining the union in great numbers, and I am convinced that we will be able to gain fair labor conditions and recognition of the union. We are ready to adjust things in a peaceful way, if the manufacturers will be ready to do so, if not, we will have to resort to a general strike.

In St. Louis the organizing campaign is going ahead. We have engaged two men and one woman as organizers, who are trying to do all in their power to get the people in the industry to join the union. Very encouraging reports have since been received from that city.

President Schlesinger referred to the organizing work in Cleveland and the new plan suggested in the report of Vice-President Perlstein, that a strike should be called in the pressing department of the cloak shops, which will absolutely demoralize the factories. We ought to proceed with this method of trying to organize the workers by craft and to call them out on strikes for the purpose of bettering their conditions. He was very hopeful that this new move will bring results.

President Schlesinger also referred to the unsettled conditions in connection with the Waist and Dressmakers' Union, Local 25, and the Wrapper and Kimono Workers Union of New York, Local 41; Waist Makers' Union, Local 15, and the Cloakmakers' Union of Philadelphia. He recently had conferences with the employers in regard to the situation in the latter city.

In conclusion President Schlesinger called attention to the fact that it was absolutely impossible for him to attend to this work and be everywhere himself, and requested the board to give him assistance.

Agreed that President Schlesinger may call on any Vice-President to help him carry out all these campaigns and that the Vice Presidents are in duty bound to answer such call.

SECRETARY BAROFF'S REPORT

Chairman and Members of the Board:

The first meeting of our newly elected Board, held in October, 1916, endorsed President Schlesinger's plan for a wide organizing campaign in St. Louis, Chicago, Montreal, Toronto, Baltimore, Philadelphia, Cincinnati and other cities. In New York some of our local agreements were about to expire, and, owing to the constantly rising cost of living, the workers strongly demanded changes affecting wages and hours of work in the spring season. A number of resolutions passed by the Convention in Philadelphia also demanded our attention.

This big program is already in operation. President Schlesinger will report to you on the results of his three weeks' trip during December in the United States and Canada with the purpose of starting the

organizing work. I will only refer to a few matters connected with our organizations here and there.

The movement for revision of the Protocol agreement in the Philadelphia cloak trade, which has been agitating the workers during the last year, has now taken the shape of conferences with the manufacturers. With practically 100 per cent organization in that city, it looks quite hopeful that our workers will succeed in obtaining substantial improvements. The Waistmakers' Union, Local 15, truly one of our banner locals, is also making ready to score some considerable improvements for the waist and dress workers. They are demanding increases in pay for the operators and cutters, and their recent conferences with their employers seem to indicate that these improvements will be conceded.

The ladies' tailors of Philadelphia, numbering at least about 1,500 men and women, a great many of them Italian workers, secured a charter from the International several months ago and are known as Local No. 76. They are asking for organizing help from the General Office. We sent Vice President Ninfo to address one of their meetings and to report upon their situation. An organizer will have to be appointed by the International to take care of this trade. I recommend the question to the attention of the Board.

We have recently granted a charter to an embroiderers' local in Philadelphia, organized through the influence of members of the New York Embroidery Local No. 6.

Baltimore has a new local of Cutters, No. 110. The big campaign which President Schlesinger launched in the skirt, waist and dress trades of that city last month is proceeding along in a healthy way. The American Federation of Labor has, through the efforts of our President, put into the field a woman organizer, Mrs. Lillian Heaffey, to assist our Brother Pierce, who had been called into Baltimore to take charge of the local campaign. The Waist and Dress Makers Union, Local No. 72, is now, together with the new local No. 110, located in new headquarters opened by the International Union. President Schlesinger has appointed Brother H. Levin, a Baltimore cutter, to do organizing work among the cutters.

Two months ago the General Office appointed Mrs. Marie MacDonald to do organizing work among the embroiderers of New Jersey. The partial defeat of their strike in 1916 did not lessen their desire for a Union. Mrs. MacDonald's reports show that another strong effort, launched in the proper time, might succeed in obtaining for the embroiderers the conditions for which they fought so hard last year. We have made arrangements with the New York and the New Jersey locals to keep Mrs. MacDonald on this work until the opportunity for another big campaign will present itself.

In connection with the New York Embroiderers' Local 6, we attended a conference between this local and their employers, and succeeded in getting the consent of the Employers' Association to enforce the demands of the Union, that all the workers in the shops should be in good standing with their organization.

The *Bonnaz Embroiderers'* Local 66 have a compact flourishing organization which is managed by Brother Wolinsky. They lately had a well-attended mass meeting which I addressed, and are now working to organize the hand and Singer machine operators of this city.

The state of affairs in the Boston cloak locals, in conjunction with the protracted and unfortunate strike in the M. & C. skirt shop, engaged our attention immediately after the convention. I attended with President Schlesinger a long conference with Mr. Kopeloff, a member ot the M. & C. firm, with the object of settling the strike. Our efforts, however, failed, and the strike had to be continued. Subsequently, Vice President Lefkovits and I went to Boston. I spent two full weeks there, devoting all energies to the reorganization of Locals 24, 12, 56 and 73. Some two months ago we called Brother A. Snyder of Philadelphia to take charge of the Boston local situation for the International Union, and his work has been quite satisfactory. The entire atmosphere in Boston has been cleared, and our people are ready to negotiate with the employers' organization in the cloak trade for renewal of relations and for improved working conditions.

THE LADIES' GARMENT WORKER

OFFICIAL ORGAN OF THE

INTERNATIONAL LADIES' GARMENT WORKERS' UNION

PUBLISHED MONTHLY

Address all Communications to

LADIES' GARMENT WORKER, 32 UNION SQUARE, NEW YORK CITY

Telephone: Stuyvesant 1126-1127

SUBSCRIPTION PRICE:

10 CENTS PER COPY — ONE DOLLAR PER YEAR

Entered as second-class matter at the New York Post Office

GENERAL OFFICERS

BENJAMIN SCHLESINGER, President

AB. BAROFF, General Secretary-Treasurer

Elmer Rosenberg, First Vice-President, 32 Union Square, New York City.

Jacob Halperin, Second Vice-President, 113 East 10th Street, New York City.

S. Lefkovits, Third Vice-President, 40 East 23rd Street, New York City.

John F. Pierce, Fourth Vice-President, 414 Warner Building, Bridgeport, Conn.

Sol. Metz, Fifth Vice-President, 2008 Daly Avenue, Bronx, N. Y.

H. Schoolman, Sixth Vice-President, 1815 West Division Street, Chicago, Ill.

Harry Wander, Seventh Vice-President, 113 East 10th Street, New York City.

S. Koldofsky, Eighth Vice-President, 200 Augusta Avenue, Toronto, Canada.

M. Pearlstein, Ninth Vice-President, 112 Prospect Avenue, Room 506, Cleveland, Ohio

M. Amdur, Tenth Vice-President, 244 South 8th Street, Philadelphia, Pa.

S. Ninfo, Eleventh Vice-President, 231 East 14th Street, New York City.

Fanny M. Cohen, Twelfth Vice-President, 32 Union Square, New York City.

S. Seidman, Thirteenth Vice-President, 16 West 21st Street, New York City.

At the last quarterly meeting I was asked to be in constant touch with the work of Local 25, and, in following this out, I have attended practically all their numerous meetings.

The local held on January 4th two crowded meetings in Cooper Union and Beethoven Hall, which were remarkable for the splendid manner in which the workers received the demands for the forty-eight hour week, and the twenty per cent advance in wages placed before them by the local officers. These demands are at present the subject of conferences between the union and association.

The strike at the Bay State Corset Company in Springfield, Mass., has turned into a contest of endurance. The employers have obtained a sweeping injunction from the courts to harass our workers. In spite of the constant endeavors of the company to lure them back to the shops, the brave girls have maintained a firm attitude. The General Office has again and again sent them sums of money weekly, and lately we went to meet the Executive Committee of the Massachusetts State Federation of Labor, in Worcester, in regard to the strike. A few weeks ago, when Brother Pierce left New England to go to Baltimore, we succeeded, upon our second visit to Springfield, in getting Brother George Wrenn of Springfield, an indefatigable and loyal leader, to manage the strike. There still remain good chances of settling the strike during this month, as there have been no breaks in the girls' ranks during all these long months of struggle, and the company has no scabs of any account. I would recommend that the Board send Brother Wrenn a resolution of thanks for his brotherly aid.

The New York House-Dress and Kimono Workers' Local 41 are displaying much activity. First, there is a determined movement on foot to gain an advance of wages for the girls employed in this rather poorly paid trade—an advance which the employers are anxious to sidestep, in spite of the provisions of the agreement and the tremendously increased cost of living. Meetings of the workers and conferences with the manufacturers, attended by Brother Schlesinger and myself have been frequent. I addressed their mass meeting last month and was very favorably impressed by the spirit prevailing in the local.

The campaign among the petticoat makers, at present in charge of Vice President Fannie Cohn, is going ahead. This work is being conducted practically from the General Office, and efforts are being made for a big meeting where the demands of the local to the manufacturers will be presented for voting. This meeting will presumably sound the call for the walkout in the trade, should the demands of the workers not receive proper recognition.

The agitation in the ladies' neckwear trade has not yet shown any appreciable results among the operators. The cutters have a compact little organization, and are conducting a lively agitation among the workers of their branch of trade. Brother Jesse Greenberger has been in charge of this local for the last few weeks.

Further progress has been made by the New York Children's Dressmakers' Union, No. 50. New shops are being constantly brought into the union. We have attended conferences with their Association and have constantly advised Brother H. Greenberg, the local manager, in his negotiations with the employers.

The local is conducting an energetic campaign for an increase in pay beginning with the coming season. Quite recently, on the afternoon of January 3, the children's dressmakers have held a very remarkable mass meeting at Cooper Union. The workers left work in the shops to attend the meeting, and hundreds were turned away for lack of space. President Schlesinger, among other speakers, addressed the meeting. The signal success of this gathering makes it quite certain that the workers will gain the improvements they are striving to obtain for the coming season.

The Whitegoods Workers' Union, Local No. 62, of New York, composed of young devoted women workers, is carrying on a lively campaign, forcing the issues between the workers and employers strongly to the front. Included in the points submitted to the employers are demands for a forty-eight hour week and dollar increases for 1917 and 1918. President Schlesinger and myself have attended their conferences with the Cotton Garment Manufacturers' Association, and the situation at this writing is still deadlocked. The Whitegoods Workers will, no doubt, do all in their power to avoid a conflict, but they will not flinch before any hardship in order to win their rights.

While in Worcester I attended a meeting of Local 43, Whitegoods and Waistmakers. They request organizing help from the General Office, as there are a number of shops in the city still unorganized.

In connection with the work undertaken and being directed by President Schlesinger in Toronto, Montreal, Chicago, St. Louis, Baltimore, Cincinnati and other points, we have every reason to believe that the passing of this season will mark another successful page in the history of our International, insofar as results, strength and prestige are concerned.

A question which may interest you, involving a constitutional point, is the controversy between the Cloak Operators Local No. 1 and the Reefermakers' Union, Local No. 17, with reference to transfers. A number of members of Local 1 work in shops of Local 17, and vice versa. Lately Local 17 raised its dues from 16 to 25 cents. Naturally their members began to insist that the members of Local 1, working with them side by side, should transfer to their local and pay the same dues as themselves. Some of these people have worked in these shops for years and are really reefermakers to all intents and purposes. We notified the secretary of Local 1 that he is obliged, under the Constitution, to give these people the requested transfers, but he ignored our letters, and this question is causing a lot of trouble, stirring bad blood in all these shops.

You have probably learned that Brother Morris Sigman, ex-secretary of our International, has been recently induced by the Cloakmakers' Union of New York to leave his private occupation and assume charge of the Joint Board office. I need not add that Brother Sigman's return to the union is a distinct gain for the organization, and the cloakmakers of New York have received it with a feeling of gladness.

The Auditing Work of the International

Those of you who have seen the complete audit of the great New York strike, printed in all our papers just a few weeks after the close of the strike, will appreciate the fact that this was done by the Audit

Department of the International, and is an excellent sample of quick and thorough strike auditing. In fact, our local unions have been profiting yearly by thousands of dollars, owing to the existence of our Audit Department. In order to have an even more perfect control over the finances of our locals, we require the help of clerks to go over the green sheets, which are being sent to our office monthly. This is a matter which involves additional expenses, and we have hesitated in incurring them, first because we did not feel warranted in doing so, and secondly because we thought that as long as our locals have not contributed anything towards the maintenance of the Audit Department, we were not in a position to go ahead and increase these expenses. I submit the matter to this meeting for suggestions.

A very urgent matter, which has been laid over for final action to this meeting, and which cannot any further be postponed, is the question of the publication of the official journal of the International, The Ladies' Garment Worker, in its present form and at its present expense. The convention has authorized us to make suitable changes, and we all feel that the journal in its present form and contents, is only a waste of money. The highly increased cost of paper has raised up the publication price of the journal. A plan of changes must be adopted immediately. This meeting should consider the advisability of amalgamation with such of our papers that are willing and ready to unite with us. But it must be done now, at this meeting; it should not be postponed any longer.

We called together a meeting of the Educational Committee on December 9th. A plan of action was prepared and some preliminary steps were taken to carry out the program, but further work was halted, as we did not think it advisable to proceed without your advice.

The General Office has sent out to all locals an appeal on behalf of the five indicted union people in San Francisco, victims of a dastardly plot to crush unionism on the Coast. This plot has been in the hatching for years past. The International Defense Committee of San Francisco had requested our aid and we in turn brought this matter to our locals with some good results.

Our Appeal Board, consisting of Bros. Metz, Ninfo, Halpern and Wander, has had two meetings and considered about a dozen cases. The work of this committee is one of the hardest and most difficult we have on hand, and in connection with it I wish to propose that some radical changes be made in regard to the nature of cases that are properly within the jurisdiction of this board. In my view, decisions on cases of shop fines, which are being passed upon by the locals and Joint Boards, ought to be made final in these locals and boards and not be taken up by our Appeal Committee. In fact, our committee should be made a Court of Appeals on constitutional, inter-local questions and charges of a higher and important calibre, if we are to retain the prestige and influence of this Committee. If not, I believe, this committee will disintegrate and lose its standing and importance.

I have touched only superficially on many matters, and perhaps omitted many that I should have mentioned. I trust some of these will come up during the course of this meeting. I have not been feeling well during the last week or so, as I have been confined to the house, owing to injuries sustained in an automobile accident, and I hope you will be indulgent with me and receive this report in your usual fraternal spirit.

Respectfully yours,

AB. BAROFF,

General Secretary Treasurer.

LOCAL QUESTIONS AND DECISIONS

Brother Sapin, a member of the Executive Board of Local No. 1, made a lengthy statement calling in question the legality of the recent elections in that local. He cited facts to prove his point. Brother Kovinsky, president of the Joint Board of New York, corroborated the charge by evidence brought out in an investigation conducted by the Joint Board. Additional evidence was given by other members who witnessed the scenes at the elections in several parts of New York City. One of the points brought out was that the election was not conducted by ballot, in accordance with the constitution of the I. L. G. W. U. but by a show of hands.

After due consideration of the matter the General Executive Board deplored the

necessity for charges of this kind at this time, when it behooves all parties and sections to present a united front, and ruled:

1. That a new election of the Executive Board of Local No. 1 shall take place in all sections Wednesday evenings, January 24 and 31, respectively.

2. That the election shall be carried out by ballot under the supervision of the following committee of the G. E. B.: Secretary-Treasurer Ab. Baroff and Vice-Presidents Elmer Rosenberg, H. Wander, Fannia Cohn and M. Amdur.

RULING AS TO MEMBERS LEAVING THE TRADE

Vice-Presidents S. Lefkovits, J. Halpern and Miss F. Cohn, appointed a committee to study the resolutions adopted at the recent convention in regard to members leaving the trade, reported that, having consulted Vice-President Pierce and Bro. H. Greenberg, who had been chairman and secretary respectively of the Committee on Law, they found that Resolution No. 164 was a substitute for all the other resolutions on the subject and the only one accepted by the convention. President Schlesinger, as chairman of the convention at the time in question, and some of the members of the board, confirmed this opinion. The meeting therefore declared all resolutions on this subject null and void, except Resolution No. 164, the only one expressive of the wish of the convention. This resolution, or amendment to the constitution, reads:

"Any member who leaves his respective trade must withdraw from the local union upon the request of the Local Union or G. E. B. Should a member refuse to take out a withdrawal card, the Local Union or the G. E. B. shall have the right to expel such member."

WAIST, DRESS, WHITEGOODS AND SKIRT WORKERS OF CHICAGO

In a verbal report, Vice-President S. Seidman, at present stationed in Chicago as general organizer, reported that a very lively and successful campaign was being carried on in that city, assuring the organizing of the waist, dress and other workers before the season. He was very optimistic about the favorable outcome, resulting in the recognition of the union.

The firm of Riback discharged six girls for joining the organization. He tried to reinstate the girls but failed; and as the firm was stubborn, he was compelled to call a strike of 150 girls employed in their factory. When the strike was a week old, the firm realized their mistake and settled the dispute, reinstating the girls and granting an increase of 10 per cent and recognition of a price committee in the shop. This had a very good effect on the industry, and the workers are flocking to the union by the hundreds. He asked the General Executive Board to indorse a general strike in the waist, dress, white goods and skirt industry of Chicago.

President Schlesinger expressed his hope in the possibility of the Chicago manufacturers realizing the determination of the union to establish better conditions for the workers in the industry and agreeing to meet the demands of the union. If, however, the manufacturers should be stubborn, there remained the only alternative of calling a strike.

Agreed to endorse a general strike in the Chicago waist, dress, white goods and skirt industry, and place the entire matter in the hands of President Schlesinger.

LOCALS NOS. 1 AND 17—QUESTION OF TRANSFERS

Brothers Heller and Flaster, a committee from Local 17, called the attention of the board to the decision of their local, in force since January 1, 1917, to raise the weekly dues to 25 cents. Of this, five cents is put in an emergency fund, nine cents goes in per capita to the Joint Board; four cents is paid in per capita to the International as from February, 1917, and seven cents remains for local expenses. The decision has caused much discontent in the shops where members of Local 1 and other locals are working. These are getting all the benefits of the union while paying to their locals 16 cents per week only. They demand that every worker in the shops under the jurisdiction of Local 17 shall pay the same amount of dues or shall be transferred to Local 17. The local upholds this demand as a just one. If not carried out, the difference in the amount of dues is bound to have an injurious effect on their organized ranks.

The committee also called attention to the constitutional right of asking the workers to be transferred to their local

according to Article 17, Section 9, which reads, that "any member in good standing of the I. L. G. W. U. shall be permitted to work fourteen days in a branch of trade controlled by another local union without transferring his membership." After that period they claimed the right to insist on members of other locals transferring to their local.

The committee further requested that the widow of the late Brother M. G. Leader should be declared entitled to the insurance paid by the International at one time, as the late brother had been insured in the original fund.

Agreed to inform all secretaries of locals that they are not to withold transfers from members in good standing, and that Article 17, Section 9, of the constitution must be observed by all our locals. As to the second request of Local 17, it was decided to appoint a committee to look up the matter and report to the next quarterly meeting.

ENDORSING STRIKES, IF PEACEABLE MEANS FAIL

Brother Shore, manager of the White Goods Workers Union, Local 62, enlightened the Board on the progress of their conferences with the Cotton Garment Manufacturers' Association in regard to the renewal of the collective agreement and the request of the workers for improved conditions of labor. There was a break between the parties on vital points and on behalf of his local he asked the Board for their moral support, indorsing a general strike in the industry, if necessary.

President Schlesinger paid a tribute to the good work of Local 62 and the able services of Brother Shore as manager of the local. Agreed to grant the request of Local 62, and place the entire matter in the hands of the General Office.

Communication was read from the Joint Board of Cincinnati, in which demands to be presented to the manufacturers were submitted for approval. It was decided to carry out the decision of the convention, and that the General Office have full power to act. A similar decision was reached in regard to communication from the Joint Board of Montreal.

The General Office was empowered to finance the M. C. strike in Boston, if necessary.

Agreed to grant the request of the Ladies' Costume, Special Order and Alteration Tailors' Union, Local No. 80 (formerly Locals 30, 38 and 65) for appointing a local manager, carrying on a vigorous agitation for better working condition in the industry, endorsing a general strike and placing all the ladies' tailors' shops formerly controlled by former Local 38 under the jurisdiction of Local 80.

The following matters were referred to the General Office:

Requests of the Petticoat Makers' Local 46 and Ladies' Neckwear Workers' Local 108 respectively, for endorsement of general strikes.

Request of the Ladies' Tailors Local 76 for an organizer.

Communication from Wrapper, Kimono and House Dress Makers' Union Local 41 in regard to their controversy with the employers' association in their trade.

Request of Local No. 8, Ladies' Garment Workers of San Francisco for an organizer for a short time.

Request of the Raincoat Makers, Local No. 20 of New York and No. 7 of Boston, for a general organizer of the raincoat workers throughout the country, was referred to the next quarterly meeting. In the meantime President Schlesinger was empowered to engage a manager for Local 20.

MISCELLANEOUS MATTERS

Vice-President Pierce was appointed delegate to the special convention on January 22, 1917, of the Massachusetts State Federation of Labor at Worcester.

In reply to Sec. L. Langer of the New York Joint Board, the G. E. B. ruled that no local secretary has a right to refuse a transfer to any member, for every member is entitled to this by the terms of the International constitution.

A committee was appointed to investigate the question of transferring the finishers of Local 17 to Local 9 in accordance with Resolution No. 128 of the last convention.

The question of a general Italian organizer was referred to the next quarterly meeting.

It was decided to request the Educational Committee to present a report to the next quarterly meeting.

Agreed to send a letter of thanks to Mr

George W. Wrenn, President of the Massachusetts State Federation of Labor, and to all local unions in the New England States for financial aid rendered to our Springfield local union in the strike against the Bay State Corset Company.

The question of extending the Auditing Department of the International was referred to the New York Committee of the Board.

As to the official magazine of the International, the **Ladies Garment Worker**, and the possibility of amalgamating with some of the local publications, the matter was referred for study to a committee consisting of President Schlesinger and Vice-Presidents Elmer Rosenberg, H. Wander and S. Ninfo, with instructions to submit a concrete plan at the next quarterly meeting for consideration.

AB. BAROFF,
General Secretary-Treasurer.

Reports of Our General Organizers

COVERING EXTENSIVE ORGANIZING OPERATIONS IN NEW YORK, BALTIMORE, NEWARK, N. J., MIDDLE-WESTERN CENTERS AND CANADA.

PETTICOAT MAKERS AND LADIES' NECKWEAR WORKERS

Report of Vice-President Fannia M. Cohn

I was appointed general organizer on December 5, 1916, and was placed in charge of the Petticoat Makers' Union, Local 46, and Neckwear and Novelty Cutters' Union, Local 108.

I found in Local 46 a small number of members, and among them a few cutters. After I visited most of the shops and spoke with some of the workers, I learned that it has been very dull in this trade for the last seven months, and that there was no winter season at all. Many of the workers who had once belonged to the union and had been active, were disappointed because their expectation that in the beginning of 1916 demands would be submitted to the employers, was not fulfilled. Everything possible was done by me to obtain their confidence and to assure them that the present organization work will not be given up.

My first effort was to organize an organization committee of at least two workers of every shop. So far I succeeded in getting into that committee workers of many shops.

A conference was called for January 2, 1917, to formulate demands on the employers. The workers of ten shops attended, and a committee was elected to frame the demands. We decided to have a mass meeting at the end of January, when, usually, the spring season begins.

We also tried to reach the workers through leaflets and through the press. So far we succeeded in getting in a number of new members.

I found no record as to the number of workers employed in this trade, and the dullness in the shops made it difficult for me to investigate the exact number. But in my estimation the number will not exceed two thousand; about thirty-five per cent are Italians.

On December 19, 1916, forty workers of Sperling's place, 93 Prince Street, went on strike, when two examiners were discharged. After a day and a half the firm was compelled to reinstate the two girls and the workers returned to work.

The mass meeting of ladies' neckwear workers on December 19 was not successful on account of dullness in the trade.

In the ladies' neckwear trade between 4,000 and 5,000 workers are employed. This trade is more specialized, and if we should succeed in organizing fifty per cent of the workers we could get an agreement with the employers' association.

It is expected that the spring season will be one of the best. The reason is that novelties, which were always imported, will now be made in the United States.

I am assisted in my work by Brother J. Greenberger, who spends his entire time with the Neckwear Cutters' Union, Local 108, and Brother Vogel, whose services as organizer were retained by the G. E. B.

In the next few weeks, when it will get busy, I will be in a position to tell what the chances are of building organizations in these two trades.

Respectfully submitted,
FANNIA M. COHN.

IN SPRINGFIELD, MASS., AND BALTIMORE, MD.

Report of Vice-President John F. Pierce

Immediately after our recent convention I returned to Springfield, Mass., where the strike of Local No. 55 against the Bay State Corset Company has been in progress *since September [illegible], 1916. I found the* strikers very determined to stay on strike, and sent committees to all the principal cities in Massachusetts to raise funds.

During November a sweeping injunction was issued after a nine weeks' fight in the courts, against the local, its officers or agents doing any picketing. In the meantime the firm engaged a contractor in Worcester, Mass., by the name of the New England Corset Company, to make their work. Efforts were made to stop the work in this factory, but the workers had never been organized, and it meant really starting a campaign in Worcester. I spent my time taking care of the strikers and visiting our different locals in the vicinity. Our locals in Worcester rendered every assistance. I placed girls in the factory and called shop meetings, but what was needed to insure success was someone to remain on the ground continually. This I was unable to do, so naturally the scab shop flourished.

The support given the strikers by the labor unions in the State of Massachusetts surely deserves praiseworthy mention, as $12,000 or more was raised from this source. The same can be said of the officials of the labor movement of that State, who showed our committee every courtesy, and were ready to assist them whenever possible.

IN BALTIMORE, MD.

On December [illegible]3 I was instructed to report in Baltimore to President Schlesinger, who informed me that I was to take charge of the Baltimore campaign. I opened headquarters at [illegible]02½ Park Avenue, and at present have working with me Miss L. Heaffley, organizer for the A. F. of L. and Brother Hyman [illegible]evin as local organizer.

The shirt waist and white goods industry in Baltimore is much larger than I anticipated. Most every factory here makes a mixed line of men's and women's wearing apparel—shirts, middy blouses, etc.

Baltimore has always been known as a non-union city, and consequently wages are very poor. As far as Unionism is concerned, the girls in the trade know absolutely nothing about it. They have lived in that self satisfied rut so long that they take any price the employer offers. There are shops in Baltimore that pay as low as *52 cents a dozen for making middy blouses* complete, and the firm of Wise Bros. has compelled girls to run two buttonhole machines at the same time, and they pay 2½ cents for a hundred buttonholes. The cutting branch of the industry is so poorly paid that it is a menace to our organized cutters. Expert markers receive $14 and $15 per week. In rare cases they get as high as $16-$17. Experienced machine cutters receive from $10 to $14 per week, while in Philadelphia and New York they are paid $25 and $29 respectively.

Then we have another element to figure on, which is new to our trade, and that is the number of colored people employed as pressers and operators. During our short stay in Baltimore we have won the confidence of a number of these colored people, and from every indication it appears that they will form a very large and compact part of our movement in Baltimore, as they number between two and three thousand workers. A fair estimate of the number of workers in the trade in Baltimore would be 12,000 to 15,000.

The Cutters Local No. 110, though only organized two weeks, have over 350 members and are enthusiastic and anxious for a union. We have had several cases of discharge among the cutters for their activity, and at present have a strike of seven men due to the same cause.

If we are to be successful in Baltimore, we must be ready to spend considerable money, and it is my opinion that two girls working in the trade at present should be engaged to assist Mrs. Heaffley, and a colored man to assist in organizing the colored workers.

Sentiment is growing more and more for our movement in this city, and we can only keep it coming in our direction by an aggressive campaign. I trust that some action will be taken by the G. E. B., looking toward a continuation of the campaign in Baltimore.

Respectfully submitted,

JOHN F. PIERCE.

IN CLEVELAND AND CINCINNATI

Report of Vice-President M. Perlstein

Coming back to Cleveland after the convention I tried to keep up the organization we succeeded in building up, and got the members of the Union to stick together, pay their dues and wait with bright hope for the near future to accomplish greater things.

As soon as the season was over, some of the manufacturers—the Sunshine Cloak Company, Prince-Wolf and a few others—discharged the few active men they had in their shops. The discharged people requested that action should be taken to reinstate them. It was the beginning of the dull season, and we convinced the people that action at that time would bring no results. The majority of the people agreed with us that we must wait until the proper time will come. This resulted in a slight setback, and we started to agitate for strikes in all shops where our people were discriminated against. The agitation brought new life into the organization.

When President Schlesinger came we discussed the situation thoroughly and came to the conclusion that something definite must be done in the coming spring season, that strikes should be called in the shops of manufacturers who discharged our people, and that we should not only demand their reinstatement but also the official recognition of the union.

We held a mass meeting which was attended by over 1,000 people. At the mass meeting a committee of pressers requested President Schlesinger's advice as to the calling of a general strike in the pressing industry this season. We agreed that it would be a good idea, if we should be able to get out all the pressers in the City on strike, and after President Schlesinger left we started preparing certain shops for this step. We must, however, remember that to settle such strikes without the recognition of the union doesn't amount to much. At present the majority of the discharged people are working in other shops. Our policy is, that in any single strike the people of Cleveland will have to support it by paying 5 per cent of their wages, and we are telling them to make no mistake about it.

In the meantime trouble developed at the Keller-Kohn Company. This shop had a strike for ten days during the last winter season, and the workers succeeded in getting certain concessions. It is one of the big shops where the workers are more or less under the influence of the union and we did not expect any trouble this season. The manufacturer, however, wished to get entirely rid of the union influence and offered his workers the following proposition: All those working in the shop for a year, obeying rules and regulations and being loyal to the firm, would get a 10 per cent bonus. Those leaving or being discharged for not obeying certain rules will not be entitled to this bonus. Upon request the people signed this proposition without consulting us. The firm, while making this proposition, attacked the union, telling the people that outsiders are interfering in the affairs of Cleveland with the object of taking away the trade to other cities.

We came to the conclusion that the bonus system of this firm must be fought. We called the people to a shop meeting and are conducting a vigorous agitation against the new system.

From reports received, I feel confident that the bonus system will be abolished, other concessions will be granted, and every one working in that shop in the tailoring department will have to become a member in good standing with the union.

For the first time in the history of Cleveland two manufacturers replied to letters addressed to them by the union. In one of these shops two pressers were discharged. We were asked to come up and talk matters over. We could not agree, and a strike was ordered in that shop. Thereupon the firm agreed to refer the case to arbitration.

Another case was at the Pollock & Sellman Company, a middle-sized shop; but this case is still pending.

As to the question of the pressers, we have started a strong agitation for a general strike and the pressers are gradually falling in line. We had a very enthusiastic meeting and a vote on the question was taken. The general impression is that the pressers of the big firms will walk out when called. My own opinion is that we should absolutely take a chance and call a strike of the pressers.

IN CINCINNATI

When President Schlesinger was here we talked over the Cincinnati situation and agreed that an agitation for a general strike should be begun, and if no other settlement can be reached, a strike should be called. President Schlesinger instructed me to spend two or three days of my time every week in Cincinnati and help in the organization work.

The situation in Cincinnati is perfectly favorable. People are answering the call of the organization and they are ready to do whatever the union will tell them. The people of the Bishop-Stern-Stein Company are also in line and ready to respond to every call. We are doing our utmost to bring in the cutters and the gentile girls and preparing them for the time when the strike will have to be called. Last week a special meeting to discuss demands was attended by over 3[illegible] people and was very enthusiastic.

Respectfully submitted,
M. PERLSTEIN.

THE AWAKENING IN TORONTO, CAN.

Report of Vice-President S. Koldofsky

On coming back from our Philadelphia Convention and the first General Executive Board meeting in New York, I found our local organization in Toronto in a gloomy and discouraging state, the same as before. Our total membership in all the locals did not exceed 250, and all our treasuries contained a total sum of about $400. The Cutters' Local No. 83 was practically out of existence; and Local No. 70, Skirtmakers, consisted of about twenty members, and had as many dollars in their treasury. Signs of life were yet noticeable in the Operators' Local No. 14, and partly also in the Pressers' Local No. 92, but this "life" at the time meant quarrels and disagreements among the active element.

True, the first visit of President Schlesinger to Toronto in September last created a sentiment among our cloakmakers for a strong union, but owing to inner dissensions the good work was not continued by our Joint Board.

Before I left for the convention I succeeded in getting elected an organization committee of twenty-five members to start an organizing campaign. But instead of doing constructive work, the majority of this committee engaged in debating the wrongs and rights of the Joint Board, and on my return from the convention I found the fight at its zenith. It was mainly a question of jurisdiction between the Joint Board and the organization as to which body shall have the managing power over the campaign. Under such circumstances, though I had been elected organizer by this body, I could not at that time see my way clear to start an organizing campaign on a big scale.

After a series of meetings with the belligerent parties, opponents and friends, we succeeded in coming to some understanding, and although I had been appointed by the General Executive Board as organizer for Canada, I was willing for the sake of democracy (which, by the way, is strongly developed among our Toronto cloakmakers) to have my name placed on the ballot with two other candidates running for the office of business manager for the Joint Board, to be able to act as such, while organizer for our International Union.

On Sunday, November 12th, at a general members' meeting, I was elected by a big majority over the two candidates. On Monday, November 13, I assumed the office and immediately engaged Mr. T. Black as organizer of the gentile workers in the trade.

The aim of the campaign was to build up a strong organization and submit demands to the manufacturers for a higher standard of wages, shorter hours, union conditions in our shops, etc., in the coming spring season. I called district and shop meetings daily, distributed leaflets, inserted advertisements in the press, held frequent mass meetings, issued appeals to cloakmakers through the various branches of the Workmen's Circle and other such societies to join the union; interviewed personally the more skilled workers in the trade, who have an influence over their colleagues in their shops and employed similar means.

The meetings of the larger and entirely unorganized shops proved a success. They were extraordinarily well attended and the workers joined the union, shop by shop. The gentile women in the trade, who work for the T. Eaton Company and other factories, came gladly to the meetings espe-

ially arranged for them and applied for membership in the union.

In a couple of weeks the campaign assumed such big proportions that it became the talk of the town; and at the mass meeting in Lyric Theatre, in the earlier part of December, where President Schlesinger was the foremost speaker, some 1,500 workers were present and about five hundred could not get admission, for the place was crowded.

Our English press, which, as a rule, ignores everything concerning Jewish unions, devoted much space. Every paper reported the speeches of the meeting in part. The Globe, the most influential newspaper in Toronto, published only recently a very clever statement by President Schlesinger.

The success of the campaign was a surprise to the manufacturers. They got scared. The last fall season was a very poor one, and they were in the process of making preparations for a big spring season, but the sudden growth of our union frightened them, and they immediately adopted means to weaken the campaign. They knew that using the old methods of oppression would only add oil to the fire, and therefore they adopted more humane methods. Thus the T. Eaton Co. employing over 1,100 workers, mostly gentile women, reduced the work hours to forty-four per week and increased the wages substantially. Strict orders were given to managers and foremen to treat the employees, especially the women, politely and not to dismiss the time workers who did not produce sufficient work in proportion to their wages, as it had been always the case. They also made other concessions.

The T. Eaton Co. was soon followed by other big manufacturers — the Canada Cloak Co., John Northways, and the Continental Cloak Co.—reducing the working week to forty four and raising the wages. The latter three firms employ about 300 workers. Lately the workers of the Ontario Cloak Co. demanded that their work hours be reduced to 44, which was granted. But these concessions, instead of keeping the Jewish workers away from joining the union, enthused them all the more, but they influenced a certain number of the gentile women workers in the trade, mainly in the T. Eaton shops.

With the aid of Miss Hughs we have lately started organizing a Trade Union League of the progressive and influential women in town, with good results. We hope that this will help us much in organizing the gentile women workers in our trade.

We have opened a special office for the non-Jewish women members in a good locality, under the auspices of Miss Harrison, our organizer, who was appointed four weeks ago to work among the gentile women. The number of members in good standing in our various locals, up to January first, including operators, finishers, skirtmakers, cutters, pressers, raincoat makers and non-Jewish girls in our Women's Branch, is extremely encouraging.

In the cloak and skirt industry of Toronto there are about 2,300 workers employed in thirty-three shops. Out of this number about 1,100 are working in the four shops of the T. Eaton Co., and the remaining 1,200 are scattered among the other twenty-nine shops. This number includes about 650 gentile women workers (Canadian or English born) and about 200 men, cutters and pressers. Most of the English women are employed at skirts.

Two systems of work—week and piece work—prevail in the industry. In seven shops, where almost one half of the trade is employed, the week work system prevails. The week workers are subject to the system of "task work," that means that the workers must produce work according to their wages and prices estimated by the employers themselves. In case the worker does not produce the desired proportion he is dismissed. There is also in the shops working week work the bonus system, but very few workers gain anything thereby, because as soon as some get something out of the bonus the prices are reduced accordingly.

In most of the piece work shops the work prices are settled by a price committee with the employer. In these shops the pressers work piece work and mostly also the underpressers.

A considerable number of complaints, mostly discharge cases, have been settled in favor of the union, with the exception of one case still pending. One dispute was settled through the Manufacturers' Association.

In general, high spirits now prevail among the members. The various locals

have drawn up demands to be presented to the manufacturers before the end of the month, and the confidence of the members is a good sign for the future.

With the aid of our International Union we shall attain better conditions of work in our shops for the next season, and the workers are ready to stand by their just demands.

With fraternal greetings,

S. KOLDOFSKY.

OUR MOVEMENT IN NEWARK, N. J.

By [illegible]. PORTNOY

General Organizer of Local No. 113

The readers of the Ladies Garment Worker are already familiar with the situation in Newark. It is enough to form an idea of our movement from the fact that the workers, looking to our union for forcing improvements in their trade conditions, are just those, who in New York are most difficult to organize — American and Italian girls, who until recently have taken little interest in the movement.

The fact that we had been compelled to postpone our organizing campaign last year has not done our union any good. Some workers blamed us for inducing them to join our forces and pay initiation fee. Others who had realized the necessity of the movement and had promised to help us in the work, felt deeply disappointed and nearly lost hope for a strong union.

When the season started we began to look for new means and methods, as those of last year had brought no results.

First of all we wished to reach and get the girls together. We wanted our union and our movement to be the talk of Newark, and we took a chance, engaging the biggest hall in Newark for a ball.

We had previously conducted a strike for fourteen weeks and did not have a cent in our treasury. Yet we managed to spend $460 on the ball.

There were those who laughed in their sleeves that a union such as ours, having to struggle daily for existence, should waste money on a ball. But our committee worked day and night, sparing no effort. When two and three met together they got some advertisement for our ball, which became the talk of the day.

On the evening of the ball, November 29, our committee stood at the hall door until 9 p. m. with clouded brows and anxious faces. Rain was coming down in torrents, making it almost impossible for anyone to attend the ball. We saw our money and energy misspent and our hopes lost. But when the hour struck nine, our sky of hope brightened. Crowds of people were seen wending their way to the hall. At 10 p. m. we had to close the doors, as the hall was overfilled. We not only realized our expenses but several hundred dollars besides, which will come very handy.

This first good fortune gave us fresh courage. The big advertisement and report in the papers about our success brought new forces into our ranks. We at once began arranging mass meetings and shop meetings.

Most of our workers are Christians and members of churches; so we held the first shop meeting in a church. One hundred girls secretly got together and came to this meeting direct from work. The beauty of the inner surroundings of the church and the mystery in which everything within seemed to be wrapt up gave the meeting a peculiar, shall I say, a sacred character. Mrs. Macdonald spoke with fire and all the girls present joined the union.

The next morning when the employer of the shop discovered what had taken place the evening before, he called the workers together and asked who of them had attended the meeting. The 100 workers said with one voice that they all had been there.

Reflecting that to be angry and grouchy would do no good he gave them all Christmas presents and extra pay of one week's wages and promised them all good things if they would only keep away from the union, but the girls knew what it was that had made him so nice. It was their newborn spirit, their courage and their desire to become free and independent through organized self help.

The news of the incident spread rapidly in other shops and made our work of calling shop meetings easier for us. We have since held a number of shop meetings in churches and halls, with good results.

We are busily preparing for the general strike, and with the help of the International we shall soon have the first and foremost union of American girls in the United States.

Reform and Reorganization of Our Boston Locals

Report of Special Committee Consisting of Secretary Ab. Baroff and Vice-President S. Lefkovits

The first quarterly meeting of the General Executive Board on October 30 decided to carry out the mandate of the convention to reorganize the locals of the Joint Board of Boston.

You will remember that President Schlesinger and Vice-Presidents S. Lefkovits and S. Metz were then elected to proceed to Boston and to do all in their power to restore order in the locals. Owing to certain developments President Schlesinger was prevented from leaving New York, and Vice-President Metz accepted the managership of Local 17; so Vice-President Lefkovits and myself, advised by President Schlesinger, proceeded to Boston to carry out the decision of the convention. The first thing we did upon arriving in Boston, on November 3rd, was to take legal advice and gather precise information regarding the situation.

We visited the office of Local 49, Waistmakers' Union, addressed a meeting of the strikers of the M. & C. Skirt shop, met the strike committee, and went over the entire situation of that strike.

In regard to the situation in the locals, we had a meeting with the loyal members of the four locals, and it was agreed to elect a committee of eight, two from each local, who were to furnish us with lists of names of their best and loyal members, from which the committee of the G. E. B. might select and appoint the necessary officers.

On November 5 we again met a group of workers of the cloak industry, with whom we had a heart-to-heart talk. We received a committee from the Raincoat Makers' Local 7, who placed certain information before us. In the afternoon of the same day we attended a meeting of the Ladies' Tailors.

On November 6 we met again with the M. & C. strikers, and interviewed many individual workers, from whom we learned a lot concerning the intolerable practices that prevailed in the Boston locals. In the evening we met Mr. Bergson of the M. & C. Skirt Company, to whom we had been referred by Mr. Kopeloff. After a long conference we could not reach any decision, as the representative of the firm took the attitude that we must first call off the strike and then leave to their good hearts and judgment the adjustment of the dispute. We could not agree on this. Before we parted, we tried to impress Mr. Bergson that although we were not anxious for strikes, the unreasonable stand taken by his firm would compel the International to give all its assistance to the strikers.

On Tuesday, November 7, a committee of finishers submitted their old grievances against Local 56 of which they are members, stating that they were not taken care of and were discriminated against by the local administration. If given a separate charter, they would be able to take care of the conditions for the finishers. We informed them that if, after order and harmony have been established in the locals, their interests will not be protected by Local 56, the matter shall be given full consideration by the General Executive Board.

On the same day we went over the lists of names submitted to us and met a group of loyal members and attended a joint meeting of all executive boards of the four locals. Practically all the members of these boards, with few exceptions, expressed their satisfaction with our mission, and welcomed us. We decided to re-establish the office of the Joint Board.

A committee from Local 7 submitted various charges against H. D. Cohen, their organizer, and we promised to look into the matter.

Then we met the committee of thirty-five and announced names of appointed officers, who were approved. All agreed that the selections made by the committee were the best that could possibly be made, and they were thankful for the patience and sincerity displayed by us in making these ap-

pointments. On the same evening we attended a meeting of the Executive Board of the Ladies' Tailors' Union, and also addressed the members of the Waistmakers' *Local 49.*

In reference to Amsell and Ben. Horn, the latter claimed that all the accusations made against him were false, and the chaotic and undesirable conditions that prevailed in the Boston locals should not be put on him. He claimed that Mr. Abraham Rosenberg, who had been the manager for two years, was responsible for everything that transpired in the office, and he could not understand why he, Horn, should be blamed for the conditions. We explained to Horn and Amsell that if they or any member of the Boston locals felt aggrieved, they should file complaints to the G. E. B.

On Thursday, November 9, we had a mass meeting at the Faneuil Hall. When we arrived we found the hall packed to the doors. There was no trouble whatever at the meeting. We told the cloakmakers of the decision of the last convention, and of our efforts during our eight days' stay in Boston. Brother Baroff installed the appointed officers and introduced them to the workers as the future officers of the Boston locals. Rare enthusiasm prevailed at this meeting.

We immediately sent for Mr. Rabinovitch, our general auditor, to audit the books of all the locals. In regard to the matter of Local 7, we decided to instruct Brother A. Snyder, the new manager of the Boston Joint Board, to have a meeting with the local union, investigate the entire situation, and bring in harmony, if possible.

On Saturday afternoon we attended a meeting of the Joint Board, appointed a Board of Directors and two business agents to hold office until January, 1917. We also instructed the Joint Board to take over the management of the strike at the M. & C. Skirt Company, which up to that date had been conducted by a committee of the strikers. Then Brother Lefkovits returned to New York, while I remained for a few days longer.

On Monday, November 13, I met a committee of the Waistmakers' Local 49, who requested the assistance of an organizer for four or five weeks, to help organizing a number of unorganized shops manufacturing house dresses and petticoats, which are in competition with the union shops. Thereby the International would strengthen their local. I assured them that the General Executive Board would give due consideration to their request as soon as possible.

I made final plans with the Board of Directors of the Joint Board in regard to taking care of the M. & C. strike, and the same evening a members' meeting of Local 56 was held. The hall, which under the old conditions had been often empty at meetings, was too small to hold all who came; there was not even enough standing room. Members who had never participated in discussions for years, now freely discussed matters, and all expressed thanks to the International for liberating them from the tyrannical oppression of the old local leaders and paid officers. It was an encouraging meeting. The workers felt that they had regained their autonomy, guaranteeing them the right of electing their representatives. In all previous elections the rank and file had been dominated and threatened, and many had been insulted and abused.

I made it clear to the members of Local 56 that if they will act in the future as union men ought to act, we shall be glad and happy to restore their local autonomy. This meeting was a pleasant surprise to the loyal members, and when it was adjourned, all felt that a new era was dawning in the life of the Boston locals. I also issued the following circular of warning and information to all the workers in the cloak and suit trade in Boston:

TO ALL THE WORKERS IN THE CLOAK, SUIT AND SKIRT TRADES IN THE CITY OF BOSTON

The committee empowered by the General Executive Board of the International Ladies' Garment Workers' Union to enact the decision of the Philadelphia Convention regarding the cloak situation in Boston has fulfilled part of its mission. A complete change has been made in the administration of the Joint Board and the local unions in Boston. A careful examination of all the candidates has resulted in the selection of proper men for the various boards and offices. We feel confident that the appointed officers will appreciate the duty and honor cast upon them and will conscientiously enforce the laws and the rules of the organization and will do everything in their ability to safeguard the interests of the Boston Cloakmakers.

Brother A. Snyder has been appointed by the International as general organizer and manager of the Boston locals. It is highly important that each and everyone of the new officers should work in perfect harmony with Brother Snyder and that all the loyal members of the locals should assist to maintain order at the meetings. The committee finds it important to appeal to all Boston cloakmakers to be loyal to the Union and to keep up the good name of our organization.

We warn those who may attempt to *interfere with the work of our new officers* that they will be branded as traitors to the cause of labor; we shall be compelled to take steps against all those who will try to intimidate our new officers by force. The rule of chaos must cease and give way to moral influence, and we shall exercise every power of law and order to bring that *about*.

A new well-equipped Joint Board office has been opened at 241 Tremont Street, where Manager Snyder and the newly appointed financial secretary, Brother Sayvetz, will devote all their time to investigate complaints and to take care of the interests of the workers. Dues will be collected at the Joint Board exclusively.

The committee of the International Ladies' Garment Workers' Union,

A BAROFF, General Sec'y-Treas.,
S. LEFKOVITS, Vice-President.

We have made arrangements that in future all the dues are to be collected at the office of the Joint Board, not as before, when every local collected dues separately. That enabled us to engage Brother Sayvetz as secretary for the Joint Board to take care of the financial department. The secretaries of the locals who, owing to the new arrangement will have very little to do in a financial way, will have desks for themselves in the office of the Joint Board for transacting their business.

We feel that our mission has been carried out to the best of our abilities, and we hope that in the future the Boston locals will be conducted in an honest and orderly manner, of which the International will feel proud.

Fraternally yours,
A. BAROFF, General Sec'y-Treas.
S. LEFKOVITS, Vice-President.

Operation of New Agreement in New York Cloak Industry

By MAX FINKELSTEIN
(Manager of Association Department)

Keen curiosity has been manifested by many active members and numerous people within and without the ranks of our International Union as to the operation of the new agreement in the cloak shops of the Protective Association employers. Particularly interested in the subject are those who know the difference between the original protocol, the revised agreement of the Council of Conciliation and the present agreement.

It would be difficult, and it is too early, to give a clear, definite answer to this question. One thing, however, is certain: the complicated condition of the cloak industry, with its frequent style changes, its short seasons, its problems of week work and piece work, the evil of sub-manufacturing, etc., necessitates, in my opinion, a more elastic instrument for adjusting disputes between employers and workers. But it is not my object to analyze the present agreement, but rather to discuss the conditions in the shops under its operation.

CALLOUS ATTITUDE OF EMPLOYERS

There are 410 shops whose owners are members of the association, and they employ in season approximately 22,000 workers. The past fall season was an exceptionally poor one; a large percentage of the workers were working hardly four full weeks. Bearing in mind the bitter distress of the cloak makers after the fourteen weeks' strike, it is easy to imagine their growing feeling of disappointment. Yet our employers managed to aggravate an already intolerable situation. Many remorseless manufacturers took advantage of the workers' position and quickly set-

tled prices so low that the mere sight of the shrunken pay-envelope filled the workers with despair.

This was followed by a series of complaints against irregular settlement of prices. But in this, as in all other questions of fundamental principle, touching the relations between our union and the association, the callous attitude of the employers was clearly revealed. In every complaint against irregular settlement of prices the cold phases of the agreement, page No.... Article No.... were quoted, as saying distinctly that "prices shall be settled" etc., and if that had been observed, there was "nothing doing."

The question of earnings was utterly ignored. The fact that workers cannot work efficiently when worried by the thought that their earnings are insufficient to maintain their families was completely disregarded. Every appeal to humane consideration was met by the rigid letter of the law of the agreement. This left us only one alternative — to fight it out, to strike. But it was rather risky to call a strike in every case of unfavorable settlement of prices, so we selected the best and strongest cases as a test.

CAUSING SPONTANEOUS STOPPAGES

And in all cases where the union has forced a resettlement of prices by declaring a strike, our efforts have been crowned with success. The employers concerned felt compelled, with the tacit consent of the association, to resettle and raise prices substantially. Incidentally a stream of complaints began pouring in with such tremendous force as to threaten the sweeping away of all legal restrictions. Every morning many protests were received from the association that here and there the workers had stopped work.

The manufacturers clearly did not like the situation, but had they not brought it about themselves?

The unrest led to a series of conferences between the union and association. The employers disputed the right of the workers to make stoppages; we, on the other hand, upheld the validity of this right under the present agreement. Neither side was convinced, and the situation remained as before.

The number of stoppages reached into the hundreds, but brought only half results, especially in those cases where the employer was bent on sacrificing principle to the dollar. Upon prices being raised the workers returned to work in large numbers. The spontaneous stoppages, however, failed. These were of questionable right and a certain number of such efforts had to be given up, as the workers were exhausted by the long struggle of the summer. This strained situation continued for eight weeks until the end of the season.

A TORRENT OF WHOLESALE DISCHARGES

The end of the season was like a black cloud, breaking forth in a torrent of discharges, some with reorganization as the pretext. True, the number of these discharges was comparatively smaller than we had expected, not much larger than in any slack season in the time of the protocol. There was, however, this difference: in every case of wholesale discharges the employer did not disguise his motives. He simply picked out and sent down the most active union men, preferably the shop chairman and the members of the price committee.

In other cases the association briefly replied that in discharging certain employees the employers had not been prompted by motives of getting even with the active spirits who had insisted on their rights, but because there was no work for them. This gave rise to a quiet determination on the part of the more independent cloak makers to bide their time until the busy season. If the employers persist in using their right of discharge so freely, then, instead of reporting to work every morning in the three or four months of the slack time and solicit the favor of the foreman for a sop in the shape of a bundle, it was better to stay in the shops only in the busy seasons and have the work paid for sufficiently to cover the entire year. I shall not be surprised to see this idea making itself felt in those shops where the employers unduly stretched their freedom of discharge.

The employers resorted to discharges at a time when they knew that the workers were hungry and disappointed over the barren results of the winter season. Their calculations that then they could do as they pleased succeeded well enough. We have, in most cases, refrained from calling

strikes, although in certain instances this operation was needed. We showed the employers that it is not our policy to call strikes when it suited them, but when strikes can prove most effective. Some of these cases were postponed for three or four weeks and, when strikes were called, the employers were compelled to reinstate all the discharged employees.

PREPARING FOR THE SPRING SEASON

We are told upon all sides that the approaching spring season will be exceptionally good and prosperous. We are, therefore, preparing to meet it with all due readiness. We have succeeded in arranging with the association that **no prices shall be settled, that no chairman and price committee shall be recognized**, especially in those shops where reorganizations took place, **unless a shop meeting will be held in the presence of a representative of the union.** We insist that, as far as possible, a majority of the workers in the *shop shall be present at the settlement of* prices.

In many instances we kept the workers back from settling prices for two or three weeks, because the element in the shop was favorable to the employers rather than to the workers. In some such cases prices had been settled, and the association had to agree that the settlements were illegal, and a resettlement was made by price adjusters of the union and association. This step on our part, giving the employers an unmistakable indication that we shall not be responsible for settlements made without our knowledge and consent, caused a furore in the association shops.

From fifteen to twenty shop meetings are being held daily, first with the workers and then with the price committees for special instructions. There have responded certain shops which have been backward for three years. They are coming forward as if from darkness into a sudden light. They listen intently and are much impressed.

A new spirit of activity prevails in our shops. Some shops, which were not in good repute in our union circles, are striving hard to prove their loyalty. This is evidently due to the realization on the part of the workers that the present agreement with the association is not like the protocol arrangement, which only required a complaint in the office, at most a stoppage, and the rest would be fixed through the association.

FIGHTING IT OUT FACE TO FACE

Now, there are no more honied words. Now, when our request is refused by the employer, we must simply fight it out. That means that we must be prepared. Our people realize that if they make a mistake they will suffer. There are no impartial chairmen and social workers to come to our assistance. The cloakmaker feels that he stands face to face with his employer. That is why all these shops come to the office for advice before taking action.

The union must endeavor to make the best of the present agreement, to turn to advantage all the privileges afforded us while circumstances are in our favor, just as the employers did, when the time was favorable to them.

It will therefore be unpardonable if there remain one solitary association shop where the workers are so low in the social scale, or so stupid, as to fail to seize the present opportunity for settling prices on the right basis. There must be no price settlement without a preceding shop meeting. Suspicion of one another and want of courage to insist on a fair price ruins the workers' season. It is no use finding this out too late and trying to retrieve the mistake by spontaneous stoppages, which are carried out by one section of the workers, without the assistance of the other sections. Such a clumsy method must lead to 99 out of 100 cases ending in fiasco.

Let the slogan be: No settlement of prices without a shop meeting, without consulting with the officers of the union, without organized cooperation and deliberation. This will spare the necessity of spontaneous stoppages in the middle of the season, when one must work and provide for the slack season.

The Good Work of the Misses' and Children's Dressmakers' Union

By H. GREENBERG

(Manager, Local No. 50)

Looking over the situation of the Children's Dressmakers' Union for the past year, we find that although our local has not made a lot of noise, it has done much during this period to compare it favorably with any other labor organization.

Let us proceed to the facts. These will show what kind of human material the Children's Dressmakers' Union is composed of.

On December, 1915, the Children's Dressmakers' Union was composed of about one thousand members. Conditions in the industry were such that no one would feel proud of the trade. It is true that through the efforts of the union, after the General *Strike* of 1913, we succeeded in establishing a forty-nine hour working week, but this applied only to a part of the industry, and a good number of people were still working fifty-two and fifty-four hours a week.

The Executive Board and officers of the local, with the full support of the International Ladies' Garment Workers' Union, started an agitation for a general strike, for the purpose of improving conditions in the trade, and it was remarkable to see how a number of forty to fifty young girls, of whom most were employed in non-union shops, volunteered to do their utmost, spending their energy to bring the movement of the general strike to a success.

They did not look at the clock. Morning, noon and evening, Saturdays and Sundays, they were like faithful soldiers on the battlefield, only waiting for the signal and ready to respond. As soon as the manufacturers saw this earnest and persistent movement, they agreed to have a conference to straighten out grievances. They could see that we would not be satisfied with mere promises, and that if they did not grant positive improvements, we would force their hands by a general strike. Yet they disregarded our warning.

After conferring for a week, we broke off the negotiations with the manufacturers, and declared a strike in the industry. I shall never forget the pride and joy with which the workers accepted the call.

General strikes are nothing new to me. I have experienced a number of them in my time and I know their meaning, but I never have seen such enthusiasm, such joy as I saw then in the ranks of thousands of young girls who responded to the call.

For six weeks they kept on picketing and striking, without the slightest sign of discouragement. Every morning, in snow or rain, young girls at the age of fourteen and sixteen were on the picket line. After six weeks of hard struggle, we finally succeeded in reaching an agreement with the Manufacturers' Association and a number of independent manufacturers, whereby we got for the workers a minimum of six dollars per week for learners; a forty-nine hour working week, instead of fifty and fifty-four; double pay for overtime; a ten per cent increase for piece workers; a strict preferential union shop; sanitary conditions, and many other things which meant for the workers a great deal. So they felt that it was worth the price they paid for it.

The manufacturers having had a lesson from the strike, agreed that in order to be safeguarded against repetition of a general strike, the agreement should hold good for three years, and that on January first of every year to which the agreement applies, every worker employed in the shop of a member of the association, or of his outside contractor should receive an increase of one dollar a week.

BUILDING UP OUR LOCAL UNION

After the return of the workers to the shops the officers of the local started rebuilding the organization on a solid foundation, to make sure that the fruits of the general strike should not be temporary but permanent; that not only should we be satisfied with existing conditions, but seek to gain more and more improvements for the workers.

We tried to interest every individual member in our organization, we tried to

educate them, to make them conscious members of the union, and proudly I can say that our effort has not been in vain.

We do not wish to boast too much about our accomplishments, but we are glad to say that our local has a membership of five thousand, and that every member feels an intelligent interest in our organization. Almost every member is ready to do everything necessary for the betterment of our local.

We have engaged special organizers, and with the assistance of our faithful members of the Organization Committee, we have succeeded in organizing shops which were working during the time of the general strike, shops which none of us ever dreamed we would ever be able to organize. This naturally has encouraged the Organization Committee and the workers at large. Week after week and day after day, the Children's Dressmakers' Union is adding new shops and additional members to the organization.

The time is past when workers were ashamed to mention that they were employed in our trade. But we are not at an end with our work. We feel that there is a big field before us. Every new gain gives us new life. Should the work continue on the same basis as for the past nine months, and as we are now a local of women workers, second to Local 25, Waist and Dressmakers' Union, there will be no need of anyone exhorting us to take example from the Waistmakers, but we will be an example to other industries which are not as yet organized.

The mass meeting of the Children's Dressmakers' Union, held in Cooper Union on January 3rd, 1917, proves our point. This meeting was not called for the purpose of discussing the proposition of a general strike, but to inform the workers that they were entitled to an increase of *$1.00 a week on January 1, 1917,* in accordance with the agreement signed by the representatives of the Union and the Children's Dress Manufacturers' Association on March 4th, 1916.

The meeting was not called for the evening, as is usual in all locals of the International. In order to test the strength of the local and loyalty of our members we called this meeting for four o'clock in the afternoon and ordered the workers to stop work. It was a daring undertaking, but we felt that our members deserved the confidence we placed in them.

Notwithstanding the fact that on January 3rd it was raining the whole day, Cooper Union, at 4:15 P. M. sharp, was overcrowded with our people, and it was not only a pleasant scene for those connected with the union directly, but also a pleasant surprise to our President Schlesinger, when he came to address our meeting. He was greeted with enthusiastic *cheers, and after he had concluded his* address, all rose from their seats in his honor. Our President was also presented with a bouquet of flowers in appreciation of the aid we have received from the International under his administration.

ONE DOLLAR INCREASE FROM JANUARY 1, 1917

On January first all the members of the Association were to have given an increase of one dollar to the workers in the outside as well as the inside shops. Some of the members of the association were trying to make exceptions with some of the workers, claiming that they had received increases *during the season. When this matter was* taken up in conference on Thursday, January 11th, 1917, and we explained to the manufacturers that the union would not stand for any exceptions, the representatives of the association felt that the stand of the union was very firm, and that the only thing for them to do was to live up to the agreement, if they wished to avoid another general strike, and they agreed to carry out the promised increase.

The Children's Dressmakers' Union has arranged a series of lectures for their members in New York and Brownsville. *The first lecture and concert was delivered* on January 12 in Brownsville, in Public School 84, by Dr. M. Goldfarb.

Local No. 50 is one of the most prosperous locals of the International just at present, and we hope that in the future we shall be able to report more progress.

RENEWED ATTACK ON OUR UNION

Our Enemies Hit at District Attorney Swann of New York City, But Really Aim a Blow at Us. We Shall, However, Foil Them as We Did in 1915

The Press Committee connected with our locals in New York has issued the following statement:

The political feud waged by Republican politicians against District Attorney Swann has involved the names and character of a number of the leading officials and members of the International Ladies' Garment Workers' union. For three years, ever since the indictment of members of the union on a charge of murder, we have contended that the cases were "framed up" in the headquarters of a strikebreaking agency headed by a notorious private detective in the pay of certain unscrupulous employers.

From the first we have contended that there was not a particle of evidence against the union members who were indicted on charges of murder and lesser crimes.

Our contention has received support from Supreme Court Justice John Ford, who released eight defendants charged with murder in the first degree on bail, an unusual proceeding in a homicide case. We received further support to our charges that the case was "framed up" when the jury quickly acquitted all the defendants who went to trial.

The beginning of the attempts of the enemies of the International Ladies' Garment Workers' union was in 1913, when a few professional strikebreakers allied themselves with Max Sulkess, a private detective, to form a fake union of cloak makers to break strikes of the legitimate union. With the organization of this strikebreaking body, Assistant District Attorney Breckinridge appears on the scene as an ally of Sulkess and his strikebreakers, by extending every encouragement to the fake organization.

Simultaneously with the appearance of Breckinridge as an ally of the strikebreakers, a vicious war was opened on the local unions in the International Ladies' *Garment Workers' union. In every strike,* gunmen, thugs and gunwomen were hired by manufacturers to attack our pickets. Violent strife was to be seen in every strike of shops in the cloak-making industry.

Assistant District Attorney Breckinridge got in touch with the leaders of the fake union late in 1914 and early in 1915. Soon indictments charging murder in the first degree were brought against three members of the union. The witnesses against our people were members of the strikebreaking agency who had been expelled for dishonesty or similar charges. The indictments charged the union men with the murder of a striker in the general strike of 1910, four years before. A year later five other union men were indicted on the same charge, the same professional strikebreakers appearing against them.

Breckinridge continued his activities as *an enemy of organized labor in the spring* of 1915, for at that time indictments were found against a score of officers and members of different local unions, charging them with assault, robbery, theft and other felonies. The evidence in these cases was as palpably "framed up" as in the murder case.

Records stolen from headquarters of the cloak makers' general strike committee in 1910 were bought by the district attorney's office. Items in the record of expenditures were distorted by Assistant District Attorney Delehanty to make it appear to the public that the union maintained an army of vicious men and women to attack persons who did not go on strike. Delehanty never allowed the stolen records to come to light until the trial of the murder case. Yet he based scores of deliberately malicious interviews in the newspapers on these records. In court every item was satisfactorily explained by union witnesses and the defendants were acquitted.

A FEW DON'TS FOR UNIONISTS

1. Don't condemn the labor movement because you know "objectionable features." *Every human institution has some* imperfections.
2. Don't forget that organization increases wages and shortens the working day, making work steadier.
3. Don't shirk the moral obligation to do all you can to uphold the dignity of *your trade—to elevate the standard of living.*
4. Don't be blind to your own interests —unionism helps all workers and all society.
5. Don't let so-called "independence" prevent you from being unselfish and fraternal. *We are all more or less dependent* on some one or somethings. "No man or woman stands alone." Get closer together.
6. Don't retard our progress by remaining a weapon in the hands of the employer.
7. Don't forget that our interests are identical. Improvement in your working conditions means improvement for all our crafts.
8. Don't say unions "can't accomplish their purpose." Over 7,000,000 of unionists think different.
9. Don't think that having gotten along without the union for five or fifty-five years that "it is useless to you." Organized labor has helped you and is helping now—through better conditions and increased wages.

דער

לײדיעס גארמענט װארקער

פעברואַר

1917

אינהאלט:

עדיטאָריעל: די מאָדנע פּסיכאָלאָגיע פון געװיסע מאַנופעקטשורערס.—נױ יארקער װײסטמאַכער פאָדערן בעסערע קאָנדיציאָנען.—אונזער אומגעװעהנליך ברײטער אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּײן.—א װאָרט פאַר דער אמאלגאַמײטעד קלאָדינג װאָירקערס אין אַמעריקא.

געצװאונגענע אַרביטרײשאָן—מיס. ע. ראָססעל.

דער קאָנסטרוקטער און קאָמאָרגע (ערצעהלונג)—דזשאַרדזש קענאַן.

א קורצער בעריכט פון דעם מיטינג פון דזש. עקז. באָארד.

אונזער אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּײן אין נױ יאָרק, באַלטימאָר, טאָראָנטאָ, מאָנטרעאל, קליװלאַנד, סינסינעטי, שיקאַגאָ, סט. לואיס—געװינע און אינטערעסאַנטע בעריכטען פון װײספּרעזידענטען און אָרגאַניזערס.

רעאָרגאַניזאַציאָן אין באָסטאָן—אב. באַראָף און ס. לעפקאָװיטש.

די גוטע אַרבײט פון לאָק. 50—ה. גרינבערג.

אָפיציעלער אָרגאַן פון דער

אינט. לײדיס גארמענט װאָירקערס יוניאָן

32 יוניאָן סקװער, נױ יאָרק

Directory of Local Unions [Continued]

Local Union		Office Address
37.	Cleveland Cloak Pressers' Union	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
39.	New Haven Corset Cutters	12 Parmelee Ave., New Haven, Conn.
40.	New Haven Corset Workers	12 Parmelee Ave., New Haven, Conn.
41.	New York Wrapper and Kimono Makers	35 E. 2nd St., New York City
42.	Cleveland Cloak and Suit Cutters' Union	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
43.	Worcester White Goods and Waist Workers	126 Green St., Worcester, Mass.
44.	Chicago, Ill., Cloakmakers	1815 W. Division St., Chicago, Ill.
45.	Syracuse, N. Y., Dressmakers	913 Almond St., Syracuse, N. Y.
46.	Petticoat Workers' Union	6 E. 17th St., New York City
47.	Denver, Colo., Ladies' Tailors	2444 Champe St., Denver, Colo.
48.	Italian Cloak, Suit and Skirt Makers' Union	231 E. 14th St., New York City
49.	Boston Waistmakers	724 Washington St., Boston, Mass.
50.	New York Children's Dressmakers	79 E. 10th St., New York City
51.	Montreal, Canada, Custom Ladies' Tailors	387 City Hall Ave., Montreal, Canada
52.	Los Angeles Ladies' Garment Workers	218 S. Broadway, Los Angeles, Cal.
53.	Philadelphia, Pa., Cloak Cutters	244 S. 8th St., Philadelphia, Pa.
54.	Chicago Raincoat Makers	409 S. Halstead St., Chicago, Ill.
55.	Springfield Corset Workers	643½ Main St., Springfield, Mass.
56.	Boston Cloakmakers	241 Tremont St., Boston, Mass.
57.	Cleveland Waist and Dressmakers	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
58.	New York Waist Buttonhole Makers	79 E. 10th St., New York City
61.	Montreal, Canada, Cloak and Skirt Pressers	37 Prince Arthur E., Montreal, Canada
62.	New York White Goods Workers	35 Second St., New York City
63.	Cincinnati Cloakmakers	122 W. 5th St., Cincinnati, Ohio
64.	New York Buttonhole Makers	57 W. 21st St., New York City
66.	New York Bonnaz Embroiderers	103 E. 11th St., New York City
67.	oledo Cloakmakers	120 Bancroft St., Toledo, Ohio
69.	Philadelphia Cloak Finishers	244 S. 8th St., Philadelphia, Pa.
70.	Toronto Skirt and Dressmakers	194 Spadina Ave., Toronto, Canada
71.	Chicago Ladies' Tailors	2726 Crystal St., Chicago, Ill.
72.	Baltimore Dress and White Goods Workers	1008 N. Washington St., Baltimore, Md.
73.	Boston Amalgamated Cutters	8 Lovering St., Boston, Mass.
74.	Vineland Cloakmakers' Union	H. Miller, 601 Sandis Ave.,
75.	Worcester, Mass., Cloakmakers	15 Columbia St., Worcester, Mass.
76.	Philadelphia Ladies' Tailors	2626 N. 9th St., Philadelphia, Pa.
77.	Waterbury Ladies' Garment Workers	54 Burton St., Waterbury, Conn.
78.	St. Louis Cloak Operators	Fraternal Bldg., 11th and Franklin Aves.
81.	Chicago Cloak and Suit Cutters	909 N. Homan Ave., Chicago, Ill.
83.	Toronto, Canada, Cutters	251 Augusta Ave., Toronto, Canada
85.	Cincinnati Skirtmakers	2316 Rohs St., Cincinnati, Ohio
90.	Custom Dressmakers' Union	Forward B'ldg., 175 E. B'way, N. Y. City
92.	Toronto, Canada, Cloak Pressers	251 Augusta Ave., Toronto, Canada
98.	Cincinnati Skirt Pressers	1410 Plum St., Cincinnati, Ohio
99.	Pittsburg Ladies' ailors	132 Worcester St., Pa.
101.	Baltimore Ladies' Tailors	1000 E. Baltimore St., Baltimore, Md.
102.	Montreal, Canada, Raincoat Makers	20 St. Cecile St., Montreal, Canada
105.	St. Louis Ladies' Tailors	Fraternal Bldg., 11th and Franklin Aves.
108.	Ladies' Neckwear Cutters	6 E. 17th St., New York City
111.	Cleveland Raincoat Makers	112 Prospect Ave., Cleveland, Ohio
112.	Montreal, Canada, Ladies' Waist Makers	147 Colonial Ave., Montreal, Canada
113.	Newark Waist and White Goods Workers	118 Market St., Newark, N. J.

דער לײדיעס גארמענט וואָרקער

נומער 2 | פעברואר, 1917 | 8טער יאָהרגאנג

די מאָדערנע פּסיכאָלאָגיע פון געוויסע מאַנופעקטשורערס

עס איז דאָ ניט נויטיג צו ערקלעהרען, אז די בעוועגונג און אגיטאציע צווישען די ארביי־טער שמעקט ניט די מאַנופעקטשורערס. מאנכע ניט־אויפגעקלעהרטע מוטערס האָבען ליעב א שטיל קינד, א קינד וואָס וויינט ניט און בעט קיין זאך ניט. זיי פערשטעהען ניט, אז דעם שטילען קינד פעהלט לעבען און ענערגי. און דער אידעאל פון אלע מאַנופעקטשורערס איז דער שוואכער, אונטערגיבינער ארבייטער—דער ארבייטער וועמען עס פעהלט ענערגי און מוטה. ווען ער ארבייט כסדר, פרעגט ניט ווי שפּעט עס איז, אָדער וויפיעל מען וועט פאר דער ארבייט בעצאָהלען — אָט דיעזען סאָרט ארבייטער האָ־בען מאַנופעקשורערס ליעב.

די גרעסטע און איינפלוסרייכסטע מאַנו־פעקטשורערס גלויבען אין אָרגאניזאציאָן — פאר זיך, פאר זייער אייגענער טובה, כדי עס זאָל זיין שפּאָרעוודיג און ברענגען גרעסערע פּראָפיטען. אָבער זיי האָבען פיינט צו זעהן, ווי זייערע אר־בייטער אָרגאניזירען זיך און גרייטען זיך ארויס־צורייסען א קליינינקייט פון דעם מאַנופעקטשו־רער'ס פּראָפיטען. זיי פיהלען זיך געקרענקט און בעליידיגט, ווען זיי זעהן, אז עס רודערט זיך צווישען די ארבייטער אין די שעפּער. און וואָס זיי ווינשען דעמאלט די ארבייטער פיהרער, וועל־כע העלפען דיעזע בעוועגונג, זאָל פאלען אויף אלע שונאים'ס קעפּ.

שלעכטע, אומ'יושר'דיגע בּאָסעס ווערען אויסער זיך פון כעס, ווען די ארבייטער שטע־לען נייע פאָדערונגען אָנפאנג ביזי סיזאָן. דער געדאנק, אז זיי מוזען דיעזע פאָדערונגען נאָכגע־בען, צושטערט זייער גאנצען חשבון — „עס וועט דאָך דעריבער פעהלען צו די פּראָפיטען א וואָסערע 10 טויזענד דאלאר!" — טראכט זיך דער מאַנופעקטשורער. און 10 טויזענד דאלאר קען מען ניט ארויסלאָזען פון האנד אָהן געביי־זער, אָהן ליארעמען און טראשען, אז אָט, אָט נעהט די גאנצע אינדוסטר קאַפּוט.

די „וואָסערע 10 טו ענד דאלאר" — אָט דאָס איז דער שטארקסט " ארגומענט געגען די ארבייטער'ס פאָדערונגען אר א גרעסערע מוציא ברויט. עס הייסט דאָך שוט ארויסוואַרפען א צעהן טויזענד דאלאר אוי אזעלכע „אומזיסטיגע זאכען" ווי ווײדזשעס א נעוויסע אויסבעסע־רונגען אין שאָפּ. „ניין!" — טראכט ער זיך. ער וועט ליבערשט קעמפפען געגען זיי. ער וועט זיי שוין אָנלערנען.

דורך קעמפפען קען ע דאָך אָבער פערלירען א וואָסערע 20 טויזענד אָבער דאָס פאלט איהם בשעת מעשה ניט איין. זיין פערדרוס מאכט איהם אונפעהיג זי צו איבערלעגען. אָט דיעזע אונפעהינקייט לאָנ ש צו בעטראכטען די זאך, שטעלט אין געפאהר זיין ביזנעס. אָט צו־ליעב אזא עקשנות ניט ר א געלעגענהייט א נייעם אויפגעקומענעם קא קורענט צו פעריאָגען איהם פון טרייד. און ד זן בעריכטען די ציי־טונגען אין א קאלטען כ ז, אז דער און דער מאַנופעקטשורער איז בענ נגען געבראָכען.

אָבער ווען יעדער אר יטער וואָלט נור גע־ווען א וויכינקער, א אכגיבינער און וואָלט נור געארבייט לויט דעם כ אנופעקטשורער'ס בע־געהר, פאר אזעלכע ווייד שעס ווי עס געפעלט איהם צו צאָהלען, וואָלט ר דאָך געווען א וואָ־סערע 10 טויזענד דאלאר ייכער און וואָלט חוץ דעם פערשפּאָרט א סך הז יץ־קלעמעניש.

* * *

די ארבייטער פאָדערען וואָס עס קומט זיי

קיינ ר וועט ניט לייקענען, אז דאָ איז די כאראקטערי־סטישע פּסיכאָלאָגי פון דעם דורכשניטליכען מאַנופעקט ורער. זיי נעהן אויס

פון דעם שטאַנדפּונקט אז אלץ בעלאַנגט צו זיי. עס קומט ניט אָן גרינג צו ריידען װעגען די רעכטע פון אנדערע מענשען צו איינעם, וואָס רעדט זיך איין, אז אלץ וואָס האָט א שייכות מיט דעם מאַנופעקטשורען פון זיינע סחורות געהערט צו איהם, אפילו די ארבייט פון זיינע „הענד".

אלס ארבייטער בעשטרייטען מיר ניט, אז געוויסע זאכען בעלאַנגען צו איהם, אָבער מיר בעשטרייטען מיט אלע כחות, אז אונזער ארבייט בעלאַנגט צו איהם.

ארבייט איז לעבען. עס איז די ארבייטער'ס איינציגער קאַפּיטאַל, אלץ וואָס זיי פערמאָגען. און זיי האָבען א רעכט עס צו פערהאַנדלען פאַר א גוטען פרייז אָדער ניט צו ארבייטען. אָט דערפאַר ווערען די ארבייטער אויפגעלעבט בשעת עס קומען די גוטע צייטען. זיי פאָדערען בלויז וואָס עס קומט זיי — אַן עהרליכען חלק פון דעם וואָס זיי טהוען אריין אין דעם פּראָדוקט.

קען וועלכע עס איז מענשליכע פאָדערונג זיין קלאָרער, גערעכטער און עהרליכער? די פאָדערונג איז ווייט ווייניגער עגאָאיסטיש ווי די טענה פון מאַנופעקטשורערס, אז זיי האָבען דאָס רעכט אויף פאָלשטענדיגען קאָנטראָל און א פאָלשטענדיגע דעה איבער די ארבייטערס' ארבייט.

אָבער דער דורכשניטליכער מאַנופעקטשורער קען דאָס ניט בעגרייפען אָדער וויל עס ניט צוגעבען. דאָס רוב באָסעס ווילען ניט אריינגעהן אין דעם ארבייטער'ס לאַגע. עס קרענקט זיי און עס פערדריסט זיי, דאָס זיי מוזען זיך שיידען מיט א „וואָסערע 10 טויזענד דאָלאַר", וואָס געהערט ניט צו זיי.

ניו יאָרקער ווייסטמאַכער פאָדערען נויטיגע אויסבעסערונגען

יאַנואַר איז דער מאָנאַט ווען די ווייסט און דרעס אינדוסטרי גרייט זיך פאַר דעם ספּרינג סיזאָן — דער גרעסטער און בעסטער סיזאָן פאַר די מאַנופעקטשורערס. נאַטירליך ערוואַכען אויך די ארבייטער, ווייל אויף דיעזען סיזאָן לייגען זיי פיעל האָפענונג. עס ווענדט זיך אָן דיעזען סיזאָן, ווי אזוי זיי וועלען לעבען דעם גאַנצען יאָהר; צי זיי וועלען קענען לעבען ווי מענשען, אָדער דאַרפען קאַרגען און ניט פערגינען זיך די נויטיגסטע לעבענס־מיטלען.

דערפאַר מוזען די ארבייטער זיך צוגרייטען. זיי מוזען זיין וואָס בעסער אָרגאַניזירט, כדי, אז זייער אנשטרענגונג צו בעקומען א גרעסערע שטיקעל ברויט, מעהר פערגעניגען און א בעסערען לעבען פון זייער ארבייט אין סיזאָן זאָל געקרוינט ווערען מיט ערפאָלג. אי די לאָקאַלע בעאַמטע, אי די מיטגליעדער האַלטען אָב מעהרערע פערזאַמלונגען, איינינגען זיך, אָרגאַניזירען זיך, בעראַטען זיך וועגען די פונקטען און פאָדערונגען, וואָס זיי שטעלען די מאַנופעקטשורערס.

דער סטרייק פון פאָריגען יאָהר איז נאָך גאַנץ פריש אין זכרון. אזעלכע איינדרוקספולע דעמאָנסטראַציעס קענען ניט לייכט פערגעסען ווערען. דער פאַר־א־יאָהריגער סטרייק איז געווען גאַנץ ערפאָלגרייך, דערמיט וואָס עס זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען א גרויסע צאָהל ארבייטער און לאָקאַל 25 איז געוואָרען גרויס און מעכטיג.

אָבער די קליינע פערבעסערונגען וואָס די יוניאָן האָט דאַן אויסגעקעמפט זיינען פערשוואונדען געוואָרען צוליעב דעם אונגעוועהנליכען יקרות אויף לעבענס מיטלען. די דורכשניטליכע העכערונג אין ווידזשעס איז געווען אַן ערך 10 פּראָצענט, אָבער די לעבענסמיטלען זיינען טייערער געוואָרען אויף 30 אָדער 40 פּראָצענט. מען קען זיך אלזאָ לייכט פאָרשטעלען, אין וועלכער שלעכטער לאַגע די ווייסט און דרעסמייקערס געפינען זיך.

און די ווייסט און דרעס אינדוסטרי בליהט און איז רייך געוואָרען. די מאַנופעקטשורערס זיינען אימשטאַנד צו צאָהלען אזא לוין, וואָס זאָל דעקען די יקרות פרייזען פון לעבענסמיטלען. זיי אליין מוזען טראָגען דיעזע לאַסט. די ארבייטער האָבען קיין אנדער קוועלע פון פרנסה!

* * *

וואָרום פּאַסירען אָפּטע סטרייקס אין דער נאָדעל אינדוסטרי?

ריכטיג גערערט, וואָלט מען ניט געדאַרפט דערמאָנען די מאַנופעקטשורערס וועגען זייער פליכט צו די ארבייטער. אויב זיי מיינען, אז זיי זיינען פריי פון פעראַנטוואָרטליכקייט צו די ארבייטער, וואָס מאַכען מעגליך זייערע מעהר־וועניגער גרויסע פּראָפיטען, האָבען זיי א טעות. ליידער איז דער

הויכשניטליכער באַס אין דער נאָדעל אינדוסטרי נאָך ניט גענוג אויפגעקלעהרט צו דערגרייכען דיעזען הויכען מאָראַלישען גראַנג. עס איז די אַרבייט פון דער יוניאָן אויפצוקלעהרען די מאַנופעקטשורערס וועגען זייערע פליכטען. און וואָס איז אונמעגליך זיי אויפצוקלעהרען דורך קאָנפערענצען און אונטערהאַנדלונגען, מוז מען בעווייזען אַרגאַניזירטע מאַכט אָדער רופען א סטרייק.

דער סטרייק איז פּילייכט ניט דער אידעאַלסטער מיטעל, אָבער וואָס קען מען טהאָן, ווען די מאַנופעקטשורערס פערמאַכען זייערע אויגען צו די אייזערנע פאַקטען פון לעבען?

אַט טאַקע דערפאַר וואָס זיי ווילען ניט הערען דעם אמת, פּאַסירען עפטערע סטרייקס. זייטיגע מענשען וואונדערען זיך, פאַרוואָס עס טומעלט זיך שטענדיג אין דער נאָדעל אינדוסטרי. זאָלען זיי זיך אָבער בעקענען מיט די מעטאָדען וואָס מאַנופעקטשורערס ווענדען אָן, וועלען זיי זעהן, אז זיי ערנידריגען די ארבייטער אין די שעפּער; זיי נעהמען צו די מעגליכקייט פון אַרבייטען און פּערדיענען וויידזשעס; זיי מאַכען מחלוקת און העצען איינע אויף די אַנדערע; זיי פערפאָלגען זיי מיט יעדען סאָרט ראַכע און דיסקרימינייישאָן און ווילען פערניכטען זייער פרייען גייסט און גלויבען אין דער יוניאָן. די וועלכע זיינען בעקאַנט מיט די אינערע בעציהונגען אין די שעפּער גיבען צו, אַז די ארבייטער זיינען גערעכט אין זייערע טענות און זיי גיבען די ארבייטער מאָראַלע שטיצע אין זייערע סטרייקס.

* * *

48 שטונדען א וואָך און העכערע שכירות

די וויסט און דרעס אינדוסטרי איז אין דיעזער הינזיכט ניט קיין אויסנאַהם. דאָ אין דאָרטען געפינט זיך אַן אויפגעקלעהרטער פריינדליכער מאַנופעקטשורער. דאָס רוב פון זיי האָבען שוין אויספּראָבירט די קאַמפּפס-פעהיגקייט פון אונזערע וויסט מאַכערינס. זיי האָבען שוין געפיהלט די שאַרפע זייט פון דעם סטרייק-שווערד. זיי געדענקען דאָס נאָך פון דער צייט ווען די וויסטמייקערס יוניאָן איז געווען א שוואַכע אָרגאַניזאַציאָן און האָט געמוזט געהן שריט ביי שריט.

ווען מען בעטראַכט אָבער ווי זיי שטעלען זיך שטייף נעגען די אַרבייטער'ס יושר'דיגע פאָדערונגען, זעהט עס אויס, אַז זיי האָבען הפנים נאָך ניט פאָלשטענדיג געלערענט דעם מוסר השכל פון דער פערגאַנגענע [illegible] ם, ווייל יעדען נאָחר מוזען די ארבייטער אין די [illegible] עפער אַגיטירען פאַר א סטרייק און מאַכע א [illegible] ר סטרייקען, אום ארויסצוקריגען איינינע נוי [illegible] יגע קאָנצעסיעס.

אין דעצעמבער האָט [illegible] ער אָפּפּיס פון דער וויסט און דרעס מאַכער י[illegible] יאָן געשטעלט זעהר געמעסיגטע פאָדערונגען צו [illegible] ער דרעס און וויסט מאַנופעקטשורערס אַסס'ן [illegible] אַר לאָקאַל 10, לאָק. 25 און לאָק. 58. דיעזע [illegible] פאָדערונגען זיינען: 1) א העכערונג פון 20 פּר[illegible] צענט אין וויידזשעס און פּרייזען פאַר אַלע א[illegible] ייטער אין טרייד; 2) אַן 48 שטונדיגע ארב[illegible] טס וואָך, אנשטאַט 49 שטונדען.

אז דיעזע פאָדערונגען [illegible] זיינען געמעסיגטע, ווייזט זיך ארויס פון דעם [illegible] אַקט, וואָס איינינע גרויסע וויסט מאַנופעקטש[illegible] ערס האָבען פריוואַ־ ליג איינגעפיהרט די 48 שט[illegible] נדיגע וואָך אין זייערע פעקטאָריס. מען האָט נ[illegible] האָפּט, אז ביים קאָנפערענץ צווישען דער יוני[illegible] ן און אַסס'ן וועלען זיך ביידע צדדים פערגלייכ[illegible] ן און איינשטילען די אונרוהיגקייט צווישען די [illegible] ארבייטער.

די מאַנופעקטשורערס [illegible] האָבען צוריקגעוויזען די ארבייטערס' פאָדערונג[illegible]. בעת מיר שרייבען דיזע שורות זיצט די באָא[illegible] ד אָוו ארביטריישאָן און בעטראַכט די פאָ[illegible] דערונגען פון ביידע צדדים. די מאַנופעקטשו[illegible] רערס, ווי געוועהנליך, האָבען די אַלטע טענה, אז [illegible] אינדוסטרי קען ניט אפּפאָרדען נאָכצוגעבען [illegible] ארבייטערע קאָנצעסיעס. אָבער אַזוי ווי די אינדוס[illegible] טרי האָט אין פערגאַנגענע יאָהרען גאָר ניט גע[illegible] ליטען פון בעוויליגען ראַדיקאַלע פאָדערונגען, פ[illegible] ריקעהרט, זי איז געוואָרען רייכער און האָט נאָ[illegible] מעהר פּראָספּערירט, איז שווער צו זעהן, ווי אזו[illegible] די פערטיידיגער פון די מאַנופעקטשורערס ווע[illegible] ן בעווייזען, אז די צוקונפט פון דער אינדוסט[illegible] קען ליידען, ווען זיי וועלען צאָהלען די ארבייט[illegible] א לוין וואָס זאָל זיי געבען די מעגליכקייט צו [illegible] מאַכען א לעבען אונטער די היינטיגע יקרות־ב[illegible] דינגונגען. מיר קענען ניט גלויבען, אז אזעלכ[illegible] טענות זאָלען מאַכען אַן איינדרוק אויף דער באָ[illegible] ד אָוו ארביטריישאָן. מיר קענען ניט גלויבען, ז[illegible] די באָארד אָוו אַרביטריישאָן זאָל איבערלאָ[illegible] ן די ארבייטער אין זייער איצטיגען שלעכטען [illegible] ושטאַנד.

דער דאָפּעלטער מאַסס[illegible] זיטינג, וואָס איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין ק[illegible] ער יוניאָן און בעטהאָווען האָלל דעם 4טען [illegible] זנואַר, די טויזענדער

אַרבײטער, װעלכע האָבען זיך געמוזט אומקעהרען אהײם, װײל בײדע האַללס זײנען געװען צו קלײן, האָט בעװיזען, אז דער גאַנצער װײסט טרײד איז ערװאַכט און גרײט צו פאָלגען די פערנינפטיגע און פאָרזיכטיגע פיהרערשאַפט פון די יוניאָן בעאַמטע און זײערע ראַטהגעבער.

אונזער אונגעװעהנליך ברײטער אָרגאַניזאַציאָנס־קאַמפּײן

מיר בױען קעמפּפענדיג די גאַנצע צײט

יאָהרען לאַנג האָבען אונזערע אַקטיװע גײסטער געחלומ׳ט װעגען אָרגאַניזירען די פרױען קלײדער אינדוסטרי אין יעדער שטאָט און שטעטעל אין אַמעריקא. אין 1909 האָבען די ניו יאָרקער װײסטמײקערס אָנגעהױבען א מאַססענבעװעגונג. אין 1910 האָבען די ניו יאָרקער קלאָוקמאַכער געפאָלגט זײער בײשפּיעל און פּאַקטיש אָרגאַניזירט דעם גאַנצען טרײד. דער מערקװירדיגער ערפאָלג אין דיזע בײדע אינדוסטריען האָט געװיזען, אז עס איז מעגליך צו שאַפען א בעװעגונג אויף א גרויסען מאַסשטאַב איבער׳ן גאַנצען לאַנד.

און א גרויסע בעװעגונג איז ענטשטאַנען אין פיעלע ערטער. דער אינטעליגענטער, לײטענדער עלעמענט אין די שעפּער אומעדום, איז געװען איבערצײגט, אז מען קען פאָלגען דעם בײשפּיעל פון די ניו יאָרקער אַרבײטער און איבעראַל ערדײכען גוטע רעזולטאַטען. מען דאַרף בלויז פּעראַקערען דאָס פעלד און פּערזײען די קערענדלאַך פון טרײד־יוניאָניזם און עס װעט שוין אויסװאַקסען א סך פּרוכט.

אָבער הגם אונזער יוניאָן איז דאַן געװען שטאַרק מיט דער פרישער ענערגי פון יוגענד, האָט זי נאָך אַלץ געמוזט זיך בעפעסטיגען, שאַפען א פעסטען, דויערהאַפטען באָדען און פערזיכערען איהרע געװינסען. זי האָט די גאַנצע צײט זיך געראַנגעלט מיט שװעריגקײטען און אַלערלײ פערפּלאָנטערטע פּראָבלעמען. אונזערע אַקטיװע מיטגליעדער זײנען אימער געװען אַרומגערינגעלט פון א מחנה שונאים און געמוזט בױען די אָרגאַניזאַציאָן מיט דער מױער־קעלנע פון האָפענונג אין אײן האַנד און די שװערד פון סטרײק אין דער אַנדערער האַנד.

ביז 1916 האָבען מיר זיך קײנמאָל ניט געפיהלט גאַנץ זיכער מיט אונזערע פּאָזיציעס, װײל מיר זײנען קײנמאָל ניט געװען זיכער פאַר׳ן פערלירען און פערזאָרגט געגען אַטאַקעס. האָבענדיג כסדר צו קעמפּפען פאַר עקזיסטענץ, איז קײן װאונדער ניט, װאָס מיר האָבען ניט געקענט אָנזאַמלען גרויסע פאָנדס; בעזונדערס דערפאַר, װאָס אונזער פינאַנציעלער סיסטעם פון קלײנע דיוס — א סיסטעם װאָס איז אונז פערבליבען פון די ערשטע יאָהרען — צװינגט אונז צו לעבען פון האַנד צו מויל.

דעריבער איז די בעװעגונג אויסער ניו יאָרק, װאָס איז אָנגעפאַנגען געװאָרען אין 1910, ניט געװען קײן גרויסער ערפאָלג. אין א סך ערטער האָבען מיר זאָגאַר ניט געקענט אָנפאַנגען די בעװעגונג; און דאָרט װאו מען האָט אָנגעפאַנגען צו אָרגאַנײזירען האָט מען מײסטענס די אַרבײט ניט געקענט פאָרטזעצען. עס איז שטענדיג געװען א גרויסע פאָדערונג פאַר אָרגאַנײזערס, אָבער מיר האָבען די פאָדערונג קײנמאָל ניט געקענט צופריעדענשטעלען. צוליעב מאַנגעל אין געלד איז דער דזשענעראַל אָפפיס געװען מאַכטלאָז, א חוץ אין אײניגע ערטער, װאו די נויט האָט שטאַרק צוגעדריקט. פערשטעהט זיך אַלזאָ, אז דער שעהנער חלום פון אויסברײטען דעם אײנפלוס פון דער יוניאָן אין נײע ערטער, מאָביליזירען די מאַססען אונאָרגאַניזירטע אַרבײטער, װעלכע זײנען אַזױ פיעל אין צאָהל, אָבער מעהר פון די אָרגאַניזירטע אַרבײטער, דאַרף נאָך פערװירקליכט װערען.

* * *

א גרויסע ערװאַכונג איבעראַל

אונזער איצטיגער ברײטער אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּײן פערשפּרעכט צו פערװירקליכען א שטיק פון דעם הערמאָנטען גרויסאַרטיגען חלום. די צײט און די אומשטענדען זײנען זעהר גינסטיג דאַפיר. אין אונזערע אינדוסטריען הערשט זעהר פיעל הצלחה. די מלחמה האָט בעשאַפען א יקרות אויף אַרבײטער און האָט פעראורזאַכט א העכערונג אין פּרײזען פון יעדען סאָרט פאַבריצירטע סחורה. און טראָץ דעם מאַנגעל אין געװיסע מאַטעריאַלען און די הויכע פּרײזען, מאַכען די מאַנופאַקטשורערס גלענצענדע געשעפטען. האָבען דאָך די אַרבײטער יעדע אורזאַכע אין דער װעלט צו פאָדערען און קריגען א גערעכטע, יושר׳דיגען לוין פאַר זײער אַרבײט.

און עס קומט טאקע אומערום פאר א גרויסע ערוואכונג. אונזער יאהרעלאנגע ארבייט הויבט ענדליך אן ברענגען פרוכט. אונזער אונאויפהערליכע אגיטאציע, דער אלגעמיינער פראגרעס פון דער טריידיוניאן בעוועגונג אין אמעריקא, דער נייער גייסט, וואס פאדערט גערעכטינקייט פאר דעם ארבייטער, און ווייזט זיך צווישען אלע גרעסערע טיילען פון דער געזעלשאפט — אט דאס אלעס העלפט דער בעוועגונג פאר בעסערע ארביימס־קאנדיציאנען צווישען די ארבייטער בכלל און צווישען די פרויען־קליידער ארבייטער בפרט.

לעצטען מאנאט האבען מיר שוין דערמאנט די בעוועגונג ביי די ניו יארקער וואייטגודס ארבייטער און ביי די ווהייטגודס, וויסט און קארסעטען ארבייטער אין נוארק, נ. דזש. מיר האבען נור וואס גערעדט וועגען דער אונגעוועהנליכער ערוואכונג ביי די ניו יארקער ווייסט און דרעסמאכער. לאמיר איצט ווארפען א בליק אויף דער ענערגישער טעטיגקייט פון אונזערע ארגאנייזערס אויסער ניו יארק. גענויערע איינצעלהייטען וועגען דער ברייטער בעוועגונג וועט דער לעזער געפינען אין די בעריכטען פון אונזערע ארגאנייזערס, וואס זיינען געדרוקט אין דיזען נומער.

* * *

דער קאמפעין אין די געהענטערע שטעדט

דער מיטינג פון דער דזשענ. עקזעק. באארד אין באלטימאר לעצטען מאנאט האט געשענקט א סך צייט און אויפמערקזאמקייט פאר דיעזער גרויסער בעוועגונג צו ארגאניזירען די ארבייטער, העכערען זייערע פערדיענסטען און פערקירצען זייער ארביימס־צייט. עס האט אויף די זיצונגען געהערשט א סך האפענונג און א גרויסער אפטימיזם. עס האט קיינער ניט געצווייפעלט אין דעם ענדליכען ערפאלג פון די איצטיגע קעמפפע, סיי וואו דער קאמפף געהט אן ביי די קאנפערענצען מיט די מאנופעקטשורערס, סיי וואו מען וועט מוזען קעמפפען דורך ענטשלאסענע סטרייקס. די שטעדט און אינדוסטריען וואו דיזע בעוועגונג געהט אן, א חוץ די אינדוסטריען וואס מיר האבען שוין פריהער דערמאנט, זיינען: אין ניו יארק—ביי די פעטטיקאוט מאכער און ליידיס נעקוועאר ארבייטער; אין ניו דזשוירזי, א חוץ דער בעוועגונג אין נוארק, ווערט געפיהרט א העפטיגע אגיטאציע ביי די עמבראידערי ארבייטער. אין די פילאדעלפיער קלאוק, סקוירט און וויסט

און דרעס טריידס, ווי[...]
מיט די אסאסיאיישאנ[...]
לונגען צווישען פערטרי[...]
די מאנופעקטשורערס
זיכער בעפעסטיגט ווער[...]
לען געווינען בעסערע [...]
א העפטיגער ארגאנ[...]
אנגעפיהרט אין באלט[...]
און ווהייטגודס ארבייט[...]
אין באלטימאר בלויז
יוניאן, לאק. 4. אין [...]
כמעט נאר ניט געטהאן[...]
גונגען זיינען גארניט [...]
דיזע בעדינגונגען שרי[...]
(וועלכער פאסט אויף [...]
פעין) פאלגענדעס: „[...]
נע. די מיידלעך וואו[...]
ווייסען אבסאלוט ניש[...]
זיי לעבען שוין אזוי ל[...]
נעם דלות, אז זיי נעהמ[...]
באם ניט זיי".

די בעוועגונג אין ב[...]
נייעם עלעמענט ארביי[...]
די שווארצע. עס איז [...]
צאהל פון זיי אין דיע[...]
ארגאנייזערס האבען גע[...]
א געוויסע צאהל שווא[...]
איז פאראן גוטע אויכ[...]
יוניאן.

[...]כע האבען אגרימענטס
[...], קומען פאר פערהאנד־
[...]זער פון די לאקאלס און
די אגרימענטס וועלען
[...]ן און די ארבייטער וועד
[...]בייטס־קאנדיציאנען.
[...]אציאנס־קאמפעין ווערט
[...]זאר צווישען די וויסט
[...]ר. ביז אהער איז געווען
שטארקע קלאוקמאכער
[...]דערע טריידס האט מען
[...] און די ארבייטס בעדינ־
[...] גולירט געווארען. וועגען
[...]ט וויים־פרעז. פיערס
[...]ף דעם דארטינגען קאמ־
[...] ווידזשעס זיינען קליי־
[...] ארבייטען אין טרייד
[...] וואס א יוניאן הייסט.
[...]נג אין האלב־צופריעדע־
[...]ן יעדען פרייז וואס דער

[...]לטימאר נעהמט ארום א
[...]ער אין אונזער טרייד —
[...] דארט פאראן א גרויסע
[...]ער אינדוסטרי. אונזערע
[...]אונגען דעם צוטרויען פון
[...]צע ארבייטער. און עס
[...]יכטען פאר א שטארקע

* * *

א לעבעדיגער קאמפעין אין טאראנטא און מאנטרעאל

אי[...] די צוויי הויפט צענטערן
פון און [...]ער אינדוסטרי אין קענע־
דע — [...]טאראנטא און מאנטרעאל
— ווע[...]ט אנגעפיהרט זעהר א
טיכטיגע בעוועגונג. א[...]ן די לעצטע 6 יאהר האבען אונזערע קענערע
[...] לאקאלס דורכגעמאכט
שווערע צייטען. זייג[...] 1914 האבען אונזערע
ארבייטער דארט פיעל [...] געליטען פון ארבייטס־
לאזיגקייט. דער קריי[...]ס־פיבער האט ביסלעכ־
וויז פערלאשען די בע[...]עגונג פאר סאציאלע רע־
פארמען. די טריידיו[...]יאן בעוועגונג האט זעהר
פיעל געליטען און די [...]צאהל ארגאניזירטע אר־
בייטער האט זיך בעו[...]יטענד פערקלענערט אין
יעדען טרייד. דיזער [...]ונבעשטימטער צושטאנד
האט נאטירליך שלעכ[...] געווירקט אויף אונזערע
לאקאלס, ניט ווייניגער [...]ווי אויף אנדערע יוניאנס.
אין א צייט ווען [...]מען פיהלט זיך אין א

יוניאָן געדריקט, הויבט מען זיך אָן ארומרייסען צווישען זיך. יעדע יוניאָן מאכט דורך אזעלכע אינערע קריזיסען. וואהרשיינליך דערפאַר, וואָס מען קען זיך ניט פערנעהמען מיט קאָנסטרוקטיווע ארבייט. ווען די צייטען זיינען שלעכטע, אָדער ווען א געוויסע טעטיגקייט האָט זיך ניט איינגעגעבען, נעהמט מען קריטיקירען און ווארפען די שולד איינער אויף דעם אנדערען.

לויט דעם רעפּאָרט פון וויס־פּרעזידענט קאָלדראָווסקי האָבען אונזערע קענעדער לאָקאַלס אין 1916 דורכגעמאכט אזא מין ערפאהרונג, וועלכע האָט זיך אויסגעדריקט אין מיסטרויען. אָבער עס איז געווען ווי דאָס שפּריכוואָרט זאָגט: „איידער עס ווערט ליכטיג, מוז זיין פינסטער". ווי עס שיינט, האָבען די קלאָוקמאַכער און ארבייטער אין אנדערע טריידס געוואָרט אויף דעם בעפעהל זיך צו מאָביליזירען. עס האָט זיך זיי געוואָלט, אז די אינטערנעשיאָנעל זאָל זיי ערמוטיגען, זאָל פערשפּרעכען צו העלפען זייער בעוועגונג. און ווען זיי האָבען גענומען פיהלען, אז זיי קענען זיך פערלאָזען אויף דער שטיצע פון דער אינטערנעשיאָנעל האָבען זיי גלייך אָנגעהויבען צושטעהן צו דער יוניאָן אין מאססען.

וועדליג די לעצטע בעריכטען, האָבען 95 פּראָצענט ארבייטער אין טאָראָנטאָ און מאָנטרעאַל, שוין אָנגעשלאָסען זיך אָן דער יוניאָן. ווען די מאַנופעקטשורערס האָבען דערזעהן די גרויסע ערוואכונג, האָבען מאנכע אָנגעהויבען אָנווענדען פערשיעדענע פּלענער. זיי האָבען פערקלענערט די ארבייטס צייט אויף 44 שטונדען א וואָך און געהעכערט דעם לוין. זיי האָבען געמיינט, אז דערמיט וועלען זיי אָבשטעלען די בעוועגונג און שטערען די ארבייט פון אונזערע אָרגאַניזערס. אָבער דאָס וואָס זיי האָבען פּלוצלינג בעקומען גוטע הערצער האָט איבערצייגט די ארבייטער, אז, אויב זיי ווילען אָנהאַלטען די לייכטערע קאָנדיציאָנען, איז די יוניאָן פאַר זיי א לעבענס־נויטווענדיגקייט. די מאַנופעקטשורערס זיינען דאָך גוט און פרום געוואָרען נור דערפאַר, ווייל זיי האָבען זיך דערשראָקען פאַר א סטרייק און פאַר דעם שאַדען וואָס א סטרייק קען זיי ברענגען.

בעת מיר שרייבען דיזע שורות, איז די אַגיטאַציע פאַר א דזשענעראַל סטרייק אין פולען גאַנג. דער סטרייק איז פאַר אונזער אינטערנעשיאָנעל ניט דער ציעל, נור א מיטעל צום ציעל. מיר זוכען הויפּטזעכליך צו פערבעסערען די ארבייטס קאָנדיציאָנען, און כדי אָנהאַלטען די בעסערע קאָנדיציאָנען פאָדערען מיר, אז די מאַנופעקטשורערס זאָלען אָנערקענען די יוניאָן אין דעם פּרינציפּ פון „קאָלעקטיוו באַרגענינג". די מאַנופעקטשורערס אַליין קענען אויסמיידען א סטרייק, אויב זיי זיינען פערטיג צו קאָנפערירען מיט אונזערע פערטרעטער און פערגיטיגען די ארבייטערס' קריוודעס אויף א פריעדליכען אופן. וועלען זיי דאָס טהאָן?

* * *

די בעוועגונג אין מידעל וועסט

אין די הויפּט שטעדט פון מידעל וועסט געהט אונזער בעוועגונג פאָרווערטס. אין קליוולאַנד ווערט איצט אָנגעפיהרט אן אַגיטאַציע פאַר א דזשענעראַל סטרייק פון פּרעסערס. די אַגיטאַציע בעווייזט, אז עס האָט זיך די דאָרטיגע ארבייטער שוין דערעסען די פערשיעדענע סיסטעמען — דאָס „עפישיענסי" סיסטעם, דאָס „וועלפעיר" סיסטעם, דאָס „באָנוס" סיסטעם און ענליכע „שעהנע" סיסטעמען — אַלץ אַזעלכע קינציגע מיטלען, מיט וועלכע די מאַנופעקטשורערס זוכען זיי אָבצו'פּטר'ן, אנשטאָט צו צאָהלען א גוטען לוין און לאָזען געניסען אמת'ע פרייהייט, וואָס מען קען נור געניסען אין יוניאָן שעפּער און אונטער גאַראַנטירטע יוניאָן קאָנדיציאָנען.

שוין 2 יאָהר ווי אונזערע ארבייטער אין די קליוולענדער פעקטאָריס זיינען אונרוהיג און אונצופריעדען. שוין 2 יאָהר ווי זיי ווילען, אז מען זאָל נעהמען א בעשטימטע, ענטשיעדענע שטעלונג. זיי זיינען געווען ענטוישט אין 1915 און אויך אין 1916, ווען מען האָט געמוזט אויפגעבען דעם פּלאַן פאַר א דזשענעראַל סטרייק. היינט קען מען זעהן, אז אין יענע יאָהרען וואָלט מען קיין גרויסען ערפאָלג ניט געהאַט. איצט איז אָבער די צייט גינסטיגער. א סטרייק פון פּרעסערס וועט זיך לאָזען פיהלען אין אַלע פעקטאָריס.

אויב די ארבייטער זיינען גרייט זיך אָבצורופען אויף דער אויפפאָדערונג פון דער יוניאָן, דאַן וועט די אינטערנעשיאָנעל גערען זעהן, אז זייער בעוועגונג זאָל געקרוינט ווערען מיט א זיעג.

* * *

אין סינסינעטי האַלט עס גאַנץ נאָהענט פון א קאַמפף. די קלאָוקמאַכער שטעהען צו צו דער יוניאָן מאַסענווייז. א דזשענעראַל סטרייק קען נור אויסגעמיידען ווערען ווען די מאַנופעקטשו-

רערס וועלען זיך אויסרעכענען, אז עס לוינט זיי
בעסער נאָכצוגעבען די ארבייטערס' פאָדערונ־
גען אויף א פריעדליכען אופן. אין סינסינעטי,
יי אין אנדערע שטעדט, דארפען די ארבייטער
אויסנוצען די איצטיגע געלעגענהייט. זיי מו־
זען זיך פאָלשטענדיג אָרגאַניזירען אום זיך
דערשלאָגען צו בעסערע ארבייטס־קאָנדיציאָנען.

אין שיקאַגאָ ווערט די יוניאָן פון וויסט־
מאַכער, וועיטנורס און סקוירט ארבייטער
שטאַרקער פון טאָג צו טאָג. די בעוועגונג אין
דיזער אינדוסטרי איז דאָרט ניט נייַ. מען האָט
געפרופט אָט דיזע ארבייטער אָרגאַניזירען נאָך
אין 1912. איצט זיינען אָבער פאַראַן גלענ־
צענדע אויסזיכטען צו אָרגאַניזירען און ערהוי־
בען די ארבייטער, מייסטענס פרויען, וועלכע
זיינען ביז אהער געווען הילפלאָז אין די שפּער.
ויט ווי וויס־פּרעזידענט זיידמאַן בעריכטעט,
וועט די יוניאָן דאָרט האָבען א זיכערען ערפאָלג.

די שיקאַגאָ'ער מאַנופעקטשורערס קענען ניט
מאַכען זיך ניט־זעהענדיג, ווי די אָרגאַניזירטע
רייהען וואקסען אין צאָהל. עס לאָזט זיך ניט
גלויבען, אז זיי זאָלען ניט וועלען נאָכגעבען די
ארבייטער'ס פאָדערונגען אויף א פריעדליכען
אופן, דהיינו ווי די דאָרטיגע קלאָוק אינדוסטרי
האָט געטהאָן אין זומער פון 1915. אָבער די
דושענ. עקז. באָארד האָט זיך בעוואָרענט. זי
האָט אינדאָרסירט א דושענ. סטרייק אין דער
ראָזינער אינדוסטרי
סטרייק וועט זיכער
פעקטשורערס וועלען
ניט וועלען פריעדליך
אין שיקאַגאָ, און דער
אַרקומען, אויב די מאַנו־
זיין איינגע'עקשנ'ט און
...עטלען.

אין סט. לואיס ...אט די אינטערנעשיאָנעל
אָנגעשטעלט איינינ... אָרגאַניזערס, וועלכע
פיהרען אָן א טיכטי... אגיטאַציע אום אריינ־
צוציהען די ארבייטע... אין דער יוניאָן, און עס
ווייזט זיך ארויס א נ...יסער ערפאָלג. די קלאָוק־
מאַכער, ליידיס טיילאָ...ם און אַנדערע ארבייטער
פון סט. לואיס טאָרע... ניט זיין הינטערשטעליג
אין דער גרויסער בעו...גונג וואָס געהט אָן צווי־
שען זייערע שוועסטע... און ברידער אין אַנדערע
שטעדט.

עס איז זיכער, א... די ארבייטער אין אונזער
אינדוסטרי אין די שכ...דט פון דער מידעל וועסט
וועלען זיך לאָזען הע...ען מיט גוטע נייעס נאָך
פאר דעם ספרינג ...כ...זאָן. אי אין די איסט
שטעדט, אי אין די ו...עסט שטעדט זיינען אונ־
זערע לאָקאַלס ענער...ש, ענטשלאָסען, גליהען
מיט בעגייסטערונג פ...ר דער יוניאָן און האָבען
צוטרויען אין זייערע ...עאַמטע און פיהרער. די
מאַנופעקטשורערס זאָ...ען ניט וואגען גרינג צו
שעצען דעם אָרגאַניזי...טען ווילען און מעכטיגע
שטימע פון א פאָלק, ...וואָס ערוואכט אלץ מעהר,
ווערט אלץ מעהר אוי...געקלעהרט און בעגרייפט
זיינע אינטערעסען.

א וואָרט פאַר דער אמאלגאמייטעד קלאָדהינג וואָרקערס און אַמעריקאַ

דער אונזין פון געצוואונגענער איינינקייט

איינינקייט איז איינער פון די וויכטיגסטע יסודות פון דער ארבייטער בעוועגונג. ווען
צווישען די ארבייטער הערשט ניט קיין איינינ־
קייט, דאַן נעהמט זיך דער שונא אָן מיט מוטה.
ער נוצט אויס די געלעגענהייט, אטאקירט אונז
מיט קראַפט און טהוט אונז דעם גרעסטען שאַ־
דען. אָבער דער אמת האָט אויך א גרויסע בע־
דייטונג אין דער ארבייטער בעוועגונג. איינינ־
קייט און אמת מוזען געהן האַנד אין האַנד. ווען
ניט, ווערט די איינינקייט אָבגעשוואכט. זי
בלייבט אונמעכטיג און קען ניט דורכפיהרען
איהר ציעל.

געצוואונגענע איי...נקייט איז, אין אַנדערע
ווערטער, טיראַניי א...ן שקלאַפעריי. אלע טי־
ראַנישע הערשער צווי...ען זייערע ניט־ווילענדיגע
אונטערטאַנען צו זיין ...איינינג אין זייער געטריי־
הייט און איבערגעבע...נהייט צו זיי. אָבער אזא
געצוואונגענע איינינק...ייט קען ניט דויערען;
פריהער אָדער שפּעט... מוז מען זיך בונטעווען
געגען אזא אָרדענונג. ...געצוואונגענע איינינקייט,
ווען עס דיענט ניט די ...ארבייטערס' אינטערעסען,
האָט קיין פּלאַץ אין ...דער פרייער לופט פון דער
ארבייטער בעוועגונג. ...דאָס העכסטע וואָס מיר
קענען טהאָן איז צוו...ינגען איינצעלנע מענשען
נאָכצוקומען געוויסע ...געזעצע פאר זייער איינג־

נער טובה, וואָס איז אויך פאַר דער טובה פון כלל. אָבער, אויב עס איז וועגען דעם פאַראַן א שטאַרקער צווייפעל, דאַן איז אַזאַ צוואַנג—טיראַניי.

שפּאַלטונג אין די רייהען טאָר ניט ערלויבט ווערען. דער קלייזעל גייסט איז צום בעדויערען, בעזונדערס ווען מען וויל דערביי דיענען פּער־זענליכע צוועקען. ווי איז אָבער, ווען עס איז פאַראַן א ריכטיגע אורזאַך? מעגען מיר פּער־דאַמען די וועלכע שפּאַלטען זיך אָב, איידער מיר אונטערזוכען גענוי זייערע קריוודעס? איז עס ניט די פליכט פון דער אַרבייטער בעוועגונג אריינצוקוקען אין יעדער לאַגע מיט א סימפּאַטי־שען געפיהל? איז עס ניט אונזער אויפגאַבע אויסצופאָרשען די אורזאַכען פון יעדע שטריי־טיגקייט און יעדע פראַגע און אָנווענדען יעדען מיטעל צו מאַכען שלום אָדער א יושר'דיגע פשרה?

דאָס אַלעס האָט א וויכטיגע שייכות צו דעם קאַמפּף, וואָס פלאַקערט אין דער קליידער אינ־דוסטרי שוין מעהר ווי 2 יאָהר. מיר וואַטשען דעם קאַמפּף די גאַנצע צייט מיט בעדויערען. מיר האָבען ביז אהער ניט גענומען קיינעמס צד, ווייל מיר האָבען געהאָפט, אַז פריהער אָדער שפּעטער וועט מען געפינען א מיטעל ווי צו שליכטען דעם סכסוך.

אָבער אַלע די, וועלכע האָבען געוואונשען, אַז עס זאָל ווערען שלום און געהאָפט אויף א פערגלייכונג, מוזען איצט אויפגעבען זייער האָ־פענונג. מיט געצוואונגענע איינינקייט וועט מען קיין שלום ניט ברענגען. מיר קענען ניט צווינגען די יונגע, קרעפטיגע, מונטערע אמאַלגאַמייטעד קלאָדינג וואָירקערס זיך ווידער אָנשליסען אָן די רייהען פון דער יונייטעד גאַרמענט וואָיר־קערס, פונקט ווי מיר קענען ניט צווינגען די יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס זיך אָנצושליסען אָן דער אמאַלגאַמייטעד. עס וואָלט געווען דער גרעסטער אונזין. געצוואונגענע איינינקייט איז נוצלאָז, אונמעגליך, אונדענקבאַר. און פערדאַ־מען דעם אָדער יענעם צד, שליידערען פאָרוואור־פע און געגענזייטיגע בעשולדיגונג, איז נאַריש און אונפערצייהליך.

עס וואָלט לכתחלה געווען בעסער, ווען מען וואָלט די מחלוקה פערהיט איידער זי האָט אויס־געבראָכען. עס וואָלט געווען בעסער ווען מען וואָלט געפּרופּט פערהיילען די וואונד, ווען זי איז נאָך געווען פריש. איצט שיינט עס צו זיין אונמעגליך. אין פערלויף פון די 2 יאָהר אין די שפּאַלטונג געוואָרען גרעסער און זי ווערט גרעסער פון טאָג צו טאָג. די אמאַלגאַמייטעד קלאָדינג וואָירקערס איז שטאַרק געוואַקסען. זי ווערט איינע פון די גרעסטע יוניאָנס אין דער קליידער אינדוסטרי.

אַזוי ווי די אָרגאַניזירטע אַרבייטער בעווע־גונג האָט זי איגנאָרירט און „געלעגט אין חרם", האָט די אמאַלגאַמייטעד געווענדט איהר בליק אין זיך. זי האָט גענומען פערלאָזען זיך אויף איינענע קרעפטען. זי האָט אָנגעווענדעט אונ־געהייערע ענערגי און ענטוויקעלט א שטאַרקע קאַמפּפס־פעהיגקייט. עס איז געווען נאַטירליך און אונפערמיידליך, אַז די אמאַלגאַמייטעד זאָל זיך דערשלאָגען א וועג אין פיעל ריכטונגען, ווייל זי האָט זיך ניט געפיהלט געשטערט דורך געזעצע און יורישדיקשאָן גרעניצען. אמת, זי האָט אוועקגעשנימען א טייל פּלאַץ פון דער יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס, אָבער בכלל האָט זי אויפ־געטהאָן א וויכטיגע אַרבייט. זי האָט אָרגאַני־זירט א מאַסע אונאָרגאַניזירטע שניידער אַר־בייטער.

* * *

די פּוסטע טאַקטיק פון ניט־אָנערקענען

[illegible] עס איז געקומען די צייט ווען מיר מוזען זיך רעכענען מיט די פאַקטען. די אידישע שניידער זיינען זייט פיעל יאָהרען געווען דע־זאָרגאַניזירט און אין א שרעקליכען צושטאַנד—מיזעראַבלע שכירות און לאַנגע שטונדען. אין די לעצטע 2 יאָהר איז געלונגען דער אמאַלגאַמייטעד די שניידער אַלץ בעסער צו אָרגאַניזירען, אויפצו־שטעלען א פעסטע פּערמאַנענטע אָרגאַניזאַציאָן און אויסבעסערען די אַרבייטס בעדינגונגען טראָץ גרויסע שוועריגקייטען.

בעטראַכטענדיג דיעזע פאַקטען, צו וועלכען שלום מוזען מיר קומען?

די טאַקטיק פון ניט־אָנערקענען איז פאַל־שטענדיג דורכגעפאַלען. עס האָט דער אמאַלגאַ־מייטעד גאָר ניט געשאַדט. דער חרם, וואָס די אָרגאַניזירטע אַרבייטערשאַפט האָט אויף איהר ארויפגעלעגט, האָט הפנים מעהר געהאָלפען איי־דער געשטערט איהר וואוקס און פראָגרעס. אָנ־צוהאַלטען די טאַקטיק פון ניט־אָנערקענען וועט דאָס פּראָבלעם ניט לעזען. דער חרם אויף א גרויסע יוניאָן איז ניט קיין כבוד פאַר דער אָר־גאַניזירטער אַרבייטערשאַפט.

מיר האָבען דעם גרעסטען דרך ארץ פאַר

טרייד יוניאָן געזעצע. אָבער געזעצע דאַרפען
ריענען און ניט דיסקרעדיטירען די אַרבייטער
יאַך. עס קומט א צייט ווען דאָס לעבען אָדער
געוויסע אונגרוואַרטעטע פּאַסירונגען מאַכען די
געזעצע פאר נוצלאָז. דאָס געזעין, אַז „סיסע־
יאַן“ (שפּאַלטונג) זאָל ניט אַנערקענט ווערען
האָט, בנוגע דער אַמאַלגאַמייטעד, קיין שום וויר־
קונג ניט געהאַט. מען האָט דאָס געזעץ אָנגע־
ווענדעט אויף דעם שטרייגנסטען אופן. מען האָט
פערבאָטען ברודערשאַפט און סימפּאַטי מיט דער
אַמאַלגאַמייטעד, אָבער עס האָט קיין זאַך ניט
געהאָלפען. די טאַקטיק פון ניט־אַנערקענען איז
באַלקאָם אויסגעשפּיעלט. עס מוז איצט אָנגע־
ווענדעט ווערען אַנאַנדער מיטעל, א פּראַקטי־
שערער, ברידערליכער מיטעל.

מיר גלויבען, אַז אום צו לעזען די פראַגע
וועט מען מוזען אָנגעהמען איינעם פון די פאָל־
גענדע פּלענער:

1) אַלס אַן אַנפאַנג פאָדערט זיך אַן אונפּאַר־
טייאישע אונטערזוכונג פון דעם סכסוך, וואָרום
און ווי אַזוי דער סכסוך איז ענטשטאַנען.

2) אַזוי ווי די יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס
פערליערט ביסלעכווייז איהר קאָנטראָל איבער
די שניידער אַרבייטער, וואָלט געווען ראַטהזאַם,
פאַר שלום וועגען, אַז דיעזע יוניאָן זאָל אויפגע־
בען איהר יורידיקשאָן רעכט איבער די שניידער
און די אַמאַלגאַמייטעד זאָל דיעזע יוריסדיקשאָן
רעכט געזעצליך בעקומען. דערמיט וועט דאָך
בלויז בעשטעטיגט ווערען דער פאַקט פון לעבען.

די אַמאַלגאַמייטעד הז דאָך סיי ווי סיי די
קאָנטראָל איבער דער ־ויסער מאַיאָריטעט פון
די שניידער אַרבייטער.

3) אַזוי ווי דער ז דעאַל פון פערשמעלצען
אַלע שניידער יוניאָנס ויז דאָך ניט קיין נייער
אָדער אָריגינעלער, וואָ ז מען אפשר געקענט לע־
זען דאָס פּראָבלעם ־ורך ווידער אָבפרישען
די פראַגע פון פערשמ לצען די אַמאַלגאַמיי־
טעד מיט דער דזשוי ־ימען טיילאָרס יוניאָן,
נאַטירליך, מיט דער ז שטימונג פוןביידע יו־
ניאָנס און די אַנערקענו ג פון דער אַמעריקען פע־
דערייטאָן אָוו לייבאָ . אַזאַ לאָזונג וואָלט
איינשטעלען שלום און ־וואָלט אינדירעקט צונע־
גרייט דעם וועג פאַר ז נר ענדליכער פערשמעל־
צונג פון אַלע יוניאָנס אין דער שניידער אינ־
דוסטרי.

דיעזע פּלענער ווע נן ניט אַלעמען צופריע־
דענשטעלען. אָבער ע ואָס מוז מען דאָך פּאָרט
טהאָן. די גרינגע טא טיק פון ניט־אַנערקענען
האָט שוין לאַנג אָנגעו אָרען איהר קראַפט. זי
האָט זיך פערוואַנדע ז אין א טאַקטיק פון
נ אָ ר נ י ט ט ה אָ ן. אָדער וואַרטען, טאָמער
וועט עפּיס געשעהן. א זוסטע, נאַרישע טאַקטיק.

עס וואָלט געווען ־עסער צו פערגעסען די
טויטע פערגאַנגענהייט און האַנדלען לויט די
פאָדערונגען פון דער ל בעדינגער געגענוואַרט. די
אַרבייט פון דער אַמאַל אַמייטעד קלאָדינג וואָיר־
קערס פערדיענט, אַז כ נן זאָל איהר אַנערקענען
און ריכטיג אָבשעצען.

דער מיטינג פון דזשענעראַל עקזעקוטיוו באָארד

די פערהאַנדלונגען און איינינע בעשליסע בקיצור.

דער צווייטער פערטעל־יעהרליכער מיטינג פון
דער דזשענ. עקז. באָארד איז אָבגעהאַלטען געוואָרען
אין בוללמוז קלאָב, באַלטימאָר, פון 10טען ביז דעם
14טען יאַנואַר, 1917. אַנוועזענד: פּרעז. שלעזינגער,
פּאַרזיצענדער, און וויס־פּרעזידענטען עלמער ראָזענ־
בערג, ס. מעטץ, פאַנניא קאָהן, ס. נינפאָ, דזשאָהן פּ.
פּיערס, דזש. האַלפּערין, ס. לעפקאָוויטש, ה. וואַנדער,
ס. קאַלדאָווסקי, מ. אַמדור, ה. סקולמאַן, ס. זיידמאַן
און סעקרעטער אַב. באַראָף.

פּרעז. שלעזינגער'ס מינדליכער רעפּאָרט.

פּרעז. שלעזינגער שילדערט אין א מינדליכען
רעפּאָרט דעם פּראָגרעס פון קאַמפּעין, וועלכען ער האָט
אָנגעפאַנגען גלייך נאָך דער קאָנווענשאָן, לויט די

פּלענער וואָס זיינען אָנג נומען געוואָרען אויף דעם
ערשטען פערטעל־יעהרלי ־ן מיטינג פון דער דזשענ.
עקז. באָארד. ער ערקלע ־ט פאָלגענדעס:
צוויי קאַמפּעינס ווער אָנגעפיהרט אין נ.י. יאָרק:
דער קאַמפּעין פון די פּ טיקאָוטטייקערס לאָק. 46
און דער קאַמפּעין פון ד ליידיס געקווער אַרבייטער,
לאָק. 108. די בעטרעפּ רע לאָקאַל'ס גרייטען זיך צו
דזשענ. סטרייקס, אום ־רכצופיהרען בעסערע אַר־
בייטס־קאָנדיציאָנען דיע ־ן סיזאָן און אַז די יוניאָן
זאָל ווערען אָנערקענט פּ די באָסעס.
אין נוארק, נ. דזש וועט דער קאַמפּעין, וואָס
ווערט דאָרט אָנגעפיהרט ־וין איבער א יאָהר, באַלד
ערדייכען זיין ציעל. א דזשענ. סטרייק פון ווהייט־
גודס, וויסט און קאָרסעט שען אַרבייטער וועט מוזען
געפּרופען ווערען אין נוז ־ק, אום צו געווינען בעסע־
רע אַרבייטס קאָנדיציאָנ ־־ און אַנערקענונג פון דער

יוניאָן. עס ווערען איצט בעשעפטיגט אין נואַרק אַלס אָרגאַניזערס, בר. פּאָרטנאָי, און בר. הילפּוס פון דער עססעקס קריידס קאָונסיל, איז א פעהיגער פיהרער, וועלכער איז בעאויפטראַגט געוואָרען פון דער אַמעריקען פעדעריישאָן אָוו לייבאָר אָבצוגעבען זיין גאַנצע צייט צו אונזער בעוועגונג.

מיר פיהרען אויך אָן א זעהר לעבעדיגען קאַמפּיין אין דער עמבראָידערי אינדוסטרי. ווען ניט די טעקסטייל וואָירקערס יוניאָן, וועלכע האָט זיך לעצטען יאָהר פליצלונג אריינגעמישט מיט א ווריסדיקשאָן פראַגע, וואָלט דער עמבראָידערערס סטרייק אין ניו דזשירזי געוואונען געוואָרען. מיר זיינען ענטשלאָסען דיזע ארבייטער צו אָרגאַניזירען און האָבען אָנגעשטעלט מיסס מעקדאָנאַלד אַלס אָרגאַניזער. די עמבראָידערי אַרבייטער, לאָק. 6 פון ניו יאָרק, וועט בייסטייערען 30 דאָלאַר א וואָך, כדי מיר זאָלען קענען אַנשטעלען מעהר אָרגאַניזערס דורכצופיהרען דעם קאַמפּעין מיט ערפאָלג.

איך האָב בעאויפטראַגט וויס־פּרעז. פּיערס צו שטעהן אין באַלטימאָר און אָנפיהרען דעם אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּעין אין דער דאָרטיגער נוייסט, דרעס און ווהייטגודס אינדוסטרי. מיסס ליליען העפלי, אָרגאַניזערין פון דער אַמעריקען פעדעריישאָן אָוו לייבאָר, איז געשיקט געוואָרען פון פּרעז. גאָמפּערס צו העלפען אין דיזען קאַמפּעין. א מעמבער פון לאָקאַל גיפּא, בר. לעווין, איז אויך אָנגעשטעלט געוואָרען צו העלפען אין דער אַרבייט. פון די רעפּאָרטס, וואָס מיר ערהאַלטען, איז קלאָר, אַז אין דער בעוועגונג אין באַלטימאָר וועלען מיר האָבען ערפאָלג.

אַנדערע שטעדט, וואו איך האָב האָפענונגען אויף ערפאָלגרייכע קאַמפּעינס, זיינען טאָראָנטאָ און מאָנטרעאַל. אין ביידע שטעדט האָבען די קלאָוקמאַכער זיך אָבגערופען אויף אונזער אויפפאָדערונג, אַז זיי זאָלען זיך אָנשליעסען אָן דער בעוועגונג, און אין פערלויף פון 4 וואָכען זיינען 95 פּראָצענט פון די אַרבייטער אריינגעצויגען געוואָרען אין דער יוניאָן. עס איז ביי מיר קיין צווייפעל ניט, אַז אין טאָראָנטאָ און מאָנטרעאַל וועלען אונזערע יוניאָנס אין גיכען זיין א הונדערט פּראָצענט שטאַרק. מיר זיינען גרייט זיך צו איינינען מיט די מאַנופעקטשורערס אויף א פריעדליכען אופן, אָבער וויבאַלד די קענעדער מאַנופעקטשורערס וועלען זיין איינגע'עקשנ'ט און ניט „ריזאָנייבל", וועלען מיר זיכער דורכפיהרען א דזשענ. סטרייק מיט ערפאָלג.

איך בין געווען אין שיקאַגאָ אַרום 3 וואָכען צוריק און, זוי ווייט איך האָב בעמערקט וואָס דאָרט פּאַסירט, קען איך זיכער זאָגען, אַז דער דאָרטיגער קאַמפּעין וועט זיך ענדיגען מיט ערפאָלג.

אין סינסינעטי, פון וואַנען מיר האָבען ערהאַלטען א סך בימטעס צו אָרגאַניזירען אונזערע אַרבייטער, געהט אָן א לעבעדיגער, שטאַרקער קאַמפּעין. אַלע דאָרטיגע קלאָוקמאַכער שליסען זיך אָן אָן דער יוניאָן אין א גרויסע צאָהל. איך בין איבערציוגט, אַז מיר וועלען דאָרט געווינען בעסערע קאָנדיציאָנען פאַר די אַרבייטער און אָנערקענונג פון דער יוניאָן. אויך דאָרט זיינען מיר בעריים זיך פריעדליך צו פערגלייכען, אויב די מאַנופעקטשורערס וועלען איינוויליגען. מאַמער ניט, וועלען מיר מוזען דורכפיהרען א דזשענ. סטרייק.

אויך אין סט. לואיס געהט פאָר א לעבעדיגער קאַמפּעין. איך האָב דאָרט אָנגעשטעלט 2 מענער און איין פרוי אַלס אָרגאַניזערס און זיי ווענדען אָן אַלע כחות אריינצוציהען די אַרבייטער אין דער יוניאָן. איך האָב זייט דאַן ערהאַלטען פון סט. לואיס זעהר אָפּטימיסטישע רעפּאָרטס.

פּרעזידענט שלעזינגער האָט דערמאָנט די אָרגאַניזאַציאָנס־אַרבייט אין קליוולענד און דעם נייעם פּלאַן, וואָס ווערט אָנגעצייגט אין וויס־פּרעז. פּערלשטיין'ס רעפּאָרט, אַז א סטרייק פון פּרעסערס זאָל אַרויסגערופען ווערען אין די קלאָוק שעפּער. דאָס וועט אַבסאָלוט דעמאָראַליזירען די פּעקטאָריס. מיר מוזען אָנווענדען דיזען מעטאָד — אָרגאַניזירען די אַרבייטער פּאַכען־וויז און אַרויסרופען זיי אין סטרייק, אום צו פערבעסערען זייערע קאָנדיציאָנען. ער ערוואַרט רעזולטאַטען פון דיזען שריט.

פּרעז. שלעזינגער האָט גערעדט וועגען דער אונבעשטימטער סיטואַציאָן ביי די ווייסט און דרעסמאַכער, לאָק. 25 און די ראַפּפּער און קימאָנאָ אַרבייטער, לאָק. 41 פון ניו יאָרק; ווייסטמאַכער לאָק. 15 און קלאָוקמאַכער פון פילאַדעלפיאַ. ער האָט לעצטענס געהאַט קאָנפערענצען מיט די מאַנופעקטשורערס אין פילאַדעלפיאַ.

צום שלוס האָט פּרעז. שלעזינגער אויפמערקזאַם געמאַכט, אַז עס איז אַבסאָלוט אונמעגליך אויפצופּאַסען אויף דיזער גאַנצער אַרבייט איבער אַליין און זיין אומעדום. ער פערלאַנגט, אַז די באָארד זאָל איהם שטעהן צו הילף ווי ווייט מעגליך.

בעשלאָסען, אַז פּרעז. שלעזינגער מעג אויספאָדערן וועלכען עס איז וויס־פּרעז. צו העלפען איהם דורכפיהרען דיזע אַלע קאַמפּעינס און אַז די וויס־פּרעזידענטען זיינען פערפליכטעט צו שטעהן איהם צו הילף צו יעדער צייט.

רעפּאָרט פון סעקרעטער באַראָף.

געעהרטער פּאָרזיצענדער און מיטגליעדער!

די ערשטע פערזאַמלונג פון אונזער גענעראַל עקזעקוטיוו, וואָס איז אָבגעהאַלטען געוואָרען לעצטען אָקטאָבער, האָט אָנגענומען דעם פּלאַן פון פּרעזידענט שלעזינגער, אָנצוהויבען אָן אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּעין אין פילאַדעלפיאַ, באַלטימאָר, טאָראָנטאָ, מאָנטרעאַל, סינסינעטי, שיקאַגאָ, סט. לואיס און אַנדערע שטעדט. אין ניו יאָרק וועלען איינינע טרייד־אָגרימענטס דאַרפען בעניים ווערען, און צוליעב די העכערע קאָסטען פון לעבענס־מיטעל פאָדערען די אַרבייטער העכערע שכירות און ווייניגער אַרבייטס־שטונדען פאַר דעם ספּרינג סיזאָן. מיר האָבען אויך בעהאַנדעלט א צאָהל רעזאָלוציאָנען, וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרען אויף דער פילאַדעלפיער קאָנווענשאָן.

דיזער גרויסער קאַמפּעין איז שוין אין פולען גאַנג. פּרעזידענט שלעזינגער וועט אין זיין רעפּאָרט דערמאָנען איינצעלהייטען וועגען זיין 3־וואָכענדיגער

יוזע, אין דעצעמבער, אין יוניימעד סמיימס און קענעדע, אום דיזען קאמפעין אנצוהויבען. איך וועל זיך בלויז בעציהען צו געוויסע פאקטען, וואס האבען א שייכות מיט געוויסע לאקאלס.

די אגיטאציע פאר דער רעוויזיע פון פראטאקאל אין קלאוק טרייד פון פילאדעלפיא, וואס איז לעצטען יאהר אנגעגאנגען צווישען די ארבייטער, האט ענדליך געבראכט צו קאנפערענצען מיט די מאנופעקטשורערס. אזוי ווי די דארטיגע ארגאניזאציאן איז פאקטיש 100 פראצענט שטארק, איז פאראן א גוטע האפענונג, אז עס וועט די ארבייטער געלינגען צו בעקומען בעסערע ארבייטס־קאנדיציאנען. די ווייסטמייקערס יוניאן לאקאל 15 פאדערען אויך בעסערע קאנדיציאנען פאר די ארבייטער פון טרייד. זיי פאדערען העכערע שכירות פאר די אפערייטארס און קאטערס און ווי עס שיינט פון זייערע לעצטע קאנפערענצען מיט די מאנופעקשורערס, וועלען זיי געווינען זייערע פאדערונגען פאר נעכסטען סיזאן.

די לײדיעס טיילארס פון פילאדעלפיא, וועלכע צעהלען אן ערך 15 הונדערט מענער און פרויען אין טרייד, זעהר פיעל פון זיי איטאליענישע ארבייטער, האבען מיט איניגע מאנאטען צוריק ארויסגענומען א טשארטער פון דער אינטערנעשיאנעל אלס לאק. 76. זיי פערלאנגען איצט, אז דער דזשענ. אפפיס זאל זיי העלפען ארגאניזירען דעם טרייד. מיט א צייט צוריק האבען מיר געשיקט וויס־פרעזידענט ניניפא צו אדרעסירען זייערע פערזאמלונגען און צושטעלען א בעריכט וועגען זייער לאגע. די אינטערנעשיאנעל וועט מוזען אנשטעלען אן ארגאנייזער פאר דיזע ארבייטער. די באארד דארף אויפנעהמען די פראגע.

מיר האבען לעצטענס ארויסגעגעבען א טשארטער צו די עמבראידערי ארבייטער אין פילאדעלפיא, וועלכע זיינען ארגאניזירט געווארען דורך דעם איינפלוס פון מעמבערס פון לאק. 6 פון ניו יארק.

אין באלטימאר איז פאראן א נייער לאקאל פון קאטערס — לאקאל 110. דער בדזימער קאמפעין, וואס פרעזידענט שלעזינגער האט לעצטען מאנאט אנגעפאנגען אין די סקווירט, וועסט און דרעס טריידס פון באלטימאר, געהט אן גאנץ געשמאק. פרעזידענט שלעזינגער האט געפועל'ט, אז די אמעריקען פעדערײשאן אוו לייבאר זאל אנשטעלען א פרויען ארגאנייזער פאר אונז. און מרס. ליליען העפּפלי העלפט איצט ברודער פיערס אין דער ארגאניזאציאנס ארבייט. די אינטערנעשיאנעל האט געעפענט א נייעם אפפיס פאר די באלטימאר וועסט און דרעסמייקערס לאק. 72 און פאר דעם נייעם לאקאל 110. פרעזידענט שלעזינגער האט אויך אנגעשטעלט בר. ת. לעווין, א באלטימאר קאטטער, צו העלפען אין דער ארגאניזאציאנס ארבייט צווישען די קאטטערס.

מיט 2 מאנאטען צוריק האט דער דזשענ. אפפיס אנגעשטעלט מרס. מערי מעקדאנאלד אלס ארגאנייזערין פאר די עמבראידערי ארבייטער אין ניו דזשורזי. דער פערלארענער סטרייק פון לעצטען ווינטער האט נים אבגעשוואכט זייער גלויבען אין דער יוניאן. לויט די בעריכטען פון מרס. מעק־

דאנאלד, קומט אויס, אז
רען א שטארקע אנשמר
צייט, וועט עס געלינגען
עמבראידערערס די פערנ
האבען לעצטען יאהר א
האבען ארגאנזשירט מיט
און ניו דזשורזי אנצוו
דיזער ארבייט, ביז ווו
געלעגענהייט ווידער אנ

מיר האבען בייגעוו
די ניו יארקער עמבראיז
די מאנופעקטשורערס פו
אונז געלונגען צו בעוו
בעוויליגען די פאדערונ
ארבייטער אין די שעפ
העגדע מיטגליעדער.

די באנעז עמבראיז
גאנץ פעסטע, בליהענדע
וואלטעט פון בר. נואלי
געהאט א גוטבעזונבטע
איך בין געוועזען איבער
זיך איצט צו ארגאניזירט
שין" אפערייטארס פון

מיר האבען געשענקט
באסטאנער קלאוקמאכער
דעם פערצויגענעם סטרייו
קאמפאני. באלד נאך דו
פרעזידענט שלעזינגער
מיט מר. קאפעלאף, א
און געזוכט צו סעטלען
אבער נים איינגעגעבען,
פארמגעזעצט. דערנאך ב
לעפקאוויטש אוועק נאך
פערבראכט פולע 2 וואכ
ענערגיע צו רעארגאניזי
און 73. מיט אזנגעפע
מיר אנגעשטעלט בר. שני
צופאסען אויף די באסט
טערנעשיאנעל. לויט וו
ביים זעהר צופריעדענשט
באסטאן איז געריינינגט
זיך צו פערהאנדלען מינ
נופעקטשורערס אסאסיאי
רע געשעפטס־בעציהונגע
ביימס קאנדיציאנען.

אויף דעם לעצטען
בין איך בעאויפטראגט
שטענדיגע בעריהרונג מ
יוניאן. איך האב אלזו
פערזאמלונגען און מיטי
זיינט די לעצטע צוו
קאל אן א שטארקע אג
דערונגען פאר בעסערע
4טען יאנואר האט די ו
האלטען 2 ענטוזיאסטיש

אז וועון עס וועט געטאכט ווער־
נגונג אין דער פאסענדער
בעקומען פאר די דארטיגע
סערונגען, פאר וועלכע זיי
שווער געקעמפפט. מיר
די לאקאלס פון ניו יארק
למען מרס. מעקדאנאלד ביי
ען עס וועט זיך מאכען א
הויבען א נייעם קאמפעין.
יכט א קאנפערענץ צווישען
די ארבייטער לאקאל 6 און
זייער טרייד און עס איז
גען די אסאסיאיישאן צו
ן פון דער יוניאן, אז אלע
זאלען ווערען גוט־שטער

רערס לאק. 66 האבען א
יוניאן, וואס ווערט פערר
קי. זיי האבען לעצטענס
פערזאמלונג, אויף וועלכע
ן די רעדנער. זיי סטארען
די „הענד און סינגער מא־
יער טרייד.

פיעל אויפמערקזאמקיים די
קאלס אין פערבינדונג מיט
ביי דער מ. און ס. סקווירט
קאנווענשאן האב איך און
האט א לאנגען קאנפערענץ
יטגליעד פון דער פירמע,
עם סטרייק. עס האט זיך
און דער סטרייק ווערט
ן איך און וויס־פרעזידענט
באסטאן. איך האב דארט
און פארווענדט יעדע
ן די לאקאלס 12, 24, 56
2 מאנאטען צוריק האבען
ער פון פילאדעלפיא, אויפ־
נער לאקאלס פאר דער אינ־
מיר הערען, איז זיין אר־
לענד. די גאנצע לופט אין
און די ארבייטער גרייטען
דער דארטיגער קלאוק מא־
שאן וועגען אבפרישען זייע־
און וועגען בעסערע אר־

יערטעל־יעהרליכען מיטינג־
געווארען צו שטעהן אין
לאקאל 25, ווייסטמאכער
בייגעוואוינט אלע לאקאלע
גען פון שאפ־טשערליים.
מאנאטען פיהרט דער לא־
זאציע בנוגע די נייע פאר־
ביימס בעדינגונגען. דעם
יסטמייקערס יוניאן אבגע־
פערזאמלונגען אין קופער

יוניאן און בעטהאווען האלל. א מערקווירדיגער גייסט האט געהערשט אויף דיעזע פערזאמלונגען בשעת די בעאמטע האבען פארגעלעגט די פאדערונגען פאר 48 שטונדען א וואך ארבייט און פאר א 20 פראצענט העכערונג אין ווידזשעס. די פאדערונגען ווערען איצט דיסקוטירט אויף די קאנפערענצען צווישען דער יוניאן און אסאסיאיישאן.

דער סטרייק ביי דער „בעי סטייט קארסעט קא.“ אין ספרינגפיעלד, מאסס., איז געווארען א פראגע, וועלכער צד וועט אויסהאלטען לענגער. די באסעס האבען ארויסגעקראגען פון קאורט א מורא'דיגען אינדזשאנקשאן, אום צו קענען פלאגען די ארבייטער. אבער טראץ די אנשטרייגונגען פון דער קאמפאני צו פערנארען די ארבייטער צוריק אין די שעפער, פערהאלטען זיך די בראווע מיידלעך זעהר פעסט. דער דזשענ. אפפיס שטיצט זיי בסדר מיט געלד. לעצטענס זיינען מיר צונויפגעקומען מיט דער עקזעקוטיוו קאמיטע פון דער מאסאטשוזעטס סטייט פעדעריישאן אוו לייבאר אין וואוסטער, בנוגע דעם סטרייק. אייניגע וואכען צוריק, ווען בר. פיערס איז אוועק פון די ניו ענגלאנד סטייטס נאך באלטימאר, איז אונז געלונגען, בשעת אונזער 2טען וויזיט אין ספרינגפיעלד, צו פעראינטערעסירען ריטשארדוש רעגן, דער פרעזידענט פון סטייט פעדעריישאן אוו לייבאר, אן אומערמיידליכער, געטרייער פיהרער, צו פיהרען דעם סטרייק. עס זיינען נאך פאראן גוטע אויסזיכטען צו סעטלען דעם סטרייק דיעזען מאנאט, ווייל, די מיידלעך שטעהען אין געשלאסענע רייהען שוין איניגע מאנאטען און די קאמפאני האט ניט קיין מקעבס. איך וואלט רעקאמענדירט, אז די באארד זאל שיקען בר. רעגן א דאנקרעזאלוציאן פאר זיין ברידערליכע הילף אין דעם סטרייק.

די הויזדרעס און קימאנא ארבייטער פון ניו יארק זיינען זעהר טהעטיג. ערשטענס געהט אן אן ענטשלאסענע בעוועגונג צו געווינען א העכערונג אין ווידזשעס פאר די מיידלעך, וועלכע ווערען זעהר שלעכט בעלוינט. די מאנופעקטשורערס ווילען זיך ארויסדרעהען פון געבען די העכערונג, טראץ די פארשריפטען פון'ם אגרימענט און טראץ דעם יקרות אויף לעבענס־מיטעל. די ארבייטער האבען אבגעהאלטען אסאך פערזאמלונגען. פרעזידענט שלעזינגער און איך האבען בייגעוואוינט איניגע קאנפערענצען צווישען דער יוניאן און די מאנופעקטשורערס. איך האב אויך לעצטענס אדרעסירט זייער מאסענפערזאמלונג, און דער גייסט און לעבעדיגקייט וואס הערשט אין לאקאל האט אויף מיר געמאכט א גוטען איינדרוק.

דער קאמפיין ביי די פעטיקאוטמייקערס געהט אן אונטער דער אויפזיכט פון וויס־פרעזידענט פענני קאהען. די ארבייט ווערט געלייטעט פון דזשענ. אפפיס און עס ווערט איצט אראנזשירט א גרויסע פערזאמלונג, וואו די פאדערונגען וואס דער לאקאל וועט שטעלען צו די מאנופעקטשורערס וועלען פארגעלעגט ווערען פאר די ארבייטער צום אבשטימען.

אויף דיזעלבע פערזאמלונג וועט וואהרשיינליך בעשטימט ווערען וועגען ארויסרופען א סטרייק, וויבאלד די מאנופעקטשורערס וועלען ניט אנערקענען די ארבייטערס' פאדערונגען.

די אגיטאציע אין ליידיס נעקוועער טרייד האט זיך נאך ניט שטארק אבגערופען צווישען די אפערייטארס. די קאטטערס האבען א גאנץ גוטען לאקאל און בעטרייבען א העפטיגע אגיטאציע צווישען די ארבייטער פון זייער טרייד. בר. דזש. גרינבערג איז דער ארגאנייזער פון דיעזען לאקאל זייט איניגע וואכען.

די טשילדרען דרעססמייקערס לאק. 50 האבען געמאכט ווייטערען פראגרעס. נייע שעפער האלטען אין איין אנשליסען זיך אן דער יוניאן. מיר האבען בייגעוואוינט די קאנפערענצען מיט זייער אססאסיאיישאן און געהאלפען מיט ראטה בר. גרינבערג, דעם מענעדזשער פון לאקאל, אין זיינע פערהאנדלונגען מיט די מאנופעקטשורערס.

דער לאקאל פיהרט אן ענערגישען קאמפיין פאר א העכערונג אין ווידזשעס דעם קומענדען סיזאן. דעם 3טען יאנואר, נאכמיטאג, האבען די טשילדרען דרעססמייקערס אבגעהאלטען א מערקווירדיגע מאססענפערזאמלונג אין קופער יוניאן. די ארבייטער האבען איבערגעלאזען די ארבייט אין די שעפער און געקומען צו דער פערזאמלונג. הונדערטער ארבייטער האבען געמוזט צוריקגעהן, ווייל עס איז מעהר קיין פלאץ ניט געווען אין האלל. פרעזידענט שלעזינגער איז געווען איינער פון די רעדנער. דער שעהנער ערפאלג פון דיעזער פערזאמלונג פערזיכערט אונז, אז די ארבייטער וועלען געווינען די פערבעסערונגען, וואס זיי שטרעבען צו קריגען אין דעם קומענדען סיזאן.

די ווהייטגודס ארבייטער, לאק. 62, וואס בעשטעהט פון יונגע, איבערגעבענע פרויען, פיהרט אן א לעבעדיגען קאמפיין. די פראגע צווישען דער יוניאן און די מאנופעקטשורערס איז א קלארע, א בולט'ע. עס האנדעלט זיך וועגען בענייען דעם אגרימענט און קריגען בעסערע ארבייטס קאנדיציאנען פאר די ארבייטער. איניגע פאדערונגען זיינען אן 48 שטונדיגע ארבייטס וואך און א העכערונג פון א דאלאר א וואך פאר 1917 און א צווייטען דאלאר אין 1918. פרעזידענט שלעזינגער און איך האבען בייגעוואוינט די קאנפערענצען מיט דער קאטטען גארמענט אסס'ן, אבער בשעת דיעזע שורות ווערען געשריעבען, הערשט נאך א „דעדלאק“ צווישען ביידע צדדים. די ווהייטגודס ארבייטער וועלען, אהן צווייפעל, טהאן אלץ אין זייער מאכט אויסצומיידען א קאנפליקט. זיי וועלען אבער ניט מורא האבען אויפצונעהמען דעם גרעסטען און ביטערסטען קאמפף אום צו בעקומען זייערע רעכטע.

ווען איך האב בעזוכט וואוסטער, בין איך געווען אויף א פערזאמלונג פון לאק. 43, די ווהייטגודס און ווייסטמייקערס. זיי פערלאנגען, אז דער

...רישען. אָפּפיס זאָל זיי העלפען אָרגאַניזירען זייער ...טרייד, ווייל א צאָהל שעפּער זיינען נאָך ניט אָרגאַ־ ...ניזירט.

בנוגע דער אָרגאַניזאַציאָנס אַרבייט וואָס פּרעזי־ ...דענט שלעזינגער האָט אונטערנומען און לייטעט אין ...טאָראָנטאָ, מאָנטרעאַל, שיקאַגאָ, סט. לואיס, באָלטי־ ...מאָר, סינסינעטי און אַנדערע שטעדט, האָבען מיר ...יעדע אורזאַכע צו גלויבען און האָפען, אַז דיזען ...סיזאָן וועלען מיר פערצייכענען א בלעטעל ערפאָלג אין דער היסטאָריע פון אונזער אינטערנעשיאָנעל. ...מיר וועלען זיכער פערגרעסערען איהר מאַכט און ...פּרעסטיזש.

אין לאָקאַל 1 געהט אָן א ביטערער קאַמפּף צווי־ ...שען די זאָ־גענאַנטע רעוואָלוציאָנערען און די איבערי־ ...גע מעמבערס. בשעת די לאָקאַלע וואהלען, האָבען ...די ערשטע פערכאַפּט דעם אָפּפיס און עקזעקוטיוו ...מאַכט פון לאָקאַל און האָבען פערעפענטליכט אַן ...ערקלעהרונג, אַז די נייע־ערוועהלטע עקזעקוטיוו איז ...ניט געזעצליך ערוועהלט געוואָרען. מיר וועלען אין ...דיזער אנגעלעגנהייט מוזען נעהמען א שטעלונג, ווייל ...דער סכסוך בעריהרט דאָס וואָהלזיין פון דער קלאָוק־ ...מאַכער יוניאָן אין ניו יאָרק.

די שטרייט־פראַגע צווישען לאָקאַל 1 און לאָק. 17 בעריהרט א פּונקט אין אונזער קאָנסטיטוציע און ...מוזט אייך זיכער פּערזענטירען. עס איז א ...פראַגע פון טראַנספערס. א צאָהל מעמבערס פון לאָק. 1 אַרבייטען אין די שעפּער פון לאָק. 17 און פער־ ...לאַנגען... לאָק. 17 האָט לעצטענס געהעכערט די דיוס ...פון 16 סענט אויף 25 סענט א וואָך. נאַטירליך פער־ ...לאַנגען די מיטגליעדער פון לאָקאַל 17, אַז די ...מיטגליעדער פון לאָקאַל 1, וואָס אַרבייטען אין ...די שעפּער פון לאָקאַל 17 זאָלען צאָהלען די ...זעלבע דיוס ווי זיי. מאַנכע מיטגליעדער אַר־ ...בייטען אין דיזע שעפּער שוין יאָהרען און ...זיינען פאַקטיש ריפערמאַכער. מיר האָבען געשריע־ ...בען דעם סעקרעטער פון לאָק. 1, אַז ער איז פער־ ...פליכטעט, לויט דער קאָנסטיטושאָן, אַרויסצוגעבען ...טראַנספערס צו דיזע מיטגליעדער, אָבער ער האָט ...אונזער בריעף איגנאָרירט. די פראַגע פּעראורזאַכט א סך טראָבעל און מאַכט אָן בעז בלוט אין די בע־ ...טרעפענדע שעפּער.

איהר ווייסט דאָך מן הסתם, אַז בר. מאָררים ...זיגמאַן, געוועזענער סעקרעטער פון אונזער אינטער־ ...נעשיאָנעל, האָט לעצטענס איינגעווילינט אויפצוגע־ ...בען זיין פּריוואַט בעשעפטיגונג און ווערען מענעד־ ...זשער פון דער דזשאָינט באָארד. איך דאַרף דאָ ניט ...דערציילען, אַז בר. זיגמאַן'ס צוריקקומען איז א ...געווינס פאַר דער יוניאָן. די קלאָוקמאַכער פון ניו ...יאָרק האָבען אויפגענומען די נייעס מיט פרייד.

די אוידיטינג אַרבייט פון אונזער אינטערנעשיאָנעל.

די פון אייך, וועלכע האָבען געזעהן דעם פאָל־ ...שטענדיגען פינאַנץ בעריכט פון דעם לעצטען גרויסען ...קלאָוק סטרייק אין ניו יאָרק געדרוקט אין אונזערע

צייטונגען איניגע וואָכען ... זיבער אָבשעצען דעם פאַקט, ... איז געטהאָן געוואָרען פון ... פון דער אינטערנעשיאָנעל. ... עס קען צוגעפערטיגט ווערן ... א סטרייק. אונזערע לאָקאַ... טויזענדער דאָלאַרס צוליעב ... מענט. כדי אַז מיר זאָל... בעסערע קאָנטראָל איבער ד... קאַלס, פאָדערט זיך, אַז עס ... איייניגע קלוירקס איבערצוק... וואָס ווערען יעדען מאָנאַט ... אין אונזער אָפּיס. דאָס ... סערען די הוצאות און מ... פיהלט פריי צו מאַכען ניי... קאַלס גיבען דאָך גאַרניט ... דעם אוידיט דעפּאַרטמענט. ... דער מיטינג זאָל אויפנעהמ...

א זעהר דרינגענדע פראַ... געוואָרען פאַר דיזען מיט... לעדיגט ווערען, איז די פראַ... דעם אָפיציעלען אָרגאַן פון ... דעם „לוידיס גאַרמענט וואָיר... פאָרמאַט און זיין איצטיגען ... שאָן האָט אונז געגעבען די ... סענע ענדערונגען. מיר דע... טיגער פאָרמאַט און אינהאַל... פון געלד. צוליעב די הערכ... קאָסט דער זשורנאַל איצט ... נאָט אָדער אַן ערך 6500 ד... ענדערונגען מוזען זאָפאָרט ... מיטינג דאַרף אויפנעהמען ד... ניגען זיך מיט די יעניגע ... זיינען מרוצה איינצוגעהן ... מעהר ניט אָבגעלעגט ווערען

מיר האָבען אָבגעהאַלטע... עדיוקיישאָנעל קאָמיטע דעם ... זיינען אָנגענומען געוואָרנ... דורכצופיהרען דער קאָמיטע ... ליעב פערשיעדענע אורזאַכען ... האַלטען פאַר ראַטזאַם אָנצוג... אייער ראַטה.

דער דזשענעראַל אָפּפיס ... אויפרוף צו אַלע לאָקאַלס פ... יוניאָן לייט אין מען־פראַנצ... אָפּפער פון א פערשווערונג ... מערדריקען די דאָרטיגע יונ... שווערונג איז צוגעגרייט גע... רען. די אינטערנעשיאָנעל ד... פראַנציסקאָ האָט פערלאַנגט ... ניגע פון אונזערע לאָקאַלס געראָפען.

אונזער „אַפּפּיעל באָארד ... בר. מעטץ, לעפקאָוויטש, ניו...

...אָך דעם סטרייק, וועלען ... די אוידיטינג אַרבייט ... דעם אוידיט דעפּאַרטמענט ... עס בעוויזען, ווי שנעל ... א פינאַנץ בעריכט פון ... פּראָפּיטירען יעהרליך ... אונזער אוידיט דעפּאַרט־ ... קענען האָבען נאָך א ... פינאַנצען פון די לאָ־ ... לען אָנגעשטעלט ווערען ... קען די „גרין שיטס", ... עשיקט פון די לאָקאַלס ... זאָלט נאַטירליך פערגרע־ ... האָבען זיך ניט גע־ ... הוצאות, ווייל די לאָ־ ... שטייער אויפצוהאַלטען ... איך וואָלט וועלען, אַז ... די פראַגע.

...ע, וואָס איז אָבגעלעגט ... אין מוז איצט ער־ ... פון דרוקען וויטער ... דער אינטערנעשיאָנעל, ... אין זיין איצטיגען ... אינהאַלט. די קאָנווענ־ ... מאַכט צו מאַכען פאַ־ ... טלע, אַז דער איצ־ ... איז אַן אויסברענגעריי ... קאָסטען פון פּאַפּיער, ... 525 דאָלאַר א מאָ־ ... א יאָהר. געוויסע ... ...ט ווערען. דיזער ... ...אַגע וועגען פעראייו־ ... ...לע צייטונגען, וואָס ... ...אָזאָ פלאַן. עס קען

א מיטינג פון דער ... דעצעמבער. עס ... געוויסע פלענער ווי ... פּראָגראַם, אָבער צו־ ... מיר עס ניט גע־ ... די פלענער אָהן

... אויסגעשיקט אַן ... פינף בעשולדיגטע ... וועלכע זיינען ... דעם צוועק צו אונ־ ... בעוועגונג. די פער־ ... שוין זייט יאָה־ ... קאָמיטע פון סען־ ... שטיצע און אוי־ ... זיך שוין אָב־

... וואָס בעשטעהט פון ... זשלפערין און וואַכ־

דער, האבען אבגעהאלטען 2 פערזאמלונגען און פער־האנדעלט א צעהנדליג קייסעס. די ארבייט פון דיע־זער קאמיטע איז זעהר א שווערע. איך וואלט פאר־געשלאגען, אז עס זאלען געמאכט ווערען ראדיקאלע ענדערונגען בנוגע דעם סארט קייסעס, מיט וועלכע די קאמיטע זאל זיך פארנעהמען. מיין מיינונג איז, אז אפיעלס וועגען געלד־שטראף פאר געוויסע עבירות אין די שעפער, וואס ווערען ארויפגעלעגט פון לאָ־קאלס אדער דזשאינט באארדס, דארפען ווערען ענד־גילטיג אין די לאקאלס און דזשאינט באארדס גופא און נים פארקומען פאר אונזער אפיעל קאמיטע. אונזער קאמיטע דארף זיין א „קאורט אוו אפפיעלס" פאר קאנסטיטוציאנעלע פראגען, פראגען צווישען איין לאקאל און אנאנדערען און עהנליכע וויכטיגע פראגען. נור אויף דעם אופן קענען מיר אויפהאל־טען דעם פרעסטיזש און איינפלוס פון דיעזער קאָ־מיטע. אויב נים, וועט די קאמיטע פערלירען איהר וויכטיגע אויפגאבע.

„איך האב בלויז איבערפלעכליך בעריהרט פיעלע פונקטען און פיליכט אויסגעלאזען אנדערע פונק־טען. איך האף, אז אייניגע אויסגעלאזענע פונקטען וועלען פארגעבראכט ווערען אין פערלויף פון אונזערע זיצונגען.

פאר די לעצטע פאר וואכען בין איך נים גע־ווען ביים פולען געזונד. איך בין בעשעדיגט געוואָ־רען פון אן אויטאמאביל און געמוזט זיין צו־הויז. איך האף, אז איהר וועט אויפנעהמען מיין רעפארט אין אייער געוועהנליך־ברידערליכען גייסט.

אבזונגספאל,

אב. באראף, דזשענ. סעקר.-טרעזשורער.

לאקאלע פראגען.

בר. כאפין, א מעמבער פון דער עקז. באארד פון לאק. 1, מאכט אויפמערקזאם, אז די לעצטע וואהלען אין דעם דערמאנטען לאקאל זיינען דורכגעפיהרט געווארען אויף אן אונגעזעצליכען אופן. ער בע־ווייזט עס מיט פאקטען. בר. קאווינסקי, פאריגער משערמאן פון דער ניו יארקער דזשאינט באארד בע־שטעטיגט די בעהויפטונג מיט בעווייזע, וואס זיינען געזאמעלט געווארען אין אן אונטערזוכונג דורך א קאמיטע פון דער דזשאינט באארד. אנדערער מעמ־בערס, וועלכע האבען בייגעוואוינט געוויסע סצענען, וואס זיינען פארגעקומען ביי די סעקשאן מיטינגס, בעשטעטיגען די אונגעזעצליכקייט פון די וואהלען מיט פערשיעדענע פאקטען. עס ווערט בעוויזען אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן, אז די וואהלען זיינען נים דורכגעפיהרט געווארען דורך באללאטס, ווי די קאנסטיטושאן שרייבט פאר, נור דורך אויפהויבען די הענד און אויף יעדען סעקשאן מיטינג איז בשעת מעשה געווען א כך מוטעל.

נאך א לענגערע בעטראכטונג, דריקט די דזש. עקז. באארד אויס איהר בעדויערען, אז אזעלכע זאכען זאָ־לען גאר פארקומען אין א גרויסען לאקאל און אין דער איצטיגער צייט, ווען אלע ארבייטער דארפען שטעהן אין געשלאסענע רייהען. עס ווערט ארויס־געטראגען פאלגענדער בעשלוס:

1) אז עס זאלען פארקומען נייע-וואהלען פון עקז. באארד מעמבערס אין די לאק. 1 סעקשאנס, מיט־וואך דעם 24טען יאנואר און מיטוואך דעם 31טען יאנואר.

2) אז די וואהלען זאלען דורכגעפיהרט ווערען דורך באללאט, אונטער דער אויפזיכט פון א קאמיטע פון דער דזש. ע. ב. בעשטעהענד פון סעקר.-טרעזש. אב. באראף און וויצע-פרעז. על מער ראזענבערג, ר. וואגנער, פאנניא קאהן און מ. אמדור.

וועגען מעמבערס וואס פערלאזען דעם טרייד

וויצע-פרעז. לעפקאוויטש, האלפערין און פאנניא קאהן, וועלכע זיינען בעשטימט געווארען א קאמיטע אויסצופארשען די רעזאלוציאנען, וואס זיינען אנגע־נומען געווארען אויף דער לעצטער קאנווענשאן וועגען דער פראגע פון מעמבערס וואס פערלאזען דעם טרייד, בעריכטען, אז זיי האבען אנגעפרעגט וויצע־פרעז. פיערס, וועלכער איז געווען משערמאן פון דער לאא קאמיטע, און בר. גרינבערג, וועלכער איז געווען דער סעקרעטער פון דער קאמיטע, און עס ווייזט זיך ארויס, אז רעזאלוציאן נומ. 164 איז אנגענומען גע־ווארען אנשטאט אלע איבריגע רעזאלוציאנען וועגען דעם ענין. פרעז. שלעזינגער אלס משערמאן פון דער קאנווענשאן און אייניגע וויצע-פרעזידענטען, בע־שטעטיגען דיזע מיינונג. עס ווערט אלזא בעשלאָ־סען, אז א חוץ רעזאלוציאן 164, איז קיין אנדערע רעזאלוציאן וועגען דער פראגע נים גילטיג. רעזאָ־לוציאן 164 לויט זיך ווי פאלגט:

„א מעמבער וואס פערלאזט זיין טרייד, מוז ווער צוריקציהען פון זיין לאקאל אויף דעם פערלאנג פון לאקאל, אדער פון דער דזש. ע. ב. אין פאל א מעמ־בער וויל נים ארויסנעהמען א „ווידראָעל קארד" זאָ־דער לאקאל אדער די דזש. ע. ב. האבען דאס רעכט דעם מעמבער אויסצושליסען".

וועסט און דרעס, וואהייטגודס און סקוירט מייקערס פון שיקאגא.

וויצע-פרעז. און דזשענ. ארגאניזער ס. זיידמאן, גיט אב א מינדליכען רעפארט, אז אין שיקאגא קומט פאר א לעבעדיגע און ערפאלגרייכע בעוועגונג, וואס פערזיכערט, אז די וועסט און דרעס און אנדערע ארבייטער וועלען ארגאניזירט ווערען דיעזען סיזאן. ער איז זעהר אפטימיסטיש, אז די רעזולטאטען וועלען זיין גינסטיג פאר די ארבייטער און די יוניאן וועט אנערקענט ווערען.

ער בעריכטעט אויך, אז די פירמע ריבאק האט ענטזאגט 6 מיידלעך פון דער ארבייט, דערפאר וואס זיי זיינען צוגעשטאנען צו דער יוניאן. ער האט זיך געסמארעט, אז די פירמע זאל זיי צוריקנעהמען, אבער עס איז איהם נים געלונגען. אזוי ווי די פירמע איז געווען איינגע'עקשנ'ט, האט ער ארויס־גערופען 150 מיידלעך פון דעם שאפ אין סטרייק. אין א וואך צייט האט די פירמע איינגעזעהן איהר טעות און געסעטעלט, אריינגעהמענדיג צוריק די ענטזאגטע מיידלעך, געבענדיג א העכערונג פון 10 פראצענט אין ווידזשעס און אנערקענענדיג א פרייז קאמיטע אין שאפ. דאס האט געהאט זעהר א גוטע ווירקונג און הונדערטער ארבייטער שטעהען צו צ'

...ער יוניאָן. וויים־פרעז. ווידמאַן פערלאַנגט, אַז די ... ע. ב. זאָל אינדאָסירען א דזשענ. סטרייק אין ...ער אינדוסטרי אין שיקאַגאָ.

פרעז. שלעזינגער האָפט, אַז די באָסעס אין שי־...אַ וועלען בעגרייפען דעם פאַקט, אַז די יוניאָן איז ...שלאָסען איינצופיהרען בעסערע קאָנדיציאָנען פאַר ... ארבייטער און וועלען נאָכגעבען די פאָדערונגען. ...אַלד די מאַנופעקטשורערס וועלען זיין איינגע־...ט'ס, וועט בלייבען איין ברירה — ארויסצורופען א סטרייק.

בעשלאָסען צו אינדאָסירען א דזשענ. סטרייק ... וויסט, דרעס, וואַיסטגודס און סקוירט אינ־...סטרי פון שיקאַגאָ און איבערלאָזען די גאַנצע זאַך ... פרעז. שלעזינגער.

...טרענספער פראַגע צווישען לאָק. 1 און לאָקאַל 17.

בר. העללער און בר. פלאַסטער, א קאָמיטע פון ...אַל 17, ערקלעהרען, אַז זייער לאָקאַל האָט לעצ־...טענס געהעכערט די דיוס אויף 25 סענט. 5 סענט ...ערט אַוועקגעלעגט אין א „סטודענטס פאַנד" ...אַר אַן עת צרה), 9 סענט געהט אויף פער־קעפיטא ... דער דזשאָינט באָארד, 4 סענט אויף פער־קעפיטא ... דער אינטערנעשיאָנעל און 7 סענט שטעלט זיך ... פאַר לאָקאַלע הוצאות. דער בעשלוס האָט בע־...טאַנען אונצופריעדענהייט אין די שעפער, וואו עס ...ארבייטען אויך מעמבערס פון לאָק. 1 און אַנדערע ...לאָקאַלס, חלמאי דיזע מעמבערס קריגען דעם בע־...נעפיט פון דער יוניאָן, הגם זיי צאָהלען בלויז 16 ...סענט א וואָך. זיי פאָדערען, אַז יעדער אַרבייטער ... די שעפער אונטער דעם קאָנטראָל פון לאָק. 17 ...זאָל צאָהלען די זעלבע דיוס, אָדער זאָל זיך טרענס־...פערירען צו לאָק. 17. דער לאָקאַל האָט בוטגעהיי־...סען דיזע גערעכטע פאָדערונג. וויבאַלד דאָס זאָל ... דורכגעפיהרט ווערען, וועט דיזער אונטערשיעד ... די דיוס האָבען א שעדליכע ווירקונג אויף זייער ...אָרגאַניזאַציאָן.

די קאָמיטע מאַכט אויפמערקזאַם; אַז לויט אַרטי־...קעל 17, סעקשאָן 9 פון דער קאָנסטיטושאָן האָט דער ...לאָקאַל א רעכט אויפצופאָדערן די אַרבייטער זיך צו טרענספערירען צו זייער לאָקאַל. דער פונקט לויטעט: „א גוט־שטעהענדער מעמבער פון דער א. ל. ג. וו. יו. ...זאָל ערלויבט ווערען צו־ארבייטען 14 טעג אין א ...געגענד פון טרייד, וואָס ווערט קאָנטראָלירט פון ...אַנדער לאָקאַל, אָהן זיך צו טרענספערירען". אָבער ...נאָך די 14 טעג מעג דער לאָקאַל פאָדערען, אַז אַזעלכע ...ארבייטער זאָלען זיך טרענספערירען.

די קאָמיטע פערלאַנגט אויך, אַז די אַלמנה פון ... פערשטאָרבענעם ברודער ט. ג. ליעדער, זאָל ער־...הערט ווערען בערעכטיגט צו דעם אינשורענס געלד, ...וואָס די אינטערנעשיאָנעל פלעגט אויסצאָהלען מיט ...איניגע יאָהרען צוריק. בר. ליעדער איז געווען אינ־...טערעסירט אין יענעם פאָנד.

בעשלאָסען, צו לאָזען וויסען אַלע לאָקאַל סעקרע־...טערען, אַז זיי מוזען ארויסגעבען טרענספערס צו ...בעשטעהענדע מעמבערס, ווער עס פערלאַנגט א ...טרענספער, און אַז אַרטיקעל 17, סעקשאָן 9 פון דער קאָנסטיטושאָן מוז דורכגע־... לאָקאַלס. וואָס אַנבעטרעפט ... פון לאָק. 17 — בעשלאָ... דעם פונקט צו אונטערזוכע... פאַרט צום נעכסטען פערטעל...

סטרייקס וועלען ערקל... מען קען נים פריי...

בר. שאָר, מענעדזשער ...ניאָן לאָק. 62, ערקלעהרט ...האַלט מיט די קאָנפערענצען ...די קאָסטען גאַרמענט אַסס'ן, ...דעם קאָלעקטיווען אַגרימענ... פאָדערונגען פאַר בעסערע א... צרדים זייגען זיך במעט ... וויכטיגע פונקטען. אין ני... פערלאַנגט בר. שאָר, אַז ד... שפרעכען איהר מאָראַלישע ... א דזשענ. סטרייק אין דער ... אויב א סטרייק וועט זיין ...

פרעז. שלעזינגער זאָגט ... אַרבייט פון לאָק. 62 און ...נעדזשער פון לאָקאַל.

בעשלאָסען צו בעוויליג... 62 און איבערלאָזען די זאַ...

פאַרגעלעזען א צושריפ... באָארד פון סינסינעטי, מ... דאַרפען געשטעלט ווערען ...פעקטשורערס. בעשלאָסען ...שלוס פון קאָנווענשאָן און ... די פּולטאָבט אין דער פראַג...

אַן ענגליכער בעשלוס ... צוג דעם צושריפט פון דע... באָארד.

בעשלאָסען, אַז דער דזשו... מאַכט צו שטיצען פינאַנצי... ט. און סי. קאָ. אין באַטב... טיג זיין.

בעשלאָסען צו בעוויליג... ל ו י ד י ס ק אַ ס ט י ... א ר ד ע ר א ו ן א ל ט ע ר ... י ו נ י אָ ן ל אָ ק. 80 ... קאַל פון די פריהעריגע לאָ... אַז עס זאָל אַנגעשטעלט ווי... דעם לאָקאַל; עס זאָל אַנג... טיגע אַגיטאַציע פאַר בעסע... אין דער אינדוסטרי; עס ... א דזשענ. סטרייק און אַז ... פער, וואָס זיינען פריהער ... טראָל פון לאָק. 38, זאָלען ... דער קאָנטראָל פון לאָק. 80.

פאָלגענדע פראַגען ווע... דזשענ. אַפּפּים:

דער פערלאַנג פון די ... 46 און דער פערלאַנג פון ...

...ט גוערען פון אַלע ...ס גוויסען פערלאַנג ...געשטימען א קאָמיטע ...ן צושטעלען א רע־ ...ליכען מיטינג.

...ט ווערען, אויב ...ך סעטלען.

...דער וואַיסטגודס יו־ ... דער באָארד, ווי עס ...שען דער יוניאָן און ...גע די בעצייאונג פון ...ען די אַרבייטער'ס ...טס־קאָנדיציאָנען. די ...דערגענאַנגען איבער ... פון זיין לאָקאַל ...ש. ע. ב. זאָל פער־ ...צע און אינדאָסירען ...ויסטגודס אינדוסטרי, ...ינג.

...גוט־וואָרט פאַר דער ... בר. שאָר, דעם מע־

...עם פערלאַנג פון לאָק. ...ם דזשענ. אַפּפּים.

...פו דער דזשאָינט ...די פאָדערונגען וואָס ... די דאַרטיגע מאַנו־ ...בצופיהרען דעם בע־ ...ן דעם דזשענ. אַפּפּים.

...ז אָנגענומען אין בע־ ...אָנטרעאַלער דזשאָינט

...אַפּפּים האָט די פּול־ ...עם סטרייק ביי דער ... אויב עס וועט נוי־

...עם פערלאַנג פון דער ...ז, ס פ ע ש י ע ל ...שאָן ט י י ל אָ ר ס ...ר פּערמאַנענטער לאָ־ ... 30, 38 און 65), ... א מענעדזשער פאַר ...רט ווערען א העפ־ ...רבייטס־בעדינגונגען ... אינדאָסירט ווערען ...ליידיס טיילאָרס שע־ ...ן אונטער דער קאָנ־ ...טעלט ווערען אונטער

... איבערגעלאָזען צום

...אָקום טיילערס, לאָק. ...ליידיס בעקווער אַר־

ביימער לאָק. 108, אַז עס זאָל אינדאָרסירט ווערען דזשענ. סטרייקס אין זייערע טריידס.

דער פערלאַנג פון די ליידיס טיילאָרס לאָק. 76 פאַר אַן אָרגאַניזער.

דער צושריפט פון די ראַפּער, קימאָנאָ און הויזדרעס אַרבייטער יוניאָן לאָק. 41, בנוגע זייער סכסוך מיט דער אַסס'ן פון זייער טרייד.

דער פערלאַנג פון לאָק. 8, סען־פראַנציסקאָ פאַר אַן אָרגאַנייזער אויף אַ קורצע צייט.

דער פערלאַנג פון די רעינקאָוט מאַכער לאָק. 20 פון ניו יאָרק און לאָק. 7 פון באָסטאָן, פאַר אַ דזשענ. אָרגאַנייזער פאַר זייער טרייד איבער'ן גאַנצען לאַנד, ווערט איבערגעלאָזט פאַר נעכסטען מיטינג פון דער דזש. ע. ב. דערווייל האָט פּרעז. שלעזינגער די פיל־ כאַבט אָנגעשטעלט אַ מענעדזשער פאַר לאָק. 20.

פערשיעדענע פראַגען.

ווייס־פּרעז. פיינס ווערט בעשטימט אַלס דעלעגאַט צום ספּעציעלען קאָנווענשאָן, דעם 22סטען יאַנואַר, 1917, פון דער מאַסאַטשוזעטס סטייט פעדערייש' אָוו לייבאָר אין וואָרסטער.

אויף דער אַנפראַגע פון בר. לאַנגער, סעקרעטער פון דער ניו יאָרקער דזשאָינט באָארד, ענטשיידעט די דזש. ע. ב., אַז קיין לאָקאַל סעקרעטער האָט אַ רעכט צו ענטזאַגען ארויסגעבען אַ טרענספער צו וועלכען עס איז מעמבער, ווייל יעדער מעמבער איז בערעכטיגט צו אַ טרענספער לויט דער קאָנסטיטושאָן.

אַ קאָמיטע ווערט ערוועהלט צו אונטערזוכען די פראַגע וועגען טרענספערירען די פינישערס פון לאָק. 17 צו לאָק. 9, לויט רעזאָלוציאָן 128 פון דער לעצטער קאָנווענשאָן.

די פראַגע וועגען אַ דזשענ. איטאַליענישען אָרגאַנייזער ווערט איבערגעלאָזען פאַר נעכסטען פערטעליעהרליכען מיטינג.

בעשלאָסען, אַז די עדיוקיישאָנאַל קאָמיטע זאָל פאָרלעגען אַ רעפּאָרט פאַר נעכסטען מיטינג.

בעשלאָסען צו שיקען אַ דאַנק בריעף צו מר. דזשאָרדזש וו. רענן, פּרעזידענט פון דער מאַסאַטשוזעטס סטייט פעדערייש' אָוו לייבאָר, און צו אַלע יוניאָנס אין די ניו ענגלאַנד סטייטס פאַר דער פינאַנציעלער און מאָראַלישער שטיצע, וואָס זיי האָבען געלייסטעט אונזער לאָקאַל אין ספּרינגפיעלד, אין דעם סטרייק געגען דער קעי סטייט קאָרסעט קאָמפּאַני.

די פראַגע פון אויסברייטען דעם אוידיט דעפּאַרטמענט פון דער אינטערנעשיאָנאַל ווערט איבערגעלאָזען פאַר דער ניו יאָרקער קאָמיטע פון דער דזשענ. ע. ב.

בנוגע דעם אָפיציעלען אָרגאַן, „ליידיס גאַרמענט וואָירקער”, און די פראַגע פון פעראייניגען דעם זשורנאַל מיט מאַנכע לאָקאַלע ציימונגען, ווערט בעשטימט אַ קאָמיטע פון פּרעז. שלעזינגער און ווייס־פּרעז. עלמער ראָזענבערג, ה. וואַנדער און ס. ניניאָ, וועלכע זאָלען שטודירען די פראַגע און פאָרלעגען אַ קאָנקרעטען פּלאַן פאַר דעם נעכסטען פערטעל־יעהרליכען מיטינג.

אַב. באַראָף, דזשענ. סעקר.־טרעזשורער.

בעריכטען פון אונזערע דזשענ. אָרגאַנייזערס

וועגען די ברייטע אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּעינס אין פילע שטעדט פון יונייטעד סטייטס און קענעדע

די פּעטטיקאָוט און ליידיס נעקווער אַרבייטער.

רעפּאָרט פון ווייס־פּרעז. פאַנניאַ מ. קאָהן.

איך בין אָנגעשטעלט געוואָרען פון די ניו יאָרקער מעמבערס פון דער דזש. עקז. ב. אַלס דזשענ. אָרגאַנייזער, דען 5טען דעצעמבער, 1916, אויפצופּאַסען אויף די פּעטטיקאָוט מאַכער, לאָק. 46 און ליידיס נעקווער און נאָוועלטי קאָטטערס יוניאָן לאָק. 108.

אין לאָק. 46 האָב איך געפונען אַ קליינע צאָהל מיטגליעדער און איינינע קאָטטערס צווישען זיי. נאָכדעם ווי איך האָב בעזוכט די מייסטע שעפּער און גערעדט מיט מאַנכע אַרבייטער, האָב איך ערפאַהרען, אַז זייט די לעצטע 7 מאָנאַטען איז סלעק אין טרייד. עס איז גאָר קיין ווינטער סיזאָן ניט געווען. אַ סך אַרבייטער, וועלכע האָבען אַמאָל בעלאַנגט צו דער יוניאָן און געווען מהעשיג, זיינען ענטטוישט דערפאַר, וואָס זיי האָבען ערוואַרט, אַז אָנפאַנג 1916 האָט מען געזאָלט שטעלען פאָדערונגען צו די מאַנופעקטשורערס. אָבער מען האָט עס ניט געטהאָן. איך האָב געטהאָן אַלעס מעגליכע צו געווינען די אַרבייטער'ס צוטרויען און האָב זיי פערזיכערט, אַז די איצטיגע אָרגאַניזאַציאָנס אַרבייט וועט ניט אויפגעגעבען ווערען.

איך האָב ערשטענס גענומען צונויפשטעלען אַן אָרגאַניזאַציאָנס קאָמיטע פון ווייניגסטענס 2 אַרבייטער פון יעדען שאַפּ. ביז אַהער איז מיר געלונגען אַריינצונעהמען אין דער קאָמיטע אַרבייטער פון פילע שעפּער.

אַ קאָנפערענץ איז אָבגעהאַלטען געוואָרען דעם 2טען יאַנואַר 1917, צו דיסקוטירען די פאָדערונגען, וואָס זאָלען געשטעלט ווערען צו די מאַנופעקטשורערס. די אַרבייטער פון 10 שעפּער זיינען געווען אַנוועזענד און עס איז ערוועהלט געוואָרען אַ קאָמיטע צו בעשטימען די פאָדערונגען. מיר האָבען בעשלאָסען צו פעררופען אַ מאַססענפערזאַמלונג ענדע יאַנואַר, ווען דער ספּרינג סיזאָן פאַנגט אָן.

מיר האָבען אויך געסטאַרעט זיך צו דערגרייכען די אַרבייטער דורך ליפלעטס און דורך דער פּרעססע. ביז אַהער האָבען מיר אַריינגעקראַגען אַ צאָהל מעמבערס.

איך האָב ניט געפונען קיין רעקאָרד וועגען דער צאָהל אַרבייטער, וואָס איז בעשעפטיגט אין טרייד.

צוליעב די סלעק אין די שעפּער איז שווער צו אונ־
טערזוכען די גענויע צאָהל. אָבער לויט מיין חשבון
איז פאַראַן איבער 3 טויזענד אַרבייטער, 35 פּראָצענט
איטאַליענער.

דעם 19טען דעצעמבער 1916, זיינען 40 אַרביי־
טער פון ספּערלינג'ס שאַפּ, 93 פּרינס סט., אַרויס אין
סטרייק, ווען מען האָט אַראָבגעשיקט 2 עקזאַמינערס.
א טאָג און א האַלב שפּעטער האָט די פירמע געמוזט
אַריינגעהמען די 2 מיידלעך און די סטרייקערס האָ־
בען זיך אומגעקעהרט צו דער אַרבייט.

די מאַסענפערזאַמלונג פאַר די ליידיס נעקוועאַר אַר־
בייטער דעם 19טען דעצעמבער איז ניט געווען קיין
ערפאָלג, צוליעב די סלעק אין טרייד.

אין ליידיס נעקוועאַר טרייד זיינען בעשעפטיגט
צווישען 4 און 5 טויזענד אַרבייטער. דיעזע טרייד
איז זעהר ספּעציאַליזירט. אויב עס וועט אונז גע־
לינגען צו אָרגאַניזירען 50 פּראָצענט פון די אַרביי־
טער, וועלען מיר קענען שליסען אַן אַגרימענט מיט
דער אַסאָסיאַיישאַן.

מען ערוואַרט, אַז דער ספּרינג סיזאָן זאָל זיין
איינער פון די בעסטע, דערפאַר, וואָס די „נאָוועל־
טיס" פלעגט מען אימפּאָרטירען פון אויס־
לאַנד און איצט וועט מען זיי מאַכען אין די יונייי־
טעד סטייטס.

בר. דזשוי. גרינבערגער, און בר. פאַגעל, וועלכער
איז אַנגעשטעלט געוואָרען אַלס אָרגאַניזער מיט א
צייט צוריק, העלפען מיר ביידע אין דער אַרבייט.
גרינבערגער אַרבייט מייסטענס פאַר די נעקוועאַר
קאַטערס לאָק. 10 און פאַגעל טרייט אָרגאַניזירען
די מיידלעך, די אָפּערייטאָרס.

אין די נעקסטע פּאָר וואָכען, ווען עס וועט
ווערען ביזי, וועל איך זיין אימשטאַנד צו וויסען,
וועלכע שאַנסען מיר האָבען אויפצובויען אָרגאַניזאַ־
ציאָנען אין דיעזע ביידע טריידס.

אכטונגספול,

פאַנניאַ מ. קאָהן.

די ערוואַכונג אין טאָראָנטאָ, קען.

רעפּאָרט פון וויס־פּרעז. ש. קאַלדאָווסקי.

ווען איך בין צוריקגעקומען פון'ם פילאַדעלפיער
קאָנווענשאַן און דעם ערשטען מיטינג פון דער דזש.
עקז. באָארד, האָב איך געפונען אונזערע לאָקאַלס אין
טאָראָנטאָ אין אַן אומעטיגען און ניט־פרעהליכען
צושטאַנד, ווי פאַר מיין אָוועקפאָהרען. דער
סך הכל מיטגליעדער פון אַלע אונזערע לאָקאַלס איז
ניט געווען מעהר ווי 250 און אין אַלע אונזערע
לאָקאַל טרעזשורים איז ניט געווען מעהר ווי 400
דאָלאַר. דער קאַטערס לאָקאַל 83 האָט כמעט גאָרניט
עקזיסטירט. לאָק. 70, די סקוירטמאַכער, האָט גע־
צעהלט אַרום 20 מיטגליעדער און פערמאָגט ניט מעהר
ווי דיזעלבע צאָהל דאָללאַרס אין טרעזשורי. אין דער
אָפּערייטאָרס יוניאָן לאָק. 14 זיינען נאָך געווען
סימנים פון לעבען; דאָס זעלבע אין דער פּרעסערס
יוניאָן לאָק. 92. אָבער „לעבען" אין יענער צייט

האָט געמיינט רייסעריווען
גליעדער.

אמת, דער ערטשער ב
אין טאָראָנטאָ האָט געשאַ
שטאַרקע יוניאָן צווישען
אָבער צוליעב די אינערי
דזשאָינט באָארד ניט פאַר

איידער איך בין אָבג
איז אונז געלונגען צו אָרג
קאָמיטע פון 25 מיטגלי
אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּעין.
מיט קאָנסטרוקטיווע אַרבי
פון דער קאָמיטע פערנו
פראַגע: ווער האָט א
אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּעין.
די לאָקאַלס. אונטער אַז
ניט געקענט אָנפאַנגען דע
מאַסשטאַב, הגם איך בין
פון דער יוניאָן.

נאָך א ריזיגע מיטינג
טיען, געגנער און פריי
קומען צו א פערשטענד
אַנגעשטעלט געוואָרען פו
גאַניזער פאַר קענעדע, ד
צוליעב דעם פּרינציפּ פ
וואָס פערנעהמט א חויבו
מאַכער פון טאָראָנטאָ)
מיט 2 אַנדערע קאַנדידאַ
פון דער דזשאָינט באָאר
טענעדזשער, זייענדיג די
אינטערנעשיאָנעל.

זונטאָג דעם 12טען
ערוועהלט געוואָרען אויף
מענעדזשער פון דער דזש
מאַיאָריטעט איבער די אַ
טאָג, דעם 13טען נאָווע
אַמט און האָב גלייך אָנג
אָרגאַניזער פאַר די נ
טרייד.

דער צוועק פון'ם קאַ
בויען א שטאַרקע אָרגאַני
רונגען צו די מאַנופעקטו
זשעס, קירצערע שטונדען
די שעפּער, א. ז. וו. פאַר
האָב פערופען דיסטריקט
טעגליך, האָב געלאָזט אוי
אַדווערטייזט אין דער פּר
אָפּטע מאַסענפערזאַמלונגע
רופען צו די קלאָוקמאַכו
אַרבייטער רינג און עהנל
לען זיך אַנשליסען אַן די
זענליך צוגויפגערעדט מ
פון טרייד, וועלכע האָבען
בייטער אין די שעפּער,
שיעדענע אַנדערע מיטלען

די מיטינגס פון די
שעפּער זיינען געווען גוט
בען זיך אַנגעשלאָסען אַן

ישען די אַקטיווע מיט־

פון פּרעז. שלעזינגער
א סענטימענט פאַר א
ונזערע קלאָוקמאַכער.
קריגעריען האָט די
עצט די גאַנצע אַרבייט.
הרען צום קאָנווענשאַן
ירען אַן אָרגאַניזיישאַן
, אום אָנצוהויבען אַן
בער אנשטאָט אָנצוגעהן
האָט זיך די מאַיאָריטעט
מיט דעבאַטירען די
צו פערוועהלען דעם
דזשאָינט באָארד אָדער
אומשטענדען האָב איך
טפּען אויף א גרויסען
ערוועהלט אָרגאַניזער

די קריגערישע פּאַר־
ינען מיר ענדליך גע־
אבוואָהל איך בין
דזש. ע. ב. אַלס אָר־
גב איך איינגעווילינט,
מאָקראַטי (א פּרינציפּ
ט צווישען די קלאָוק־
יפען אויס'ן באַללאָט,
אַר ביזנעס מענעדזשער
י איך זאָל זיין דער
גאַניזער פאַר אונזער

טבער 1916, בין איך
נעראַל פערזאַמלונג אַלס
באָארד דורך א גרויסע
2 קאַנדידאַטען. מאָנ־
בין איך אַריין אין
נלט מר. מ. בלעק אַלס
דישע אַרבייטער אין

ן איז געווען אויפצו־
אַן און שטעלען פאָדע־
ים פאַר העכערע ווייד־
יאָן קאָנדיציאָנען אין
קומענדען סיזאָן. איך
ינגס און שאַפּ מיטינגס
לען „ליעפלעטס", האָב
, האָב אָבגעהאַלטען
ב אַרויסגעלאָזען אויפ־
ורך די בראַנטשעס פון
סאָסייטיס, אַז זיי זאָ־
וניאָן; האָב זיך פער־
י געניטערע אַרבייטער
איינפלוס אויף די אַר־
האָב אָנגעווענדעט פער־

סערע אונאָרגאַניזירטע
נכט. די אַרבייטער האָ־
ר יוניאָן שפּעטערווייז.

די נישט־אידישע פרויען, וועלכע ארבייטען פאר דער איטאן פירמע און אנדערע פעקטאריס, זיינען גערען געקומען צו די מיטינגס, וואס זיינען ספעציעל פאר זיי ארגאניזירט געווארען און פערלאנגט, אז מען זאל זיי אריינגעהמען אלס מיטגליעדער פון דער יוניאן.

אין איניגע וואכען צייט האט זיך דער קאמפעין אזוי אויסגעברייט, אז מען האט דערפון גערעדט איבער׳ן גאנצען שטאדט. ביי דער מאססענפערזאמלונג אין ליריק טהעאטער, די ערשטע טעג אין דעצעמבער, וואו פרעז. שלעזינגער איז געווען דער הויפט רעדנער, זיינען געווען 16 הונדערט ארבייטער און ארום 500 האבען געמוזט געהן צוריק, מחמת די האלל איז געווען איבערגעפאקט.

די ענגלישע פרעססע, וועלכע איגנאָרירט געוועהנליך אלעס וועגען די אידישע יוניאנס, האט אבגעגעבען פיעל פלאץ. יעדע צייטונג האט פיללווייז רעפארטירט די רעדעס פון דעם מיטינג. די „גלאָוב", די פארנעהמסטע צייטונג אין טאראנטא, האט לעצטענס אבגעדרוקט א פארטרעפליכע ערקלעהרונג פון פרעז. שלעזינגער.

דער ערפאלג פון דעם קאמפעין האט איבערראשט די מאנופעקטשורערס. זיי האבען זיך פשוט דערשראקען. דער לעצטער פאל סיזאן איז געווען זעהר א שלעכטער און זיי האבען זיך געהאלטען אין גרייטען פאר א גרויסען ספרינג סיזאן. אבער דאס אונערווארטעטע איפבליהען פון אונזער יוניאן האט זיי אבגעשראקען און זיי האבען באלד אנגענומען מיטלען אבצושוואכען דעם קאמפעין. זיי האבען געוואוסט, אז בענוצען זיך מיט די אלטע מעטאדען — אונטערדריקען די ארבייטער — וואלט געווען ווי לעגען ברען־מאטעריאל אויף די פלאמען און דערפאר האבען זיי אנגעווענדעט פיינערע מעטאדען. די איטאן פירמע, וואס בעשעפטיגט איבער 11 הונדערט ארבייטער, מייסטענס ניט־אידישע פרויען, האט פערקלענערט די ארבייטס־צייט אויף 44 שטונדען א וואך און האט בעדייטענד געהעכערט דעם לוין. די מענעדזשערס און פארליים האבען בעקומען א שטרענגען בעפעהל צו בעהאנדלען די ארבייטער, איבערהויפט די פרויען, מיט העפליכקייט און ניט אוועקצושיקען די ארבייטער וואס ארבייטען פון צייט און מאכען ניט גענוג ארבייט לויט זייערע ווידזשעס. פריהער פלעגט מען זיי פאר אזא זאך אוועקשיקען. די מאנופעקטשורערס האבען אויך בעוויליגט אנדערע פאדערונגען.

אנדערע גרויסע מאנופעקטשורערס האבען נאכגעטהאן דער איטאן פירמע: די קענעדע קלאוק קא., דזשאהן נארטהוועיס, און די קאנטינענטאל קלאוק קא. האבען אויך פערקלענערט די ארבייטס־צייט אויף 44 שטונדען א וואך און געהעכערט די ווידזשעס. די לעצטע 3 פירמעס בעשעפטיגען אן ערך 300 ארבייטער. די ארבייטער פון דער אנטעריא קלאוק קא. האבען לעצטענס געפאדערט א פערקלענערונג פון דער ארבייטס־צייט אויף 44 שטונדען א וואך און די פאדערונג איז בעוויליגט געווארען. דיעזע קאנצעסיעס, אנשטאט אבצוהאלטען די אידישע ארבייטער פון דער יוניאן, האבען זיי נאך מעהר בעגייסטערט פאר דער יוניאן. די קאנצעסיעס האבען אבער גע־האט א ווירקונג אויף א געוויסע צאהל ניט־אידישע פרויען ארבייטער, הויפטזעכליך אין די איטאן שעפער.

מיט דער הילף פון מיסס יוהז האבען מיר לעצטענס גענומען ארגאניזירען א טרייד יוניאן ליעג פון די פראגרעסיווע און איינפלוסרייכע פרויען פון שטאדט. מיר האפען, אז דיעזע ליעג וועט אונז העלפען ארגאניזירען די ניט־אידישע פרויען ארבייטער אין אונזער טרייד.

מיר האבען געעפענט א ספעציעלען אפפיס פאר די ניט־אידישע פרויען מיטגליעדער, אין א גוטען געגענד, אונטער דער אויפזיכט פון אונזער ארגאניזערין, מיסס הערריסאן, וועלכע איז אנגעשטעלט געווארען מיט 4 וואכען צוריק פאר די ניט־אידישע פרויען.

ביז דעם ערשטען יאנואר 1917, איז די צאהל גוט־שטעהענדע מיטגליעדער אין אלע לאקאלס פון טאראנטא, אפערייטארס, פינישערס, סקוירטמאכער, קאטטערס, פרעססערס, רעינקאוט מאכער און פרויען ברענטש פון די ניט־אידישע מיידלעך, געוואקסען זעהר הניך און די איינגאהמע האט זיך בעדייטענד פארגרעסערט.

פאראן אין קלאוק און סקוירט אינדוסטרי פון טאראנטא אן ערך 23 הונדערט ארבייטער, וואס זיינען בעשעפטיגט אין 33 שעפער. 11 הונדערט ארבייטען אין די 4 שעפער פון דער איטאן פירמע און די איבריגע 12 הונדערט ארבייטען אין די 29 אנדערע שעפער. אין דיזען צאהל זיינען שוין אריינגערעכענט די 650 ניט־אידישע פרויען ארבייטער, קענעדער אדער ענגליש־געבוירענע, און ארום 200 מענער, קאטטערס און פרעססערס. די מייסטע ענגלישע פרויען ארבייטען ביי סקוירטס.

עס איז דא פאראן 2 סיסטעמען, וואך־ארבייט און שטיק־ארבייט. אין 7 שעפער ארבייטען א העלפט פון די ארבייטער וואך־ארבייט. די וואכען־ארבייטער מוזען אבער מאכען „טעסק" ארבייט; דאס הייסט, זיי מוזען אויסמאכען א געוויסע מאס ארבייט לויט זייערע ווידזשעס אדער ארבייטס פרייזען, וואס ווערען בעשטימט פון די מאנופעקטשורערס גופא. אין פאל דער ארבייטער מאכט ניט די געפאדערטע מאס ארבייט, שיקט מען איהם אוועק. אין די שעפער וואו מען ארבייט וואך־ארבייט איז אויך פאראן דאס „באנוס" סיסטעם, אבער זעהר וועניג ארבייטער געווינען עפיס דערביי, ווייל אזוי גיך ווי מאנכע קריגען דעם באנוס, ווערען די ארבייטס פרייזען גלייך פערקלענערט.

אין די מייסטע שעפער וואו מען מאכט שטיק־ארבייט, ווערען די פרייזען געסעטעלט פון א פרייז־קאמיטע מיט׳ן מאנופעקטשורער. אין דיעזע שעפער ארבייטען די פרעססערס און מייסטענס אויך די אינדערפרעססערס פון שטיק.

זעהר פיעל קלאגעס, מייסטענס דיסטשארדזש קייסעס, זיינען געסעטעלט געווארען צו גונסטען דער יוניאן, איין קייס הענגט נאך און איין קייס איז געסעטעלט געווארען דורך דער מאנופעקטשורערס אסס׳ן.

בכלל פיהלט זיך א נייער, מונטערער גייסט צווי־

...ען אונזערע מיטגליעדער. די לאקאלס האבען זיך ...איינימט וועגען פאדערונגען, וואס וועלען געשטעלט ...ווערען צו די מאנופעקטשורערס איידער דער מאנאט ...איז צו ענדע. דער צוטרויען פון די מיטגליעדער ...אין דער יוניאן איז א גרויסער סימן פאר דער צוקונפט.

מיט דער הילף פון דער אינטערנעשיאנעל וועלען ...מיר זיך דערשלאגען צו בעסערע ארבייטס קאנדיציא-...נען אין אונזערע שעפער פאר נעקסטען סיזאן. די ארבייטער זיינען גרייט צו שטעהן פעסט ביי זייערע ...פאדערונגען.

מיט ברודער גרוס,

ש. קאלדאווסקי.

אין ספרינגפיעלד און באלטימאר

רעפארט פון וויס־פרעזידענט פיערס.

גלייך נאך אונזער קאנוועגשאן בין איך צוריק ...אוועק אין ספרינגפיעלד, וואו עס געהט אן דער ...סטרייק געגען דער בעי סטייט קארסעט פעקטארי, זייט ...דעם 18טען *סעפטעמבער 1916. איך האב געפונען די* ...סטרייקערס זעהר ענטשלאסען אנצוהאלטען דעם ...סטרייק און האב געשיקט קאמיטעס אין די הויפט ...שטעדט פון מאסאטשוזעטס, זאמלען געלד.

אין נאוועמבער האבען די קאורטס ארויסגעגעבען א פיעל־זייטיגען אינדזשאנקשאן געגען דעם לאקאל, ...געגען זיינע בעאמטע און אגענטען אז זיי טארען ניט ...פיקעטען דעם שאפ. דערווייל האט די פירמע אנגע-...שטעלט א קאנטראקטאר אין וואוסטער, מיט׳ן נאמען די ניו־ענגלאנד קארסעט קאמפאני, צו מאכען זייער ...ארבייט. מיר האבען געפרופט אבשטעלען דיעזע ...פעקטארי, אבער די ארבייטער זיינען דארט קיינמאל ...ניט געווען ארגאניזירט. דאס האט נאטירליך גע-...מיינט אנצוהויבען א קאמפעין אין וואוסטער. איך ...האב פערבראכט מיין גאנצע צייט אין אויפפאסען ...אויף די סטרייקערס און בעזוכען די לאקאלס פון ...דעם געגענד. אונזער לאקאל אין וואוסטער האט פיעל ...מיטגעהאלפען. איך האב ארייגעשיקט מיידלעך אר-...בייטען אין דער פעקטארי. איך האב פערדופען שאפ ...מיטינגס. אבער אום צו מאכען אן ערפאלג האט זיך ...געפאדערט, אז אן ארגאניזער זאל דארט בלייבען די ...גאנצע צייט. אבער דאס האב איך ניט געקענט טהאן, ...אין די סקעב שאפ איז ווערבליבען ארבייטען.

די שטיצע, וואס די יוניאנס פון מאסאטשו-...סעטס האבען געגעבען די סטרייקערס, פערדיענט דער-...מאנט צו ווערען מיט לויב. זיי האבען געשאפט 12 ...טויזענד דאלאר. די פערשיעדענע בעאמטע פון די ...ארטיגע יוניאנס זיינען געווען זעהר גוט און העפ-...ליך צו אונזער קאמיטע און בערייט צו העלפען ווי ...ווייט מעגליך.

* * *

דעם 13טען דעצעמבער בין איך בעאויפטראגט ...געווארען פון פרעז. שלעזינגער אויפצופאסען אויף ...דעם קאמפעין אין באלטימאר. איך האב גלייך גע-...זעהען אן אפפיס אין 102 פארק עווענין. עס העל-...פען מיר איצט אין דער ארבייט מיסס ל. העפלי פון

דער אמעריק. פעד. אוו...
ווין איז דער לאקאלער...

די שווייסט־ווייסט או...
באלטימאר איז פיעל גר...
געשטעלט. כמעט יעד...
מאכט א געמישטע ליי...
פרויען קליידער —
א. ז. וו.

באלטימאר איז איכ...
ניט־יוניאן שטאדט. ד...
די מיידלעך וואס ארבי...
סאלוט ניט וואס א יונ...
אזוי לאנג אין האלב־...
נעהמען יעדען פרייז וו...
שעפער אין באלטימאר,
מאכען א ראזען „מידי...
סוף. די פירמע וויוז ב...
טרייבען צוויי מאשינען
צאהלט 2½ סענט פאר
קאטטינג ברענטש פון ד...
ווידזשעס און איז א...
ניזירטע קאטטערס. ...
14 און 15 דאל. א וואָ...
16 און 17 דאל. ערפ...
גען פון 10 ביז 14...
פילאדעלפיא און ביז
29 דאלאר.

מיר האבען אויך ...
עלעמענט אין אונזער
שווארצע, וואס ארבייט...
רייטארס. אין דער קו...
אין באלטימאר האבען ...
פון א צאהל שווארצע א...
צונויפשטעלען א שטאר...
בעוועגונג, ווייל זיי צ...
זענד. געגען געפינען
פון 12 ביז 15 טויזע...
דוסטרי.

די קאטטערס לאקא...
ארגאניזירט בלויז 2 ו...
מיטגליעדער און זיינען
מיר האבען געהאט א...
צווישען די קאטטערס
האבען מיר 7 קאטטער...
אנרואל.

מיר וועלען האבען
באלד מיר וועלען זיך
געלד. מיין מיינונג אי...
מען אין טרייד, זאלען
מיסס העפלי און אייבע...
שטעלט ווערען צו העל...
ארבייטער.

דער גענויהל פון ...
מאר ווערט אלץ שטארק
פיהל פערשפרייטען דור...

...ר און בר. הויטאן לער-
...בייזער.

...ויטגודס אינדוסטרי אין
...ווי איך האב זיך פאר-
...קטארי אין באלטימאר
...רבייט פון מענער און
...ער, „מידדי" בלוזען,

...געווען בעוואוסט אלס א
...ידזשעס זיינען קליינע.
...אין טרייד וויסען אב-
...זויסט. זיי לעבען שוין
...יעדענעם דלות, אז זיי
...ער באס גיט זיי. פאראן
...צאהלען 52 סענט פאר
...ליוזען פון אנפאנג ביז
...צווינגט די מיידלעך צו-
...דערזעלבער צייט און זי
...ערט באטאנהאלס. דער
...ינדוסטרי צאהלט קליינע
...הר פאר אונזערע ארגא-
...ויירט מארקערס" קריגען
...זעלטען וואו זיי קריגען
...ע מאשין קאטטערס קריי-
...א וואך, וועהרענד אין
...צאהלט מען זיי 25 און

...נדער עלעמענט, א נייער
...ד, — א גרויסע צאהל
...ולס פרעסערס און אפער-
...צייט, וואס מיר זיינען
...געוואונען דעם צוטרויען
...די עס שיינט, וועלען זיי
...וויל פון אונזער דארטיגע
...צווישען 2 און 3 טויז-
...אין באלטימאר אן ערך
...בייטער אין אונזער אינ-

...11, אבוואהל זיי זיינען
...ן, האבען זיי שוין 350
...נזאסטיש פאר א יוניאן.
...ע דיסטשארדזש קייסעס
...זייער טעטיגקייט. איצט
...סטרייק פאר דערזעלבער

...אלג אין באלטימאר ווי-
...יש לאזען קאסטען א סך
...ז 2 מיידלעך, וואס ארביי-
...שטעלט ווערען צו העלפען
...ן די שווארצע זאל אנגע-
...ארגאניזירען די שווארצע

...ער בעוועגונג אין באלטי-
...זון מיר קענען דיזען גע-
...העפטיגען קאמפעין.

...אכטונג,

רזשאהן ס. פיערס.

אין קליוולענד און סינסינעטי

רעפּאָרט פון וויים-פּרעז. מ. פּערלשטיין.

אנדערשטיינס אין קליוולענד נאך דער קאָנווענשאַן האָב איך אָנגעטראָפען זייער פעלאַבעלע טימער צו ריאָרגאַניזירען די אָרגאַניזאַציאָן, וויבאַלד עס איז אינז געלונגען אויפצובויען. איך האָב געזעהן, אַז די מעמבערס האָלטען זיך האַרטען אייניג, זאָלען צאַהלען זייערע דיוס און וואַרטען מיט גוטע האָפענונגען אויף דער נאָהענטער צוקונפט פאַר גרעסערע ריזולטאַטען.

אַזוי ווי דער סיזאָן איז געווען פאַראיבער, האָבען מאַנכע מאַניפעקטשורערס — די קאָמפּאַני פּרינסעס וואָרק און א פּאָר אַנדערע — אָוועקגעשיקט די פעסטע יוניאָן לייט. די אָוועקגעשיקטע אַרבייטער האָבען פערלאַנגט, אַז די יוניאָן זאָל פאָדערן צוריק צו קריגען פאַר זיי זייערע פלעצער. עס איז אָבער געווען אָנפאַנגס סלעק סיזאָן און מיר האָבען איבערצייגט די אַרבייטער, אַז צו פערפירען א קאַמפּף אין יענער צייט וואָלט קיין זינען ניט געהאַט. די מאַיאָריטעט האָט איינגעשטימט, אַז מיר זאָלען וואַרטען ביז עס וועט קומען די פּאַסענדע צייט.

דאַן האָט די פּאָזיציע צוריק געשטעלט אונזער טעטיגקייט. מיר האָבען אַלזאָ גענומען אַגיטירען פאַר סטרייקס אין אַלע שעפּער וואָס האָבען דיסקרימינירט געגען יוניאָן אַרבייטער. די אַגיטאַציע האָט אַריינגעבראַכט א ביסעל לעבען אין דער יוניאָן.

ווען פּרעז. שלעזינגער איז געקומען האָבען מיר גענוי איבערגערעדט וועגען דער לאַגע און זיינען געקומען צום שלוס, אַז א בעשטימטער שריט מוז געמאַכט ווערען פאַר'ן קומענדען ספּרינג סיזאָן. מען מוז אַרויסרופען סטרייקס אין די שעפּער, וועלכע האָבען אָוועקגעשיקט אַרבייטער. ניט נור מוזען מיר פאָדערן, אַז מען זאָל זיי צוריק אַריינגעמען צו דער אַרבייט, נאָר אויך, אַז די יוניאָן זאָל אַפיציעל אָנערקענט ווערען.

מיר האָבען געהאַט א מאַסענפערזאַמלונג, אויף וועלכער עס זיינען געווען אַנוועזענד איבער א טויזענד אַרבייטער. ביי דיעזען מיטינג האָבען די פּרעסערס געפרעגט ביי פּרעז. שלעזינגער'ן עצה, צו עס וואָלט געווען ראַטהזאַם אַרויסצורופען א סטרייק פון פּרעסערס אָט דעם סיזאָן. מיר האָבען מסכים געווען, אַז עס איז א גוטער איינפאַל, באַזאָנדערס אַלע פּרעסערס פון שאַפּס וועלען זיך אַבריפען. ווען פּרעז. שלעזינגער איז אָבגעפאָהרען, האָבען מיר גלייך גענומען צוגרייטען געוויסע שעפּער פאַר דיעזען שריט.

מיר מוזען אָבער געדענקען, אַז סעטלען סטרייקס בשעת די באָסעס אָנערקענען ניט די יוניאָן האָט קיין ווערטה ניט. די מייסטע אָוועקגעשיקטע אַרבייטער אַרבייטען דערווייל אין אַנדערע שעפּער. אינזער פּאָליסי איז, אַז אין פאַל עס ווערט אַרויסגעריפען וועלכע סטרייקס אין איינצעלנע שעפּער זאָלען די אַרבייטער אין קליוולענד מוזען צאָהלען פאַר די סטרייקס 5 פּראָצענט פון זייערע וויידזשעס. מיר דערמאָהנען זיי אומעט וועגען דעם, אַז זיי זאָלען ניט האָבען קיין טעות.

דערווייל האָט פּאַסירט א סכסוך ביי דער קלעלער-קאָהן פירמע. לעצטען ווינטער איז אין דיזער שאַפּ פאָרגעקומען א סטרייק, און די אַרבייטער האָבען דאָרט געוואונען געוויסע פערבעסערונגען. עס איז איינע פון די גרויסע שעפּער, וואו די אַרבייטער זיינען מעהר-ווייניגער אונטער דעם איינפלוס פון דער יוניאָן. האָבען מיר אַלזאָ היינטיגען סיזאָן ניט געוואוסט קיין טראָבעל. די פירמע האָט אָבער געוואָלט אין גאַנצען פּטור ווערען פון דעם יוניאָן איינפלוס און האָט די אַרבייטער פאָרגעלעגט פאָלגענדען פּלאַן: אַלע וואָס אַרבייטען אין שאַפּ א יאָהר אָדער מעהר, זיינען ניט פרום און געטריי צו דער פירמע וועלען קריגען א 10 פּראָצענט „באָנוס". די וועלכע פערלאָזען די אַרבייט, אָדער ווערען ענטזאָגט פאַר ניט אויספאָלגען געוויסע רולס, וועלען צו דעם באָנוס ניט זיין בערעכטיגט. אויף דעם פערלאַנג פון דער פירמע האָבען די אַרבייטער אונטערגעשריבען זייערע נעמען, אַלס א סמן, אַז זיי שטימען איין מיט דעם פּראָיעקט, און האָבען זיך ביי אונז ניט אָנגעפרעגט. עס פערשטעהט זיך, אַז די פירמע האָט בעשעת מעשה אַטאַקירט די יוניאָן און געזאָגט די אַרבייטער, אַז אויטסיידערס מישען זיך אין זייערע ביזנעס, מיט דעם צוועק צו פערטרייבען דעם טרייד פון קליוולענד אין אַנדערע שטעדט.

מיר זיינען געקומען צום שלוס, אַז די יוניאָן מוז קעמפּפען געגען דיזער פירמע און איהר באָנוס סיסטעם. מיר האָבען גלייך פערריפען א שאַפּ מיטינג און פיהרען אַן א שטאַרקע אַגיטאַציע געגען דעם נייעם פּלאַן. פון די רעפּאָרטס וואָס מיר ערהאַלטען, זעהט זיך אַרויס, אַז דער באָנוס פּלאַן וועט זיכער אָבגעשאַפט ווערען, די אַרבייטער וועלען בעקומען געוויסע קאָנצעסיעס און יעדער אַרבייטער אין דעם שניידער דעפּאַרטמענט וועט מוזען ווערען א גוטשטעהענדער מיטגליעד אין דער יוניאָן.

דעם ערשטען מאָל אין דער היסטאָריע פון אונזער יוניאָן אין קליוולענד האָבען צוויי מאַנופעקטשורערס געענטפערט אויף בריעף וואָס די יוניאָן האָט צו זיי געשיקט. אין איין שאַפּ זיינען צוויי פּרעסערס ענטזאָגט געוואָרען און די פירמע האָט פערלאַנגט, אַז מיר זאָלען אַרויסקומען איבעררעדען וועגען דער זאַך. מיר האָבען זיך ניט געקענט אייניגען און א סטרייק איז ערקלעהרט געוואָרען אין דעם שאַפּ. די פירמע האָט דאַן איינגעוויליגט איבערצוגעבען דעם סכסוך צו אַרביטריישאָן.

די צווייטע קייס איז געווען ביי דער פירמע פּאָללאַק און סעלמאַן, א ניט-גאַנץ גרויסע שאַפּ, אָבער דער סכסוך איז נאָך ניט געסעטעלט.

וואָס איז שייך די פּרעסערס, האָבען מיר אָנגעהויבען א שטאַרקע אַגיטאַציע פאַר א דזשענ. סטרייק. מיר האָבען געהאַט א זעהר ענטוזיאַסטישען מיטינג, וואו א גרויסע מאַיאָריטעט האָט געשטימט פאַר א סטרייק. וועדליג די אַלגעמיינע מיינונג וועלען די פּרעסערס פון די גרויסע פירמעס זיך אַנשליסען וויבאַלד מען וועט דעם סטרייק אַרויסרופען. מיין פּערזענליכע מיינונג איז, אַז מיר זאָלען נעהמען א געוואַגטען שריט און ערקלערען א סטרייק ביי די פּרעסערס.

אין סינסינעטי.

ווען פרעז. שלעזינגער איז דא געווען האבען מיר ארומגערעדט וועגען דער לאגע אין סינסינעטי און בעשלאסען, אז מען מוז דארט אנפאנגען אן אגי־טאציע פאר א דושעב. סטרייק אין וויבאלד מען וועט ניט קענען סטעלען אויף א פריערליבען אופן, זאל דער סטרייק ערקלעהרט ווערען. פרעז. שלעזינגער האט מיר בעאויפטראגט, אז איך זאל פארברענגען 3-2 טעג אין וואך אין סינסינעטי און העלפען אין דער ארגאניזאציאנס ארבייט.

די אומשטענדען אין סינסינעטי זיינען זעהר גינסטיג. די ארבייטער שטעהען צו צו דער בעווע־
גונג און זיינען גרויס
היטען. די ארבייטער
שטיין זיינע' אויך אי
זיך אבצורייסען. מיר
אז אויך די קאמטערס
זאלען זיך אנשליסען
זיי צו פאר דער צייט
ווערען. מיר האבען
ענטוזיאסטישע ספעשי
פאדערונגען. איבער
אנוועזענד.

...חאן ווי די יוניאן וועט
...ער פירמע בישאפ־סטוידן
...ר בעוועגונג און פארטיג
...גן אלץ וואס מיר קענען,
...די ניט־אידישע מיידלעך
...י ציהען. מיר גרייטען
...ער סטרייק וועט גערופען
...לעצטענס געהאט א זעהר
...זמונג צו דיסקוטירען די
...ארבייטער זייגען געווען

כמוננספיל,
ס. פערלשטיין.

די רעארגאניזירונג פון אונזערע באסט... ...ער לאקאלס

רעפארט פון דער ספעציעלער קאמיטע — סעקרעטער אב. באראף און וויס־פרעזידענט ס. לעפקאוויטש.

דער ערשטער פיערטעל־יעהרליכער מיטינג פון דער דזשענ. עקז. באארד האט בעשלאסען דורכצו־פיהרען די רעזאלוציאן פון דער לעצטער קאנווענשאן, צו רעארגאניזירען די לאקאלס פון דער באסטאנער דזשאינט באארד.

ווי איהר געדענקט, זיינען דעמאלט ערוועהלט געווארען פרעזידענט שלעזינגער און די וויס־פרע־זידענטען לעפקאוויטש און מעטץ, אלס די קאמיטע, וואס זאל פאהרען אין באסטאן און אנווענדען אלע בתות אריינצוברענגען ארדענונג אין די דערמאנטע לאקאלס. צוליעב געוויסע סבות איז פרעז. שלע־זינגער פערהאלטען געווארען אין ניו יארק און וויס־פרעזידענט מעטץ האט אנגענומען אלס מע־נעדזשער פון לאק. 17. לויט דעם ראטה פון פרעז. שלעזינגער בין איך און וויס־פרעז. לעפקאוויטש אוועק אין באסטאן דורכצופיהרען דעם בעשלוס פון קאנווענשאן. קומענדיג אין באסטאן דעם 3טען נאוועמבער, האבען מיר דאס ערשטע זיך מיושב געווען מיט אונזער לאיער און גענומען זאמלען אינפארמא־ציאן וועגען דער לאגע.

מיר האבען בעזוכט דעם אפפיס פון דער וויסט־מאכער יוניאן לאק. 49, גערעדט אויף א פערזאמלונג פון סטרייקערס ביי דער מ. און ס. סקוירט שאפ, געהאט א מיטינג מיט דער סטרייק קאמיטע און גע־נומען די גאנצע לאגע אין בעטראכט.

בנוגע די לאקאלס, האבען מיר אבגעהאלטען א מיטינג מיט די לאיאלע מיטגליעדער פון די 4 לא־קאלס און מיר האבען זיך געאייניגט וועגען ער־וועהלען אן 8טער קאמיטע, 2 פון יעדען לאקאל. דיזע קאמיטע האט אונז נאכהער צוגעשטעלט א ליסט מיט נעמען פון די בעסטע און לאיאלסטע מיטגליעדער און פון דיזע האבען מיר שפעטער אויסגעקליבען און אנגעשטעלט די נויטיגע בעאמטע.

דעם 5טען נאוועמבער האבען מיר אבגעהאלטען א מיטינג מיט א גרופע ארבייטער פון דער קלאוק
אינדוסטרי און געהא...
שפרעך. מיר האבען
דעם רעינקאוט מאבער
געגעבען געוויסע אינפ...
מיר געווען אויף א
טיילארס.

דעם 6טען נאוועמ...
א מיטינג מיט די מ.
רעדט מיט א סך אייג...
מיר האבען פיעל גע...
מעשים, וואס פלעגען
נער לאקאלס. און א
מיט מר. בערגמאן פון
מר. קאפעלאף האט א
א לאנגע קאנפערענץ,
געקומען. דער פערטער
אנדערש געוואלט, נור
פון דעם סטרייק און
פירמעס גוט־הארץ או
שליכטען דעם סכסוך.
קענט מסכים זיין. ...
מר. בערגמאן האבען ...
ניט, אז הגם מיר ...
סטרייקס, וועט אבער
זיין פירמע צווינגען
די סטרייקערס יעדע

דינסטאג דעם 7...
פון פינישערס פארגע...
דעם געגען לאק. 56,
גליעדער. זיי האבען
ניט אויף אויף זייע...
בעאמטע האבען געגע...
מען וואלט זיי בעוויל...
דערער לאקאל, וואלט...
די אינטערעסען פון ...
געגעבען צו פערשטעה...
ארדענונג. וועט איינגע...
און אויב זייערע אי...

...ט ווי א הארציגען גע־
...געגומען א קאמיטע פון
...אל 7, וועלכע האט אונז
...ציאן. נאכמיטאג זיינען
...זאמלונג פון די ליידים

...האבען מיר ווידער געהאט
...סי. סטרייקערס און גע־
...ע ארבייטער, פון וועלכע
...ט וועגען די שלעכטע
...אבמהאן אין די באסטא־
...האבען מיר זיך געזעהן
...מ. און סי. סקוירט קא.
...צו איהם געשיקט. נאך
...ן מיר צו קיין שלום ניט
...י פון דער פירמע וואס ניט
...זיר זאלען קודם כל אברו־
...פערלאזען זיך אויף דער
...וטען ווילען, אז זי זאל
...ר האבען דערצו ניט גע־
...ר מיר זיינען אוועק פון
...איהם געגעבען אנצוהערע־
...אזוי ענטוזיאסטיש פאר
...קשנות'דיגע שטעלונג פון
...ינטערנעשיאנעל צו געבען
...נע.

...אוועמבער האט א קאמיטע
...פאר אונז זייערע קריוור־
...וועלכען זיי זיינען מיט־
...בעקלאגט, אז מען פאסט
...ינטערעסען, און אז די
...י דיסקרימינירט. אויב
...א משארטער אלס א בעזונ־
...ייער לאקאל געוואָרגט פאר
...נישערס. מיר האבען זיי
...נאכדעם ווי הארמאני און
...ט זוערען אין די לאקאלס,
...עסען וועלען דאן ניט בע־

שיצט ווערען פון לאָק. 56, וועט די דזשענ. עקז. באָארד אויפנעהמען זייער פערלאַנג.

דעמזעלבען טאָג האָבען מיר זיך פערטיעפט אין דער ליסטע פון נעמען, וואס די גרופע לאָיאַלע מיטגליעדער האט אונז צוגעשטעלט און האָבען אָבגעהאַלטען א פערזאַמלונג פון אַלע עקזעקוטיוו באָארדס פון די 4 לאָקאַלס. אַלע עקזעקוטיוו מעמבערס, מיט ווייניג אויסנאַהמען, האָבען אויסגעדריקט זייער צופריעדענהייט מיט אונזער מיסיאָן און אונז אָבגעגעבען א וואַרימען ברוך הבא. מיר האָבען בעשלאָסען צו עפענען א נייעם אָפּיס פאַר דער דזשאָינט באָארד.

א קאָמיטע פון לאָק. 7 האט זיך בעקלאָגט געגען ה. ד. קאַהען, דעם לאָקאַל אָרגאַניזער. מיר האָבען די קלאָגעס אויפגענומען.

מיר האָבען דאן געהאט א מיטינג מיט דער 35־נער קאָמיטע און אויסגערופען די נעמען פון די בעאַמטע, וועלכע זיינען גוטגעהייסען געוואָרען. אַלע האָבען איינגעשטימט, אז דער אויסוואַהל, וואס די קאָמיטע האט געמאַכט, איז געווען דער בעסטער וואס איז געוועזען מעגליך און זיי האָבען אונז בעדאַנקט פאַר די געדולד און אויפריכטיגקייט וואס מיר האָבען אַרויסגעוויזען אין דיעזער אַרבייט. דעמזעלבען אָבענד זיינען מיר געווען אויף א מיטינג פון דער עקזעקוטיוו פון די לייידיס טיילאָרס יוניאָן און האָבען אַדרעסירט א פערזאַמלונג פון די וויסטמאַכער לאָק. 49.

וואס אנבעטרעפט אנסעל און בעני האַרן, האט דער לעצטער גע׳טענה׳ט, אז אַלע בעשולדיגונגען געגען איהם זיינען פאַלש, אז אין די באַאַמטישע, טרויעריגע אומשטענדען אין די באָסטאָנער לאָקאַלס האט ער קיין שולד ניט. זיין טענה איז, אז אב. ראָזענבערג, וועלכער איז 2 יאָהר געווען דער מענעדזשער פון דזשאָינט באָארד, איז פעראַנטוואָרטליך פאַר אַלץ, וואס האט פאַסירט אין יענעם אָפּיס. ער קען ניט פערשטעהן, וואָרום ער, האַרן, זאָל בעשולדיגט ווערען פאַר דיעזע אומשטענדען. מיר האָבען זיי ערקלעהרט, אז אויב זיי, אָדער וועלכער עס איז מיטגליעד פון די באָסטאָנער לאָקאַלס, פיהלען זיך געקרייוודעט, זאָלען זיי אַריינשיקען קלאַגעס צו דער דזש. ע. ב.

דאָנערשטאָג דעם 9טען נאָוועמבער, האָבען מיר געהאט א מאַסענפערזאַמלונג אין פעניועל האָלל. ווען מיר זיינען געקומען איז די האָלל שוין געווען געפאַקט ביז צו די טהירען. עס איז קיין שום שטערונג ניט פאָרגעקומען אויף דער פערזאַמלונג. מיר האָבען ערקלעהרט די פערזאַמעלטע קלאָוקמאַכער דעם בעשלוס פון דער־לעצטער קאָנווענשאָן און וועגען אונזער אַרבייט אין באָסטאָן אין די 8 טעג וואס מיר זיינען דאָרט געווען. בר. באַראָף האט אינסטאַלירט די ניי־אָנגעשטעלטע בעאַמטע, וועלכע ער האט פאָרגעשטעלט פאַר די אַרבייטער אַלס די צוקינפטיגע אָפּיסערס פון די באָסטאָנער לאָקאַלס. א זעלטענער גייסט פון ענטוזיאַזם האט אויף דיעזער פערזאַמלונג געהערשט.

מיר האָבען גלייך געשיקט נאָך מר. ראַבינאָוויטש, אונזער דזשענ. אוידיטאָר, נאָכצוזעהן די ביכער פון אַלע לאָקאַלס. בנוגע דער קלאַגע פון לאָק. 7, האָבען מיר בעשלאָסען צו בעאויפטראַגען בר. א. שניידער, דעם נייעם מענעדזשער פון דער דזשאָינט באָארד, אָבצוהאַלטען א מיטינג אין דעם לאָקאַל, אונטערזוכען די גאַנצע זאַך און סטאַרען זיך אַריינברענגען האַרמאָני, ווי ווייט מעגליך.

שבת נאָכמיטאָג זיינען מיר געווען אויף א מיטינג פון דער דזשאָינט באָארד, האָבען בעשטימט א באָארד אָוו דירעקטאָרס און 2 ביזנעס אייזשענטס, וועלכע זאָלען זיין אין אַמט ביז יאַנואַר 1917. מיר האָבען אויך אינסטרואירט די דזשאָינט באָארד איבערצונעהמען די פערוואַלטונג פון דעם סטרייק ביי דער ט. און סי. סקווירט קאָ., ווייל ביז דאַן איז דער סטרייק געפיהרט געוואָרען דורכאויס פון א קאָמיטע פון די סטרייקערס. נאָך דעם איז בר. לעפקאָוויטש אָבגעפאָהרען אין ניו יאָרק און איך בין נאָך געבליבען אויף א פּאָאַר טעג.

מאָנטאָג, דעם 13טען נאָוועמבער, האָב איך אויפגענומען א קאָמיטע פון די וויסטמאַכער לאָק. 49. דער לאָקאַל פערלאַנגט, אז דער דזשענ. אָפּיס זאָל אַנשטעלען אַן אָרגאַניזער אויף 6 וואָכען, צו העלפען אָרגאַניזירען א צאָהל אונאָרגאַניזירטע שעפּער, וואס מאַנופעקטשורען הויז־דרעסעס און פעטטיקאָוטס און קאָנקורירען מיט די יוניאָן שעפּער. דער לאָקאַל וואָלט דורכדעם געוואָרען שטאַרקער. איך האָב זיי פערזיכערט, אז די דזשענ. עקז. באָארד וועט אויפנעהמען זייער פערלאַנג אַזוי גיך ווי מעגליך.

איך האָב אַראַנזשירט די לעצטע פּלענער מיט דער באָארד אָוו דירעקטאָרס פון דער דזשאָינט באָארד וועגען אויפפּאַסען אויף דעם ט. און סי. סטרייק. דעמזעלבען אָבענד איז אָבגעהאַלטען געוואָרען א מעמבער מיטינג פון לאָק. 56. די האָלל, וואס אונטער דעם אַמאָליגען צושטאַנד פּלעגט זי עפּעטערס זיין פוסט, איז געווען צו קליין פאַר אַלע, וועלכע זיינען געקומען צום מיטינג. עס איז אַפילו ניט געווען קיין פּלאַץ צו שטעהן. מעמבערס, וועלכע האָבען יאָהרען לאַנג קיינמאָל ניט אָנטהייל גענומען אין די דיסקוסיאָנען, האָבען אויף דיעזען מיטינג, פראַנק און פריי זיך בעטייליגט אין דער דיסקוסיאָן און אַלע זיינען געווען דאַנקבאַר צו דער אינטערנעשיאָנעל, דערפאַר וואס זי האט זיי בעפרייט פון דער טיראַניי און דעספּאָטישע האַנדלונג פון די אַלטע פיהרער און בעצאָהלטע בעאַמטע. עס איז געווען א שעהנער מיטינג. די אַרבייטער האָבען ביי זיך געפיהלט, אז זיי האָבען געוואונען זייער אויטאָנאָמי, אז זיי וועלען איצט זיין גאַראַנטירט דאָס רעכט פון ערוועהלען זייערע פערטרעטער. אין אַלע פריהעריגע עלעקשאָנס האט מען איבער זיי געהערשט און זיי געסטראַשעט. פיעלע פון זיי פּלעגען בעלייידיגט און געזידעלט ווערען.

מיר האָבען די מיטגליעדער פון לאָק. 56 געגעבען קלאָר צו פערשטעהן, אז וויבאַלד זיי וועלען זיך אויפפיהרען ווי יוניאָן לייט, וועלען מיר מיט פערגעניגען אומקעהרען דעם לאָקאַל זיין אויטאָנאָמי. דער מיטינג איז געווען אַן אנגענעהמע איבערראַשונג פאַר די לאָיאַלע מיטגליעדער און ווען ער איז געשלאָסען געוואָרען האָבען אַלע געפיהלט, אז

א נייע צייט טאָגט אין דעם לעבען פון די באָסטאָנער
־אַקאַלס. איך האָב ארויסגעלאָזען פאָלגענדע וואָר־
ניגג צו אַלע ארבייטער אין קלאָוק און סוט טרייד
פון באָסטאָן:

ווי כ טי ג ווי כ טי ג

צו אַלע אַרבייטער אין קלאָוק, סוט און סקוירט טרייד פון באָסטאָן:

די קאָמיטע, וואָס איז בעפאָלמעכטיגט געוואָרען פון דער דזשענ. עקז. באָארד פון דער אינ־טערנעשיאָנעל, דורכצופיהרען דעם בעשלוס פון דער פילאַדעלפיער קאָנווענשאָן, אין בעצוג צו דער סיטואַציאָן אין קלאָוק טרייד פון באָסטאָן, האָט ערפילט א)מחייל פון איהר מיסיאָן. א פאָל־שטענדיגע ענדערונג איז געמאַכט געוואָרען אין דער אַדמיניסטראַציע פון דער דזשאָינט באָארד און פון די לאָקאַלס אין באָסטאָן. א געגויע אויספאָרשונג פון אַלע קאַנדידאַטען האָט געגעבען א מעגליכקייט אויסצוקלייבען פאַסענדע לייט פאַר די פערשיעדענע באָארדס און עמטער. מיר זיינען זיכער, אַז די אַנגעשטעלטע בעאַמטע וועלען וויסען ווי אָבצושעצען די פליכטען און עהרע וואָס מען האָט זיי צוגעטיילט, וועלען געוויסענהאַפטיג דורכפיהר־ען די געזעצע און פעראָרדענונגען פון דער אָרגאַניזאַציאָן און וועלען מהאָן אַלץ וואָס זיי קענען צו בעשיצען די אינטערעסען פון די באָסטאָנער קלאָוקמאַכער.

ברודער א. שניידער איז אַנגעשטעלט געוואָ־רען פון דער אינטערנעשיאָנעל אַלס דזשענ. אָרגאַ־ניזער און מענעדזשער פון די לאָקאַלס אין באָ־סטאָן. עס איז זעהר וויכטיג, אַז יעדער איינער פון די נייע בעאַמטע זאָל אַרבייטען פאָלשטענדיג האַרמאָניש מיט בר. שניידער און אַז אַלע לאָיאַלע מיטגליעדער פון די לאָקאַלס זאָלען העלפען האַל־טען אָרדענונג אויף די פערזאַמלונגען. די קאָ־מיטע האָלט עס פאַר וויכטיג צו אַפעלירען צו די באָסטאָנער קלאָוקמאַכער, אַז זיי זאָלען זיין לאָיאַל צו דער יוניאָן און אויפהאַלטען דעם גוטען נאָמען פון אונזער אָרגאַניזאַציאָן.

מיר וואָרנען יענע, וועלכע וועלען פיליכט פערזוכען צו פערטשעפען מיט דער אַרבייט פון אונזערע נייע בעאַמטע, אַז זיי וועלען געבראַנד־

טאַרקט ווערען אַלס פ
זאַך. מיר וועלען זי
א שטעלונג געגען אַ
אָבשרעקען אונזערע ו
קייט". עס מוז נעהמע
פון כאַאָס. עס מוז
ראַלישער איינפלוס ז
יעדען מיטעל פון געז
גע אָרדענונג צו פער
א נייער, גוט־אוי
דער דזשאָינט באָארד
241 טרימאָגט סטריפ
און דער ניי־אָנגעש
בר. סיוועץ, וועלען
צו אונטערזוכען קלאָ
אינטערעסען פון די
איצט קאָלעקטירט ווי
דער דזשאָינט באָארד.
אב. באַראָף, ד
ס. לעפקאָוויט
אינטערנעש

מיר האָבען אַראַנזש
זאָלען אַלע דיוס קאָלעל
באָרד, גיט ווי פריהער,
לעקטירט בעזונדער, יעד
נעגעבען א מעגליכקייט
אַלס סעקרעטער פון דזש
אויף דעם פינאַנציעלען
טערען פון די לאָקאַלס ו
וואָס איז שייך די פינאַ
בען יעדער זיין דעסק א
באָארד, אום צו פערפאַל
מיר דענקען, אַז א
פיהרט געוואָרען אויף ד
זערע פעהיגקייטען און
צוקונפט וועלען די באָס
רען אויף אן עהרליכען
אַזוי, אַז די אינטערנע
שטאָלצירען.

אב. באַראָ
ס. לעפקאָ

ער צו דער אַרבייטער
צוואונגען צו נעהמען
, וואָס וועלען טרייען
בעאַמטע מיט „שטאָר־
ענדע צו דער הערשאַפט
ורעטען א ריינער, טאָ־
מיר וועלען אָנווענדען
און אָרדענונג דיזע ריי־
קליכען.
שטאָדטעטער אָפפיס פאַר
געעפענט געוואָרען אין
אַז מענעדזשער שניידער
ער פינאַנץ סעקרעטער,
בען זייער גאַנצע צייט
און אויפפאַסען אויף די
עמטער. דיוס וועלען
בלויז אין אָפפיס פון

. סעקר.־טרעזש.
וויס־פרעזידענט
דיס ג. וו. יוניאָן.

אַז אין דער צוקונפט
ווערען פון דזשאָינט
יעדער לאָקאַל האָט קאָ־
ר זיך. דאָס האָט אונז
ושטעלען בר. סיוועץ
באָארד, אויפצופאַסען
אַרטמענט. די סעקרע־
האָבען וועניג אַרבייט
אָבער זיי וועלען האָ־
אָפיס פון דער דזשאָינט
ייער אַנדערע אַרבייט.
מיסיאָן איז דורכגע־
עסטען אופן, לויט אונ־
האָפען, אַז אין דער
לאָקאַלס געפיהרט ווע־
גער און מיט אָרדענונג,
גל זאָל מיט זיי טענען

שען. סעקר.־טרעזשורער
ט, וויס־פרעזידענט.

לויט אן אַמענדמענט צו דער קאָנסטיטושאָן פו
שיאָנעל (זעה אין די „אַמענדמענטס צו דער קאָנסטי
אין דעצעמבער נומער) איז די פער־קעפּיטאַ געהעכ
2 און א האַלב סענט אויף 4 סענט. אַלע בעשליס
טרעטען איין אין קראַפט 30 טעג נאָך דער קאָנווע
אַמענדמענט איז אָבער געמאַכט געוואָרען אן אוי
אויסדריקליך בעשלאָסען געוואָרען, אַז די 4 סענט
איינטרעטען אין קראַפט פון דעם ערשטען מאָנטאָג

ער אינטערנע־
שאָן" געדרוקט
ט געוואָרען פון
ון קאָנווענשאָן
אָן. מיט דיזען
והמע. עס איז
־קעפּיטאַ זאָל
פעברואַר 1917.

דער קונסט-זינגער אין קאַטאָרגע

פון דזשאָרדזש קעננאַן*)

(אַ ערצעהלונג פון זיינע ערפאַהרונגען צווישען די קאַטאָרזשניקעס אין סיביר)

אידיש פון א. ר.

מיין פריינד האַרטפעלד, וועלכער איז מיט דער ערלויבניש פון דער רוסישער רעגיערונג אַרומגעפאָהרען אין סיביר זאַמלען פאָלקס־ליעדער און שטודירען די אָריגינעלע מוזיק פון די סיביריאַקעס, האָט מיר איינמאַל דערצעהלט פאָלגענדע יאָונדערליכע געשיכטע:

אין איינער פון די ערנסטע טורמעס אין א וויסט פּראָוויני' אָרט אין טראַנסבאַיקאַל, וואו עס רופט זיך, אז איהר זייט 10 טויזענד מייל ווייט פון דער לעבעדיגער וועלט, האָב איך, נאָך גרויס מיה און זיכעניש, קוים געפונען א באַלאַ־ראַיקע שפּיעלער. דער וועכטער איז מיט מיר דורכגעגאַנגען אַלע צימערען פון דער גרויסער טורמע און קיינער האָט געוואָלט זינגען אָדער ציגעבען, אז ער קען זינגען. ענדליך זיינען מיר געגאַנגען צו דער קאַמעראַ פון די „בעז־סראָטשני" (לעבענסלענגליכע פערברעכער). דאָרט האָבען מיר געפונען 18 חברה לייט, אַלע מערדער, און דאָס רוב אַזעלכע, וואָס האָבען געמאַכט מאַיי פאַר א פּראָפעסיע, אָדער האָבען בעגאַנגען מאָרד מעהר ווי איינמאָל.

אויף דעם שטרענגען בעפעהל פון דעם וועכ־טער: „סמירנאַ! פּאַ מעסטאַם!" (רוהיג! נעהמט פּלעצער!) זיינען זיי אַלע אויפגע־שפּרונגען מיט א שטאַרקע קלינגעריי פון קיי־טען און זיך אויסגעשטעלט אין א קרייז ווי א האַלבע לבנה, די הענד אַראָבגעלאָזט ביי די זייטען, ווי זיי וואָלטען געוואָרען פערשטיינט אָדער אָבגעטומט.

— „האָט פּאַזיטיאַיעמע, מאָלצי?" (ווי געהט'ס, קינדער?) — האָט דער וועכטער זיי בעגריסט.

— א געזונד צו אייך, „וואַשע בלאַהאָראָ־דיע!" (אייער עקסעלענץ) — האָבען זיי אַלע אין איין הייזעריגער שטימע אָבגעענטפערט.

— וואָס זאָגט איהר, קינדער, וועגען זינגען א פּאָר ליעדער פאַר אָט דיעזען הערר. ער קומט פון פּעטערסבורג מיט דער ערלויבניש פון די הויכע בעאַמטע, ספּעציעל שטודירען אייער מו־זיק און וועט אייך זעהר דאַנקבאַר זיין.

קיין ענטפער.

— האָט קיין מורא ניט, קינדער, דערפאַר וואָס מיר הייסען אייך טהאָן א זאַך, וואָס אין געוועהנליך פערבאָטען. עס וועט אייך קיין בעז געשעהן. דיעזער הערר איז ניט קיין טשי־נאָווניק אָדער רעוויזאָר; ער איז א מוזיקאַנט און ער וויל הערען אייערע ליעדער און פער־שרייבען זיי אין נאָטען, כדי זיי צו פערגלייכען מיט די ליעדער פון רעפּראַזענטאַנטן נאָראָד אין רוסלאַנד. ער האָט שוין צונויפגעקליבען הונ־דערטער ליעדער און ער ווייסט, אז איהר זינגט זעהר שעהן. נו, זייט ניט איינגע'עקשנ'ט, זינגט.

קיין ענטפער. די אַרעסטאַנטען האָבען אויף אונז געוואָרפען פערדעכטליכע בליקען, אָבער האָבען זייער מויל ניט געעפענט.

— סעמיאָנאָף! — האָט דער וועכטער אויסגערופען, דירעקט צו איינעם פון זיי — דו מוזט וויסען, ווער די זינגער זיינען אין דיזער קאַמערא. זאָג. מיר ווילען קיינעם פון אייך ניט אריינגנאַרען אין פּאַסטקע אָדער נאָכהער בעשטראָפען דערפאַר.

— מיר זיינען רויב־פויגעל, „וואַשע בלאַגאָ־ראָדיע"—האָט סעמיאָנאָף געענטפערט—זאָגאר ווען מיר זיינען אויסער דעם שטייג, זינגען מיר ניט. מיר רייסען פלייש.

— עס העלפט ניט — האָט דער וועכטער צו מיר בעמערקט — זיי ווילען ניט זינגען, ווע־ניגסטענס, ביז וואַנען זיי וועלען זיך מישב זיין צווישען זיך. מיר וועלען קומען נאָכאַמאָל. אפשר וועלען מיר ביי זיי פועל'ן.

מיר האָבען שוין געוואָלט פערלאָזען די קאַמערא, ווען אן אַלטער אַרעסטאַנט מיט שנעע־ווייסע האָאר, לאַנגע באָרד און א פּנים פון א

---

*) דזשאָרדזש קענאַן האָט מיט יאָהרען צוריק אויפגעריסען די וועלט מיט זיינע ענטדעקונגען וועגען דאָס לעבען פון די פּאָליטישע נאָך סיביר און די גרויזאַמע בעהאַנדלונג, וואָס זיי האָבען דאָרט אויסצושטעהן.

פאטריארך האט אונז אבגעשטעלט און בע־מערקט:

— פאראן קלאבקאף, „וואשע בלאהאראדיע“. ער האט זיך ניט לאנג בעריהמט, אז ער קען זינגען און אז ער פלעגט זאגאר שפּיעלען מיט א באלאלאיקע.

מיר זיינען שפּעטער רערגאנגען, אז קלאב־קאף איז ניט געוועז קיין ליעבלינג צווישען די ארעסטאנטען און ווי האבען איהם געוואלט פערראטען. זאל ער כאפּען צרות.

— קלאבקאף איז א „מאלאדיעץ“! — האט דער וועכטער אויסגעשריגען — ער איז בעסער פון אייך אלעמען. קום אהערצו, קלאבקאף!

דער ארעסטאנט האט פּאוואליע ארויסגע־טראטען פון דער רייהע, געוואקעלט זיך אהין און אהער, בשעת ער האט אויפגעהויבען די שווערע קייטען פון זיינע פיס. צוקומענדיג נעהענטער, האט ער אויפגעהויבען די אויגען פון דר'ערד און געקוקט דעם וועכטער אין פּנים אריין אהן שום מורא אדער צוטומעלטקייט. ער איז נאך געוועז א גאנץ יונגער מאן פון אן ערך 35 יאהר, מיט א פעסט־געבויטען קערפּער. זיין פּנים האט בעוויזען זיין שטארקען כאראקטער, אבער אהן א שום אויסדרוק פון געפיהלען.

— די קינדער זאגען, אז דו קענסט זינגען, קלאבקאף. טאקי?

— זיי מאכען דאס חוזק פון מיר, „וואשע בלאהאראדיע“. אמאל ווען איך האב געארבייט אין פאבריק, האב איך זיך אבגעגעבען מיט אזעלכע זאכען, אבער איצט —

— נו, קענסטו איצט גאר ניט זינגען?

קלאבקאף'ס פּנים איז פּלוצים בעלויכטען געווארען מיט לעבען און א פייערל האט א פלאקער געטהאן אין זיינע כמעט פערלאשענע אויגען.

— וואס זאל איך דא לייקענען? איך קען זינגען א פּאאר ליעדער.

די איבעריגע ארעסטאנטען האבען זיך אי־בערגעקוקט. „ער האט זיך אליין אריינגעגארט אין זאק“, האבען זיי געטראכט.

— ווען ווערט איהר מיר זינגען, קלאבקאף? — האב איך געפרעגט.

— איך קען ניט זינגען אהן א בעגלייטונג, אייער עקסעלענץ. ווען איך וואלט נור געהאט א באלאלאיקע... פיליכט —

— גוט. איך וועל ערגיץ קריגען א באלא־לאיקע. ווען ווערט איהר זינגען?

— צו יעדער צייט, מיין הערר.

— ער קען קומען
וועלען זיין גרייט —
מערקט — לאזט מיר
וועט קריגען א באלא־
איהם שיקען.

— ווער איז ער,
איך געפרעגט, ווען מ
קאמערא — וואס אי

— „טשארט יעגא
ווייסט איהם) איך קע
אדער ווענינער וועגע
סמאנט, אבער איהם קו
ער איז א שטילער,
היט אב די „זאקאנע
און משעפּעט קיינע
זעלטען, זאגאר ניט צו
א פולע ארעסטאנטען
קלאבקאף איז אן אמ
עס מוז דערביי זיין ע

— ווי אזוי איז
כער? — פרעג איך.

—אין דעם ליגט
דער וועכטער — מיר
ברעכען איז געוועז, א
אין א דארף פון פויער
אמאל אריינגעלאפען ז
האט דארט געפּראווע
הרנה'ט דעם חתן מיט
פון א קורצע האק א
רוהיג, איבערגעגעבען
קיין זאך ניט געוואלט
גערעכט מאכען ביי ד
רחמנות ניט געבעטען
פעראורטיילט אויף לע
ער האט דאן געשוויג
איך האב פון איהם ק
פיעל ווערטער ווי היינ

איך האב ענדליך
ביי א געוועזענעם קא
טער האט געלאזט ברע
צעלאריע מיט א בעו

ער איז געקומען ג
אונגעלומפּערט, אין
פיס. און ווען ער ז
לאיקע אין מיינע הע
אויסגעגליכט, א שוו
בעוויזען אויף זיין פּנ

זאנצעלאריע, ווען מיר
ט דער וועכטער בע־
גן, אזוי גיך ווי איהר
ע, און איך וועל נאך

קלאבקאף? — האב
יינען ארויס פון דער
ן לעבענס־געשיכטע?
יעט“ (דער טייזועל
יך דערצעהלען מעהר
גרען אנדערען ארע־
ך ניט דערגרונטעווען.
טליכער ארעסטאנט,
עלעסטיגט אונז ניט
ט. ער רעדט אבער
ארעסטאנטען. פאראן
ז יידען ניט, אבער
העלד פון שווייגען.
ז סוד.
עווארען א פערברע־

א סוד — ענטפערט
סען וואס דער פער־
ניט א האאר מעהר.
ין יאראסלאוו איז ער
לויסטער, בשעת מען
חתונה, האט דער'־
כלה מיט צוויי קלעפּ
אט זיך באלד, גאנץ
פאליציי. ער האט
קלעהרען, אדער זיך
ראווע און האט קיין
ען מען האט איהם
־לעבנליכע קאטארגע.
ן שווייגט ער היום.
ל ניט געהערט אזוי

אגען א באלאלאיקע
שניק און דער וועכ־
קלאבקאף'ן אין קאנ־
טע וואך.
יג איינגעבויגען און
יע קייטען אויף די
דערזעהן די באלא־
אט ער זיך אביסעל
קאליער האט זיך

— אַט איז די באַלאַלאַיקע, קלאַבקאַף — זאָג איך.

— וועט אייער כבוד מיר ערלויבען צו נעהמען די באַלאַלאַיקע אין האַנד?

— נעוויס — איך בין צונעגאַנגען און האָב עס איהם דערלאַנגט. ער האָט די באַלאַלאַיקע פאַרזיכטיג גענומען, נעגלעט עס מיט דער האַנד און נעדריקט עס צום האַרצען ווי א ליעבלינג.

— נו, וועט איהר זינגען?

— וואָרום זאָל איך ניט זינגען, ווען איך האָב א באַראַלאַיקע? אָבער עס איז שוין יאָהרען, זינט איך האָב נעהאַלטען א באַלאַלאַיקע אין האַנד. גיט מיר א ביסעל צייט צו פּראַקטיצירען, דריי טעג, אייער כבוד. אין 3 טעג וועל איך זיך איינלערנען און וועל פאַר אייך זינגען.

איך האָב זיך איבערגעשושקעט מיט'ן וועכטער אויפ'ן אויער און ער האָט צוגעשטימט.

— „חאַראַשאָ", קלאַבקאַף — זאָגט דער וועכטער. מיר וועלען דיר געבען צייט זיך איינצילערנען. אַרבייט אויס דיינע פינגער און וויז אונז וואָס דו קענסט. אין 3 טעג שיקען מיר נאָך דיר.

— נאָך איין געפאַלען, „וואַשע בלאַהאַראָדיע", — האָט קלאַבקאַף געבעטען — איך האָב מורא, אז ווען איך וועל שפּיעלען אין דער קאַמערא, וועלען די חברים לאַכען און חוזק מאַכען. זיי קענען זאָגאַר עפּיס טהאָן דער באַלאַלאַיקע, פיליכט צורייסען די סטרונעס, אָדער עס אין גאַנצען צוברעכען. זעצט מיר איין אין א קעמערל איינער אליין, וועל איך מיר קענען רוהיג פּראַקטיצירען.

— דאָס קען איך ניט — האָט דער וועכטער שטריינג געזאָגט — די קעמערלעך זיינען אַלע פערנומען.

— פיליכט האָט איהר א לעדיגען „קאַרצער" — האָט קלאַבקאַף פאָרגעשלאָגען.

— א משוגע'נער, ווי איך לעב! דו ביזט דער ערשטער וואָס פערלאַנגט אזא מאָרנע געפאַלען. בנאמנות, א צודרעהטע קאָפּ! דו בעגרייפסט ניט וואָס א „קאַרצער" איז: ניטאָ אויף וואָס צו זיצען, קיין שיין פון ליכט. דו וועסט קיין פערגעניגען ניט האָבען צו זיצען אויף א שטיינערנע פּאָדלאָגע, אָדער שטעהן אויף די פיס 3 טעג נאָכאַנאַנד אין דער פינסטער און איינער אליין.

— עס וועט זיין לייכטער צו שפּיעלען שטענדיג — האָט קלאַבקאַף געענטפערט — און וואָס איז שייך צו איינזאַמקייט, וועלען מיר זיין צוויי: די באַלאַלאַיקע און איך.

— ווי דו ווילסט זיך — האָט דער וועכטער געענטפערט — אויב דו ווילסט דוקא שפּיעלען זיך אין „סליעפּאַ באַבאַ" מיט א באַלאַלאַיקע אין א קאַרצער, האָב איך ניט דאַגעגען. זאָלסט מיר אָבער ניט וויינען, אז דו ווילסט אַרויס פון קאַרצער, ווען עס וועט דיר נעהמען דערקוטשען, ווייל איך וועל דיך ניט אַרויסלאָזען. וואָס האָבען מיר היינט? — דאָנערשטאָג; זונטאָג נאָכמיטאָג וועסטו ווידער זעהן גאָט'ס ליכט, ניט פריהער.

דער וועכטער האָט א מאַך געטהאָן מיט'ן האַנד און די וואַך האָט אויסגעשריגען: „שאַגאָם מאַרש!" קלאַבקאַף איז פערשוואונדען געוואָרען. פאַר א ווײַלע האָבען זיך געהערט די קייטען אויף זיינע פיס, קלאַפּענדיג צום טאַקט פון די טריט.

זונטאָג נאָכמיטאָג האָט דער וועכטער צונעריים א לופטיגען צימער נעבען דער קאַנצעלאַריע און אוועקגעשטעלט א טיש פאַר מיר צו פערשרייבען די נאָטען. קלאַבקאַף איז געקומען מיט דער באַלאַלאַיקע. ער האָט אויסגעזעהן בלאַס, אויסגעצעהרט, אָבער פאַר קיין פאַל ניט בעטריעבט אָדער מרה שחורה'דיג. זיינע האָאַר זיינען געוועזען צופּודעלט, זיין לאַנגער, גרויער שיכעל איינגעשמירט און צוקנייטשט, זיינע אויגען האַלב צוגעמאַכט, קענטיג, אז די שיין פון טאָג, פון וועלכער ער איז געוועזען אָבגעוועהנט, האָט געבלענדט איהם די אויגען. פון זיין קערפער האָט זיך געהערט א ווילגאָטנע גערוך, ווי פון א פייכטען קעלער. ווייטער איז אין איהם קיין שום ענדערונג ניט פאָרגעקומען. איך האָב באַמערקט, אז זיין מיעד פנים האָט געוויזען סמנים פון אן אונגעוועהנליכער אויפרעגונג און גליהענדע בעגייסטערונג, אזוי ווי מען פיהלט ווען מען ערוואַרט עפּיס וויכטיגעס. ער איז אָבער געוועזען גאַנץ רוהיג. די פערזאַמלונג, פאַר וועלכער ער האָט געדאַרפט זינגען, איז בעשטאַנען פון 2 סאָלדאַטען, בעוואָפענט מיט ביקסען, 2 „קלוטשניקעס" מיט רעוואָלווערן פערשטעקט אין זייערע גאַרטלען, דער וועכטער און איך. דריקענדיג די באַלאַלאַיקע צו זיין ברוסט האָט דער קאַטאָרזשניק זיך העפליך פערנייגט פאַר אונז און געפרעגט:

— זאָל איך אָנפאַנגען?

— יע, אזוי גיך ווי איהר זייט פארטיג.

עס איז דאן געווען א שעהנער, קלארער טאג
אין אויגוסט. צוגעהערינג צו איינע פון די
פענסטער, וואו די שיין פון דער זון האט איהם
אין גאנצען בעלויכטען, האט קלאבקאף אנגע־
הויבען שפיעלען א טרויעריגע מעלאדיע אויף
די סטרונעס פון דער באלאלאיקע און געגומען
זינגען. זיין שטימע איז געווען די פון א זאנס־
טען טענאר, ניט זעהר הויך, אדער שטירמיש,
אבער הארציג און סימפאטיש. אין אנפאנג
האט ער אויף מיר ניט געמאכט קיין זעהר שטאר־
קען איינדרוק. עס האט איהם הפנים געפעהלט
גייסט און צוטרויען. נאכהער, ווען ער האט
אנגעהויבען זינגען דאס פאפולערע ליעד פון סי־
ביר „מיין שיקזאל", מיט א וואונדערליכע בע־
גלייטונג פון דער באלאלאיקע, איז ער געווארען
אויסער זיך פון בעגייסטערונג. ער האט ארויס־
געוויזען א טיעפען סימפאטישען געפיהל, וואס
איז געווען א סך מערקווירדיגער איידער די
טעכנישע געניטשאפט מיט וועלכער ער האט
דעם געפיהל אויסגעדריקט.

„דער מאן איז א געבוירענער מוזיקער",
האב איך זיך געטראכט. „ער וואלט געקענט לער־
נען א סך פון אונזערע אפערא טענארען ווי צו
זינגען די טענער".

אבער וואונדערבאר ווי זיין זינגען איז מיר
דאן פארגעקומען, איז זיין שפיעלען אויף דער
באלאלאיקע געווען אונגעוועהנליך בריליאנט.
אין בעסטען פאל, איז די באלאלאיקע א צרה'ר־
דיגער אינסטרומענט, אבער אין קלאבקאף'ס
הענד איז זי געווארען ווי א מאנדאלינע אין די
הענד פון אן איטאליענישען מייסטער־קינסטלער.
זיין טעכניק איז געווען ערשטוינענד וואונדער־
באר. אויב טריאנאווסקי, דער סאליסט אין
אנדרעיעף'ס ארקעסטער, איז דער סאראַ־
סאטא פון דער באלאלאיקע, דאן איז קלאב־
קאף איהר פאגאניני. אזא באלאלאיקע שפיע־
לען, — אזוי שפיעלען אויף אירגענד וועלכען
מוזיקאלישען אינסטרומענט, — איז א זעל־
טענהייט.

ווען דער בעגאבטער פערברעכער האט גע־
ענדיגט זיין לעצטעס ליעד האב איך מיט בע־
גייסטערונג געדריקט זיין האנד און איהם הערצ־
ליך געדאנקט.

—איך בעט אייך ,זעהט, אז דער וועכטער
זאל מיר לאזען האלטען די באלאלאיקע אביסעל
לענגער — האט ער מיר געזאגט אויפ'ן אויער,

כשעת איך האב נא
פועל'ט ביי איהם, א
טען כאטש א צוויי־

איך האב געמה
וועכטער האט דערפ
איז געגען יעדע פער
זיכערט און איך קא
פאר דעם רעוויזאר.

— גיב אהער די
וועכטער שטרייננג ב

דא האט א פאסי
רינע, שרעקליכע פא
לאסענער פערברעכע
ווילד ווי א טיגרין, ב
נעהמען איהרע יונגע
קאליער איז אוועק פו
זיינען פול געווארען
קענדיג די באלאלאיק
האנד, האט ער זיך
וואס גרייט זיך צו קי
בען און אויסגעשריגע
שטימע:

— איך וועל דאס
דאס ביי מיר ניט קר
דעם ערשטען וואס ו
ארויסצורייסען!

איך בין ווי פא
ערשטוינונג.

— נעהמט ביי אי
האט דער וועכטער נ
שטרייננע שטימע.

די סאלדאטען או
זיך געכאפט צו די
געטהאן צום ארעסטיר
נען דריקענדיג די ב
און שווער געאטהעמט
צארן האט ער פארט
ניט ביישטעהן געגען
ארויסלאזענדיג די בא
א ווילדע געשטאנען מ
אויסדרוק אויף זיין פ
א שלידער געטהאן
געבראכען אין א ווילד
שלוכצען. איך האב
אזא שטורעם פון געווי
געוועזן אן אויסדרוק
ענטוישונג, זאנדערן נ

זאלטען זיין האנד —
זאל עס קענען האל־
טען.

ן בעגעהר, אבער דער
געוואלט הערען. „עס
נג", האט ער מיר פער־
פען זיך פערענטפערען

לאיקע! — האט דער
ען.

מערקווירדיגע, טרויע־
ג. דער שטילער, גע־
יז פלוצים געווארען
וועלכער מען וויל אוועק־
ער. יעדער שפור פון
ן פנים; זיינע אויגען
בלוט און פייער. דריי־
זיין ברוסט מיט איין
געשטעלט ווי איינער
ען פאר טויט און לע־
א ווילדע, הייזעריגע

אבגעבען! איהר וועט
! איך וועל טוידטען
סמיען דאס ביי מיר

ליזירט געווארען פון

צו די באלאלאיקע!—
ילען אין א קאלטע,

קלוטשניקעס האבען
ען און זיך אווארף
, וועלכער איז געשטא־
איקע צו זיין ברוסט
ראץ זיין פירכטליכען
ינגעזעהן, אז ער קען
בעוואפענטע מענשען.
איקע פון האנד, איז ער
טיעפען שמערצליכען
און דאן האט ער זיך
דער ערד און אויס־
יאמער פון זיפצען און
מאל ניט ביינגעוואוינט
און אגאניע. דאס איז
נור פון מאמענטאנע
דעם האפענונגסלאזען

עלענד פון זיין גאנצע צובראכענע אונגליקליכע עקזיסטענץ. דער פערלוסט פון דער באלאליקע האט איהם איצט הפנים געגעבען א קלארען בעגריף פון אלץ װאס ער האט פערלארען אין לעבען — מוזיק, ליעבע, פרייהייט, גליק, אלץ. דאס איז געװען ניט נור א זעהר שמערצליכער געפיהל, זאנדערן דאפעלטע גייסטיגע שמערצען פון ביטערע חרטה און שטעכיגע געװיסענביסע, װעלכע האבען איהם גארניט געקענט העלפען.

מען האט איהם בשום אופן ניט געקענט איינשטילען, ביז עס איז געקומען דער דאקטאר. װען ער האט זיך בערוהיגט, האב איך איהם נאכאמאל בעדאנקט פאר זיין זינגען און געזאגט, אז איך לאז פאר איהם איבער 5 רובעל אין קאנצעלאריע.

— אייער עקסעלענץ — האט ער שלוכצענדיג געזאגט — איך װיל ניט דערפאר קיין געלד. ערלויבט מיר אקארשט צו האלטען די באלאלאיקע פאר איין מינוט.

איך האב דאס איהם דערלאנגט. ער האט די באלאלאיקע געגלעט מיט די פינגער, צװוי מאל געקושט און ענדליך עס אבגעגעבען.

זיינע לעצטע װערטער זיינען געװען:

— אייער עקסעלענץ, איך האב צו אייך נאך א בקשה. װען איהר װעט א מאל זיין אין יאראסלאװ, ביטע געהט אריין אין „קאסטיאל" פון'ם דארף ראמאנאװ־באריסאגלעבסק, צינדט אן א ליכט פאר דעם בילד פון דער הייליגער מוטער און הייסט זאגען א „מאליטװע" פאר דער נשמה פון מאריא איװאנאװנא.

ער האט דעם נאמען ארויסגערעדט מיט א האלב־פערשטיקטע שטימע און איך האב געמיינט, אז אט ברעכט ער װייטער אויס אין א יאמער געשריי. ער איז אבער באלד געקומען צו זיך און מיר געװאונשען א גליקליכע רייזע. גלייך דערויף האט מען איהם אבגעפיהרט אין דער קאמערא פון די „בעזפראטשני".

װער עס איז געװען די מאריא איװאנאװנא — װאהרשיינליך די אורזאכע פון זיין צושטערטען לעבען און ליידען — װייס איך ניט ביז איצט.

געצװאונגענע ארביטריישאן

װי דאס סיסטעם האט ניט געקענט ארבייטען אין ניו זעעלאנד, װאס בעװייזט אז געצװאונגענע זאכען טויגען אויף כפרות.

פון טשארלס עדװארד ראססעל.

כמעט יעדען טאג געפין איך אין צייטונגען און זשורנאלען טיעף־זיניגע געדאנקען פון הויך־געלערענטע מענשען, אז װאס אונזער לאנד דארף, כדי זיך צו ראטעװען פון אייזענבאהן סטרייקס און סטרייקס בכלל, פון רואין און פערװיסטונג — איז געצװאונגענע ארביטריישאן אין סכסוכים צװישען ארבייט און קאפיטאל.

די דערמאנטע שרייבער זאגען ניט ארויס אפען, אז זיי אגיטירען פאר געצװאונגענע ארביטריישאן, אבער זיי מיינען דאס.

א שאד, געבער, װאס דער הויך־געלערענטער רעדאקטאר לעזט ניט. װען ער װאלט נאר געלעזען, װאלט ער מיט דער צייט געװארען כמעט אינטעליגענט.

װען, למשל, ער װאלט זיך כאמש אביסעל בעקענט מיט דער היסטאריע פון ארביטרייישאן אין ארבייטער סכסוכים װאלט ער געזעהן, אז די יונייטעד סטייטס דארף ניט קיין געצװאונגענע ארביטריישאן, אדער עטװאס װאס איז ענליך דערצו.

װייל װעגען דעם װאס געצװאונגענע ארביטריישאן איז (אין טעאריע) און דאס װאס עס ארבייט אויס (אין פראקטיק) דארף מען ניט שפעקולירען. עס איז אלץ פערשריעבען און יעדער קען זיך בעקענען מיט די פאקטען. פאראן א לאנד, װאס האט דאס דאזיגע סיסטעם פאלשטענדיג אויספראבירט, װאס האט זיך בענוצט מיט געצװאונגענע ארביטריישאן פאר פיעל יאהרען און אין אלערליי סכסוכים. דאך װייס איך פאר געװיס, אז אט יענע לאנד װעט זיך מעהר ניט שפיעלען מיט געצװאונגענע ארביטריישאן.

פון אויבענאויף זעהט געצװאונגענע ארביטריישאן אויס זעהר שעהן. װייל װארום

ראַרף מען דען אָבשטעלען די ארבייט און שטע־
־ען די ביזנעס און מאַכען דאָס פובליקום ליידען
ביז דער סטרייק ווערט גע־סעטעלט. ווען דער
סטרייק קען געסעטעלט ווערען דורך ארביטריי־
שאָן אויף א פריעדליכען אופן.

סטרייקס קאָסטען דאָך אזוי טייער. אויסער
דעם מוז מען דאָך סיי ווי סיי אָנווענדען אר־
ביטריישאָן, כדי זיך צו פערגלייכען איבער גע־
וויסע פונקטען! איז דאָך דער בעסטער פּלאַן
אָנצונעהמען ארביטריישאָן גלייך אין אָנפאַנג,
אנשטאט צו ווארטען ביז ענדע סטרייק, און
איינשפּאָרען אומזיסטיגען קלאַפּאָט און אויס־
ברענגעריי!

עס איז קיין צווייפעל, אז ארביטריישאָן איז
זעהר א גוטע זאַך און מיר דארפען עס זעהר
פיעל און זעהר אָפט בענוצען. אָבער געצוואונ־
גענע ארביטריישאָן איז איינע פון יענע פוסטע
פאַנטאַזיעס, וואָס ווערען געבוירען אין מוחות,
וועלכע וויסען קיין זאַך ניט וועגען ארבייטס־
קאָנדיציאָנען. זיי קענען איבער דיזען ענין
צעהלען 4 אָבער קענען ניט צעהלען 5.

אָט די דאָזיגע מוחות האָבען ניט דערענ־
דינט זייער ענטוויקלונג.

ניי זעעלאַנד האָט אָנגעהויבען צו עקספּערי־
מענטירען מיט געצוואונגענע ארביטריישאָן 20
יאָהר צוריק. זי האָט אָנגענומען א „פיינעס“
געזעץ און האָט איינגעפיהרט א פיינעס סיסטעם.
„עס זאָלען מעהר קיין סטרייקס ניט זיין!“ —
האָט זי בעשלאָסען. דאָס געזעץ האָט געלויטעט,
אז ווען עס וועט פאָרקומען א סכסוך צווישען
ארבייטער און זייערע בעלי בתים זאָל מען די
פראַגע איבערגעבען צו אן ארביטריישאָן קאָורט.
די קאָורט זאָל ענטשיידען, וועלכער צד עס האָט
רעכט און די ענטשיידונג זאָל אָנגענומען ווערען
פון ביידע צדדים. דערמיט וועט איינגעשטעלט
ווערען פריעדען אנשטאט קאַמפּף.

די קאָורט איז בעשטאַנען פון 3 מיטגליע־
דער; איינער פון די יוניאָנס, דער צווייטער
פון די אָרגאַניזירטע מאַנופעקטשורערס און דער
דריטער איז בעשטימט געוואָרען פון דער רע־
גיערונג.

ריכטיג גערעדט, איז דאָס אַלזאָ געווען דאָס
זעלבע ווי א קאָורט מיט א דושאָדוש. דער בע־
אַמטער, וואָס די רעגיערונג האָט בעשטימט,
האָט ענטשיידען אַלע פראַגען אָדער גע׳פּסק׳ט
אַלע שאלות.

פאַר אן ערך 12 אָדער מעהר יאָהרען האָט

דיזער פּלאַן געארביי[…]
קיין וויכטיגער סטרי[…]
זעעלאַנד האָט אין דע[…]
א שם אלס „די לאַנד […]
דער פעהלער פון ד[…]
גענער ארביטריישאָן ה[…]
צער צייט ניט ארויסגע[…]
האָט עקזיסטירט. דו[…]
די קאָורט — דער [...]
כסדר ארויסגעגעבען [...]
די ארבייטער אין אַלע
מאָל ווען זיי האָבען [...]
זשעם אָדער בעסערע
עס בעקומען. אבער א[…]
כייעס: די ארבייטע[…]
דוסטרי פון פלייש־פּאַ[…]
דוסטרי אין ניי זעעלאַ[…]
היבשע העכערונג אין
געווען „די שטרוי וו[…]
רוקען פון געזעץ“*).

די בעלי בתים, וו[…]
יאָהרען געזיפצט און
גינסטיגע ענטשיידונגע[…]
בען איצט זיך אוועקג[…]
קלעהרט, אז זיי קענע[…]
האַלטען. אויב די ווי[…]
העכערט ווערען געהן [...]
און די קאָורט הא[…]
בייטער׳ס פאָדערונגע[ן]
גונסטען די בעלי בתי[ם]
אָבער די ארבייט[…]
אָנגענומען די ענטשיי[…]
סטרייק.

און די רעגיערונג
זי האָט פערזעהן ווי[…]
דאָס געזעץ האָט
בעלי בתים נאָכצוקומ[…]
איז ארויפגעלעגט גע[…]
אויב ווער פון זיי האָ[…]
און עס האָט א סך ב[…]
רבי געלד, איידער ע[…]
אז מען קען זיך פון [...]
דרעהען.

אָבער דאָס געזעץ
קיין זעג, ווי אַזוי צו

[…]הן שטערונגען. עס איז
[…]יט פאָרגעקומען. ניי
[…]זאַנצער וועלט געהאַט
סטרייקס“.
סיסטעם פון געצוואונ־
זיך איבער דער גאַנ־
[…]ען, אָבער דער פעהלער
די אַלע יאָהרען האָט
[…]ציגער דושאָדוש —
[…]שיידונגען צו גונסטען
[…]כטיגע פראַגען. יעדעס
[…]לאַנגט העכערע ווייד־
[…]נדיציאָנען האָבען זיי
1907 האָט פּאַסירט א
[…]ין דער גרויסער אינ־
[…], די וויכטיגסטע אינ־
האָבען געפאָדערט א
[…]ידזשעס און דאָס איז
האָט געבראַכען דעם

[…]ע האָבען אַלע דיזע
[…]טעסטירט גענען די
[…]אַר די ארבייטער האָ־
[…]טעלט דובאָס און ער־
[…]אָס מעהר ניט אויס־
[…]עס וועלען ווידער גע־
[…]ארויס פון ביזנעס.
[…]צוריקגעוויזען די אר־
האָט ענטשיידען צו

[…] האָבען ניט געוואָלט
[…] און זיינען ארויס אין

[…] זיך ארומגעזעהן, אז
[…] פאַקטען.
[…]ירליך געצוואונגען די
[…] ענטשיידונגען. עס
[…]ן שווערע שטראָפען,
[…]ר געווען דאָס געזעץ.
[…]תים געקאָסט שווערע
[…] זיי קלאָר געוואָרען,
[…] געזעץ ניט ארויס־

[…] ניט געקענט געפינען
[…]גען די ארבייטער.

---

*) אין ענגליש גע[…]
שטרוי וואָס האָט געבר[…]

[…] שפּריכוואָרט „די לעצטע
[…] דעם קעמעל׳ס רוקען“.

די רעגיערונג האט גערופט בעשטראפען די ארבייטער מיט געלד און האט ארויסגעקראָגען פון קאורט די נויטיגע פאפיערען („רזשאַר־זשענטס”). די רעגיערונג האט געקענט איינמאהנען אזעלכע שטראף־געלדער פון די בעלי בתים, ווייל זיי האָבען דאך געהאט קאפיטאל— סחורה, מאשינערי א. ז. וו. זי האט אָבער די שטראף־געלד ניט געקענט איינמאָהנען פון די ארבייטער. ווען די רעגיערונגס בעאמטע זיינען געקומען אהיים צו די ארבייטער האָבען זיי געפונען אלטע מעסערס, אָבגענוצטע טעפּ און עהנליכע מטלטלים, וואָס האָבען קיין ווערטה ניט. וואס זאָל די רעגיערונג טהאָן? האָט זי אָנגעהויבען טראכטען וועגען איינזעצען די „פערברעכער” אין פריזאָן.

ביסלעכווייז האָט די רעגיערונג גענומען בעגרייפען דעם אונבעשטרייטבארען פאקט, אז צו צווינגען מענשען זיי זאָלען ארבייטען אונטער קאָנדיציאָנען, וואָס זיי ווילען ניט אָננעהמען, הייסט פּראָסטע, פּשוט'ע שקלאָפעריי, ווי די שקלאָפעריי פון אלע צייטען. און צו בעשטראָפען די ארבייטער מיט פריזאָן וואָלט געשטעלט די רעגיערונג פון ניי זעעלאנד אויף דערזעלבער מדרגה ווי שקלאָפען־טרייבער.

עס האָט דער ניי זעעלאנדער רעגיערונג געפעהלט בלויז נאך איין ערפאהרונג, אום איהר צו איבערצייגען, אז דאָס געצוואונגענע ארביטריישאָן געזעץ איז נוצלאָז. דיעזע ערפאהרונג האָט זי געהאט אין דעם גרויסען קוילען־מינען סטרייק אויף דעם זיד אינזעל. דאָרט האָבען די ארבייטער אויך ניט געוואָלט אָננעהמען די אונגינסטיגע ענטשיידונג פון דער קאורט. די רעגיערונג האָט בעשטראָפט די ארבייטער מיט געלד און די רעגיערונגס בעאמטע האָבען פערכאַפּט די ארבייטערס' הויז זאכען און זיי געשטעלט צום פערקויף אויף א ליציטאציע.

וואָס האָבען די ארבייטער געטהאָן? זיי זיינען אליין געקומען צוריק אָבקויפען זייערע זאכען און האָבען געבאָטען 25 סענט פאר יעדען „לאָט”.

און עס האָט קיינער ניט געוואָלט איבערבאָטען, ווייל ווער וועט דאָס סטייען צו באָטען מעהר אויף ארבייטערס אַרימקייט?

דערמיט האָט זיך דאָס געזעץ פאר געצוואונגענע ארביטריישאָן אין ניי זעעלאנד ארויסגעוויזען אלס א פאָלשטענדיגער דורכפאַל. מען האָט דאָס געזעץ קיינמאָל ניט אָבגעשאפט, אָבער עס איז פון דאן אָן א טויטער בוכשטאב.

היינט, ווען די ארבייטער סטראשען מיט א סטרייק, פּרופט די רעגיערונג די צרה צו פערמיידען דורך קאנסיליאיישאָן און אויב קאנסיליאיישאָן העלפט ניט, קלייבען די ארבייטער אויך איין ארביטרייטאָר, די בעלי בתים א צווייטען און דיעזע צוויי אייניגען זיך אויף א 3טען.

אָבער די ענטשיידונג פון דיעזע ארביטרייטאָרס איז ניט בינדענט. יעדער צד האָט א רעכט די ענטשיידונג ניט אָנצונעהמען און מען מאכט קיין פערזוך ארויפצוצווינגען די ענטשיידונג אויף דעם אָדער יענעם צד.

דיזער פּלאַן שאפט ניט אָב קיין סטרייקס. ניי זעעלאנד האָט שוין לאנג פערלאָרען איהר נאָמען — „די לאנד אָהן סטרייקס”.

אין די לעצטע 6 יאָהר זיינען דאָרט פאָרגעקומען די ערנסטע סטרייקס וואָס קען געבען. אָבער דער נייער פּלאַן בעפרייט די רעגיערונג פון דער נארישער און אונמעגליכער אויפגאבע צו טרייבען מענשען צו דער ארבייט אויף בעדינגונגען, מיט וועלכע זיי זיינען ניט צופריעדען.

יעדע פרייע רעגיערונג, וואָס וואָלט פערזוכט דורכצופיהרען אזא אויפגאבע, וואָלט בעגעגענט דיזעלבע שטיינער אין וועג.

געצוואונגענע ארביטריישאָן איז אבסאָלוט אונמעגליך אין א פריי לאנד.

געצוואונגענע ארביטריישאָן וואָלט נור געקענט דורכגעפיהרט ווערען ווען מען זאָל האלטען א ביקס פאר יעדען ארבייטער'ס קאָפּ און אן אייזערנעם קאָלנער ארום זיין האלדז.

אנדער'ע מעטאָדען האָבען קיין ווערטה.

ווי עס איז צו זעהן פון די בעריכטען אין דיעזען נומער איז די פראגע וועגען דעם אָפיציעלען ארגאַן פון דער אינטערנעשיאָנעל ווידער אָבגעלעגט געוואָרען ביז נעכסטען מיטינג פון דער דזשענ. ע. ב. אין מארטש אָדער אפּריל. עס איז בעשטימט געוואָרען א קאָמיטע, וועלכע זאָל פאָרלעגען א קאנקרעטען פּלאַן. אין נעכסטען נומער וועט ערשיינען אן ארטיקעל איבער דער פראגע און אויך א פּלאַן אָדער פּלענער אין אידיש און ענגליש, פון א. ראזבורי.

די גוטע ארבייט פון די טשילדרען דרע[...]יקערס יוניאן

פון ח. גרינבערג
(מענעדזשער פון לאָקאַל 50)

ווען מיר ווארפען א בליק אויף דער סיטואַ־ציאָן אין די מיטעס און טשילדרען דרעסמיי־קערס יוניאָן פאַר דעם פערגאַנגענעם יאָהר, זעהן מיר, אז הגם אונזער לאָקאַל האָט ניט גע־מאַכט קיין סך ליאַרם, איז אָבער אויפגעטהאָן געוואָרען גוטע ארבייט. אין דער הינזיכט קע־נען מיר זיך גאַנץ שעהן פערגלייכען מיט אַנ־דערע יוניאָנס.

לאָמיר בעטראַכטען די פאַקטען און זעהן פון וועלכען מענשליכען מאַטעריאַל די טשילדרען דרעסמייקערס בעשטעהען.

אין דעצעמבער 1915 האָט אונזער יוניאָן געצעהלט אונגעפעהר א טויזענד מיטגליעדער. די ארבייטס־קאָנדיציאָנען זיינען געווען אזעלכע טרויעריגע, אז קיין ארבייטער וואָלט ניט געקענט שטאָלצירען מיט דעם טרייד. אמת, דורך די אנשטרענגונגען פון דער יוניאָן איז אונז געלונ־גען, נאָך דעם דזשענעראַל סטרייק פון 1913, איינצופיהרען א 50 שטונדיגע ארבייטס וואָך, אבער נור פאַר א טהייל פון דער אינדוסטרי. א סך ארבייטער זיינען געבליבען ארבייטען 52 און 54 שטונדען א וואָך.

די עקזעקוטיוו באָארד און די בעאַמטע פון לאָקאַל, האָבענדיג בעקומען די פולע שטיצע פון דער אינטערנעשיאָנאַל, האָבען אָנגעהויבען אן אַגיטאַציע פאַר א דזשענ. סטרייק, מיט דעם צוועק אויסצובעסערן די ארבייטס קאָנדיציאָ־נען. עס איז געווען מערקווירדיג צו זעהן ווי 50 יונגע מיידלעך, וועלכע האָבען דאַן געארבייט אין ניט־יוניאָן שעפּער, האָבען פרייוויליג אונ־טערנומען אָנצואווענדען אַלע מעגליכע כחות און ענערגי אום צו קריגען די בעוועגונג פאַר א דזשענ. סטרייק מיט ערפאָלג.

זיי האָבען ניט געקוקט ווי שפּעט ס'איז. אין דער פריה, מיטאָג און אָבענד, שבת און זונטאָג — צו יעדער צייט זיינען זיי ווי טרייע סאָלדאַטען געשטאַנען אויפ'ן קאַמפּפס־פּלאַץ, וואַרטענדיג בלויז אויף א סיגנאַל, און בערייט זיך אָבצורופען. אזוי גיך ווי די מאַנופעקטשו־רערס האָבען דערזעהן דיזע ערנסטע, ענטשלאָ־סענע בעוועגונג האָבען זיי איינגעוויליגט צו קומען צו א קאָנפערענץ אום אויסצוגלייכען די

קריוודעס און סכס...
געזעהן, אז מיר ווע...
לען מיט בלויזע צ...
ניט געבען די ארבי...
רונגען, וועלען מיר ...
דזשענ. סטרייק. ד...
אונזער ווארנונג.

מיר האָבען ק...
ענדליך האָבען מיר ...
גען מיט די מאַנופ...
א סטרייק אין דע...
וועל קיינמאָל ניט ...
שטאָלץ און פרייד ...
גענומען די קריעגס...
דזשענ. סטרייקס...
ניט. איך האָב מי...
סטרייק אין מיין לע...
וואָס א סטרייק מיינ...
מאָל ניט געזעהן אזא...
ווי עס האָט געהערש...
פון טויזענדער יונגע ...

פאַר 6 וואָכען צוי...
זייער סטרייקען און ...
פערלירען זייער מוטה...
שנעע און רעגען, זיי...
מיידלעך געשטאַנען אי...
א שווערען קאַמפּף ...
ענדליך איינגעגאַנגען ...
דער מאַנופעקטשורערס ...
רעפּענטענט מאַנופעקט...
וואונען פאַר די ארבי...
דאָלאַר א וואָך פאַר לע...
ארבייטס וואָך אנשטא...
דאָפּעלט געצאָהלט פאַר ...
צענט העכערונג פאַר ...
שטריינג „פּרעפערענשי...
טאַרע בעדינגונגען און ...
וואָס האָבען פאַר די אר...
בעדייטונג. די ארבייט...
דער זיעג איז געווען ...
זיי האָבען דערפאַר בעצ...
די מאַנופעקטשורער...

...ווי האָבען דאַכט זיך
...ך ניט צופריעדענשטע־
...ן, און אויב זיי וועלען
...ן בעשטימטע פערבעסע־
...ערצו צווינגען דורך א
...האָבען זיי איגנאָרירט

...יירט א גאַנצע וואָך.
...האָבען די פערהאַנדלונ־
...ערס און ערקלעהרט
...אַנגער אינדוסטרי. איך
...ערעסען מיט וועלכען
...ארבייטער האָבען אויפ־
...הרונג.

...ן ביי מיר קיין נייעס
...אַכט מעהר ווי איין
... און פערשטעה גענוי
...אָבער איך האָב קיינ־
...יסטערונג, אזא שמחה
...אין די סטרייק רייהען
...עך.

...אָבען זיי אָנגעהאַלטען
...ען, אָהן א סמן פון
...ערען מאָרגען, אין
...14 און 15־יעהריגע
...פּיקעט ליניעס. נאָך
...5 וואָכען זיינען מיר
...אן אגרימענט מיט
...ס'ן און א צאָהל איג־
...רס און האָבען גע־
... א מיניסום פון 6
...; א 49־שטונדיגע
...5 און 54 שטונדען;
...רטיים; א 10 פּראָ־
...יק ארבייטער; א
...וניאָן שאָפּ", סאַני־
...סך אנדערע זאַכען,
...ער געהאַט א גרויסע
...האָבען געפיהלט, אז
...ה דעם פּרייז וואָס
...ט.

...אָבען געהאַט א לע־

סאַן פון דעם סטרייק און, אום זיך צו בעוואָרענען פאר א נייעם דזשענ. סטרייק אין א קורצע צייט, האָבען זיי איינגעשטימט, אז דער אגרימענט זאָל זיין אויף 3 יאָהר און אז דעם ערשטען יאַנואר פון יעדען פון די 3 יאָהר זאָל יעדער ארבייטער אין די אינסייד אסס'ן שעפער, אָדער ביי די אויטסייד קאָנטראַקטאָרס, קריגען מיט א דאָלאר א וואָך מעהר.

מיר ארבייטען ארויף אונזער לאָקאל.

ווען די ארבייטער האָבען זיך אומגעקעהרט אין די שעפער האָבען די לאָקאלע בעאמטע גענומען שטעלען אונזער לאָקאל אויף א פעסטען פונדאמענט, אום צו פערזיכערען, אז די פרוכטען פון זיעג זאָלען אנהאַלטען און זיין דויערהאפט. מיר האָבען בעשלאָסען ניט נור צופריעדען זיין מיט די דעמאָלדיגע קאָנדיציאָנען, נור סטאַרען זיך צו געווינען ווייטערע פערבעסערונגען פאר די ארבייטער.

מיר האָבען גענומען פעראינטערעסירען יעדען איינצעלנעם מעמבער אין דער יוניאָן. מיר האָבען זיי גענומען אויפקלעהרען און מאכען זיי פאר ציעל־בעוואוסטע מיטגליעדער, און מיט שטאָלץ קען איך זאָגען, אז אונזער ארבייט איז ניט געווען אומזיסט.

מיר ווילען זיך ניט בערימען מיט אונזער אויפטהו, אבער עס פרעהט אונז, אז מיר האָבען 5 טויזענד מיטגליעדער אין אונזער לאָקאל און יעדער מיטגליעדער פערשטעהט און פיהלט זיין אינטערעס אין דער אָרגאַניזאַציאָן. כמעט יעדער מעמבער איז גרייט צו טהאָן אלץ וואָס מען דארף אום צו ברענגען דעם לאָקאל אויף א בעסערע שטופע.

מיר האָבען אָנגעשטעלט ספּעציעלע אָרגאַנייזערס, און מיט דער הילף פון אונזערע טרייע מיטגליעדער פון דער אָרגאַניזאַציאָנס־קאָמיטע איז אונז געלונגען צו אָרגאַניזירען שעפער, וועלכע האָבען געארבייט אין דזשענ. סטרייק, שעפער וואָס מיר האָבען קיינמאָל ניט גע'חלום'ט, אז מיר וועלען זיי קענען אָרגאַניזירען. דאָס האָט דער אָרגאַניזאַציאָנס־קאָמיטע און די ארבייטער בכלל צוגעגעבען פרישען מוטה. יעדע וואָך און יעדען טאָג קומען צו נייע מיטגליעדער.

די צייט איז שוין פערביי, ווען די ארבייטער פלעגען זיך שעמען אויסזאָגען, אז זיי ארבייטען אין אונזער טרייד. נאַטירליך האָבען מיר אונזער ארבייט נאָך ניט פערענדיגט. מיר האָבען נאָך פאר זיך א גרויס פעלד. יעדער נייער געווינס גיט אונז צו נייע לעבען. אויב די ארבייט וועט ווייטער אזוי געהן ווי פאר די לעצטע 5 מאָנאטען, און אזוי ווי מיר זיינען שוין היינט דער צווייטער לאָקאל פון מייסטענס פרויען ארבייטער אין אונזער אינטערנעשיאָנעל, דער צווייטער פון דער ווייסטמאכער יוניאָן לאָק. 25, וועט ניט זיין מעהר נויטיג, אז מען זאָל אונז הייסען נעהמען א ביישפּיעל פון די ווייסטמייקערס. אונזער לאָקאל וועט שוין איצט זיין א ביישפּיעל פאר אנדערע ניט־אָרגאַניזירטע טריידס.

די מאַססענפערזאַמלונג פון די טשילדרען דרעססמייקערס אין קופּער יוניאָן, דעם 3טען יאַנואר 1917 האָט בעוויזען ווי ריכטיג עס איז.

דער מיטינג איז ניט פעררופען געוואָרען אום צו רעדען וועגען א דזשענ. סטרייק, נור צו בעקענען די מיטגליעדער מיט דעם פאקט, אז לויט דעם אגרימענט צווישען דער יוניאָן און אסס'ן, וואָס איז אונטערשריבען געוואָרען דעם 4טען מאַרטש 1916, זיינען זיי בערעכטיגט צו א דאָלאר מעהר וויידזשעס דעם 1טען יאַנואר 1917.

מיר האָבען פעררופען דעם מיטינג ניט אין אבענד, ווי עס פיהרט זיך אין אנדערע יוניאָנס, נור פאר 4 א זייגער נאָכמיטאג. מיר האָבען געוואָלט שטעלען אונזערע מיטגליעדער צו דער פּראָבע, זעהן צי זיי זיינען לאָיאל און פעסט ביי זיך אלס יוניאָן לייט. מיר האָבען אויפגעפאָדערט די ארבייטער אוועקצולעגען די ארבייט אין מיטען טאָג. עס איז געווען א ריזיקאלישע זאך, אבער מיר האָבען געשטעלט אויף די ארבייטער און זיי האָבען פאָלשטענדיג פערדיענט אונזער צוטרויען.

טראָצדעם וואָס דעם 3טען יאַנואר האָט גערעגענט א גאַנצען טאָג, דאָך איז קופּער יוניאָן געווען געפּאַקט מיט אונזערע ארבייטער. עס איז ניט נור געווען אן אנגענעהמע ערשיינונג פאר זיך אליין, נור אויך אן אנגענעהמע איבערראַשונג פאר פּרעזידענט שלעזינגער ווען ער איז געקומען אדרעסירען די פערזאַמלונג. ער איז שטאַרק אַפּלאָדירט געוואָרען און ווען ער האָט געענדיגט זיין רעדע האָבען זיך אלע אויפגעשטעלט לכבוד איהם און מען האָט איהם דערלאַנגט א בוקעט בלומען אלס אן אָבשעצונג פון דער שטיצע וואָס מיר האָבען ערהאַלטען פון דער אינטערנעשיאָנעל אונטער פּרעז. שלעזינגער'ס אַדמיניסטראַציע.

א דאלאר א רייז אנפאנג יאנואר 1917.

דעם ערשטען יאנואר האבען אלע מאנופעקטשורערס פון דער אסס'ן נעדארפט העכערען מיט א דאלאר א וואך די וויידזשעס פון די ארבייטער אין די אינסייד און אויטסייד שעפער. מאנכע מאנופעקטשורערס האבען געוואלט מאַכען אן אויסנאהם מיט געוויסע ארבייטער, וועלכע האבען נעקראגען א „רייז" אין מיטען יאהר.

ווען די פראגע איז פארגעקומען אויף דעם קאנפערענץ דעם 11טען יאנואר 1917, האבען מיר ערקלעהרט די מאנופעקטשורערס, אז די יוניאן וועט ניט ערלויבען קיין אויסנאהמען. די פארשטעהער פון דער אסס'ן האבען פערשטאנען, אז די יוניאן שטעהט זעהר פעסט, און אז זיי

מוזען נאכקומען די פונ...
באלד זיי ווילען אויס...
סטרייק. ענדליך האבען
צופיהרען זייער געשרי...

די טשילדרען דרע...
ארגאנזשירט א סעריע ...
גליעדער אין ניו יארק ...
לעקטשור און קאנצערט
פון דר. גאלדפארב אין
בראנזוויל.

לאקאל 50 איז איצ...
מיר האפען, אז אין די...
אימשטאנד זיין צו ...
פראגרעס.

...ן פון אגרימענט, ווי-
...ען א נייעם דרשענ.
... איינגעווילינגט דורכ-
...עם צוזאג.

...יקערס יוניאן האט
...שורס פאר די מיט-
...אנזוויל. די ערשטע
... געהאלטען געווארען
...ליק סקול נומ. 84,

...ן בעסטען צושטאנד.
... צוקונפט וועלען מיר
...ארטירען ווייטערען

איינע פאַסירונגען לעצטען מאָ... ט.

ברודער זיגמאן ווייזט וואס ער קען.

עס פרעהט צו הערען, אז בר. זיגמאן, דער נייער מענעדזשער פון דער קלאוקמאכער יוניאן, האט שוין אויסגעפונען וואו עס פאדערט זיך דרינגענדע ארבייט אין דער גרעסטער אידישער יוניאן. און ער זוכט איינצואָרדענען א גוטען סיסטעם, א גוטע קאנטראל איבער די שעפער. לויט ווי די „נייע פּאסט" בעריכטעט, האט בר. זיגמאן פארגעגעבען פאלגענדען פלאן:

„אלע אינדעפּענדענט שעפער פון ניו יארק זאלען פערטיילט ווערען אין צוויי דיסטריקטען, אנשטאט וואס יעצט זיינען זיי פערטיילט אין פיער. אין דיעזע דיסטריקט אפיסעס זאל זיך געפינען א בעשטימטע צאהל ביזנעס אייד-זשענטס, וועלכע זאלען זיך אפּגעבען אויסשליסליך מיט שליכטען די אלע קאמפּליינטס, וואס קומען ארייין פון די שעפער, אויסער די קאמפּליינטס מכח פרייזען. קיין אנדער ארבייט זאלען דיעזע ביזנעס אייזשענטס ניט טהאן.

„פאר פרייזען סעטלען זאל געשאפען ווערען נאך א בעזונדערער דעפּארטמענט. דער מענעדזשער פון דיעזען דעפּארטמענט זאל זיין א מאן, וואס איז אן עקספּערט אויף פרייזען, אונטער איהם זאלען ארבייטען א געוויסע צאהל פרייז-אדזשאסטערס, וואס זאלען אויך זיין ספּעציאליסטען אין זייער פאך. און אט דיעזער דעפּארטמענט זאל זיך אפּגעבען מיט סעטלען אדער איבערסעטלען פרייזען אין אלע שעפער און זאל אטענדען אלע קאמפּליינטס וועגן פריי-

זען, וואס קומען פון די ...
וועלען די פרייזען אין
ווערען פון איינע און ...
פון צופעליגע „אדזשאס...
ציאליסטען.

„א ריכטיגער סעט...
נאך אבער ניט קיין גא...
וועלען טאקע פערדיענ...
איין טייל פון די ארבי...
סקעבען נעגען דעם אנ...
די רעקאמענדאציאן, א...
בענטע צוויי דעפּארטמע...
רען נאך א דריטער דעפּ...
דעפּארטמענט, וואס זאל
קאנטראלירען די שעפּע...
יערען שאפּ: צי מען א...
שטונדען, צי די ארבייט...
אדער סטענדארד און צו...
לייט. דער מענעדזשער
מענט און די קאנטראלע...
טען אונטער איהם, זאלע...
אנטווארטליך פאר די ...
יערען שאפּ".

...ער. אויף אזא אופן
... שעפּער געסעטעלט
...לבע לייטע און ניט
...רס", נאר פון ספּע-

...נט פון פרייזען איז
...מי, אז די ארבייטער
...בעראל גלייך און אז
...ר וועט ניט זוכען צו
...ען, דערפאר לויטעט
... חוץ די אויסגערע-
...ם, זאל געשאפען ווע-
...טמענט, א קאנטראל
... אפּגעבען בלויז מיט
... און אויפּפּאסען אויף
...ים דארט געזעצליכע
... בעקומען דעם סקייל
...י זיינען בכלל יוניאן
...פון דיעזען דעפּארט-
...וואס וועלען ארביי-
...האלטען ווערען פער-
...יאן קאנדישאנס אין

לאקאל 1 נעהמט ז...

לאקאל 1, קלאוק אפּע...
נעזאנט, די נייע עקזעק...
ווי עס הערט זיך, בעש...
דעם בעשלוס פון דער ...

...ארויס פון כלל.

...טארס יוניאן, בעסער
...ן פון לאק. 1, האט,
...סען ניט צו פאלגען
...ען. עקז. באארד צו

אָרגאַנזשירען נײַע װאַהלען, װײַל די פריהערינגע װאַהלען זײַנען געװען ניט לױט דער קאָנסטיטוציע און ניט געזעצליך אין אַנדערע הינזיכטען.

פאַר מענשען װעלכע האַלטען זיך פאָלשטענדיג אונפּאַרטײיִאיש בנוגע די אינערע אַנגעלעגנהײטען פון לאָק. 1 איז שװער צו פערשטעהן, פאַרװאָס לאָק. 1 זאָל זיך כסדר װעלען אַרױסנעהמען פון כלל. אַזעלכע מענשען קוקען ניט נור אױף די האַנדלונגען פון דעם מאָמענט, נור אױף די פאָלגען װאָס קענען אַרױסקומען פון דיזע האַנדלונגען. האָט לאָק. 1, אָדער זײַנע איצטיגע בעאַמטע, נעפרעגט בײַ זיך אָט דיזע פראַגע? נאָך א פראַגע: פאַרװאָס אַרבײטען אַלע לאָקאַלס פאַר די אינטערעסען פון די אַרבײטער און לאָקאַל 1 פאַרװענדט א סך ענערגי אױף אינערע מחלוקת? קען לאָקאַל 1 אָפּפאָרדערן זיך אײַנצורײַסען מיט דער אינטערנעשיאָנאַל, מיט אַלע פעראײניגטע לאָקאַלס און מיט דער גאַנצער אַרבײַטער בעװעגונג?

עס איז אומזיסט זײער אַרבײט.

די שונאים פון אונזער יוניאָן האָבען געמאַכט א פרישען פערזוך צו פערפּלאָנטערן די יוניאָן אין די אַלטע בלבולים. זײ װילען הפנים אָבפּרישען די אָנקלאַגעס אױף א צאָהל פון אונזערע בעאַמטע און טהוער. דאָס מאָל געהן זײ אָבער ניט דירעקט, נור דורך א סאָרט הינטער־טהיר, מיט פּאָליטישע שמד־שטיק. זײ טשעפּען זיך צו דיסטריקט אַטורני סוואָן, װעלכער האָט לעצטען זומער, דורך קאָורט געלאָזט אַראָבנעהמען די בײל פון אונזערע בעשולדיגטע מיטגליעדער, אײַנזעהענדיג, אַז עס איז ניטאָ קײן בעװײַזע, סײדען מען זאָל גלױבען אַזעלכע פערדאָרבענע מענשען װי דאָפּי בעני און זײַנע „שעהנע“ חברים.

אָנגעהױבען דעם נײַעם פּלאָנטער האָט דער געװעזענער דזשאָרדזש דעלעהאַנטי. צי דערפאַר, װאָס ער האָט געמוזט אַראָב פון בענקעל אַלס דזשאָדזש, און אױס ערגערניש װיל ער אױסלאָזען צו די יוניאָנס זײַן צאָרן, אָדער צי װײַל די פּאָליטישענס הױבען אױף אַזאַ אופן אָן זײער פּאָליטישען קאַמפּײן — דאָס װעלען מיר זעהען שפּעטער. דערװײַל אָבער איז קלאָר, אַז דער פערזוך צו פערפּלאָנטערן אונזער יוניאָן װעט זיך בשום אופן ניט אײַנגעבען. אומזיסט די אַרבײט פון אונזערע שונאים! און אױב זײ װילען כאַפּען א צװײטע מפּלה, װי די אין 1915, װעלען זײ דאָס זיכער בעקומען.

בינו לבינו האָט זיך אַרױסגעװיזען דער פאַקט, װעלכען מיר האָבען שטאַרק בעטאָנט די גאַנצע צײַט, װאָס אונזער קאַמפּף איז אָנגעגאַנגען נעגען די פינסטערע כחות. ידיזער פאַקט איז, אַז א געװיסער סאָרט מאַנופעקטשורערס האָבען זיך געלעגט אין דער לענג און דער ברײט צו שעדיגען די רעפּוטאַציע פון אונזערע טעטיגע מיטגליעדער און פון אונזער יוניאָן. עס װײַזט זיך אַרױס, אַז דער געװעזענער דיסטריקט אַטורני ברעקענרידזש האָט. געהאַט גאַנצע געשעפטען מיט געװיסע באָסעס און גענומען פון זײ געלד; געהאַט א גאַנצען פאָנד פאַר דעם צװעק צו פערװיקלען אונזערע טהוער אין אױסגעטראַכטע פערברעכען און זײ געזעצליך פערפאָלגען.

בײ דער צײַט װאָס דער פּלאָנטער װעט זיך װײַטער ענטװיקלען װעלען זיך מן הסתם אַרױסװײַזען נאָך „שעהנע“ מעשים פון די, װעלכע האָבען זיך שוין פון לאַנג אָן געמאַכט א טבע דורכצופיהרען דאָס געזעץ מיט דער הילף פון קרימינאַלניקעס. יעדענפאַלס איז די יוניאָן זיכער, אַז עס קען איהר ניט פאַלען א האָאר פון קאָפּ. אונזערע טהוער פיהלען זיך רוהיג און געזיכערט.

באַרנעט ליטמאַן—עהרע זײַן אָנדענקען!

באַרנעט ליטמאַן, אײנער פון די טעטיגסטע מיטגליעדער פון לאָק. 23, סקוירטמאַכער, און א ביזנעס אײדזשענט פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן, איז געשטאָרבען דעם 15טען יאַנואַר אין מאַונט סיני האָספּיטאַל. ער האָט א לענגערע צײַט געליטען פון מאָגען קראַנקהײט. בײ די לעצטע װאַהלען האָט ער ניט אָנגענומען אַלס קאַנדידאַט. ער האָט זיך הפנים געפיהלט גאַנץ שלעכט. ער איז אַװעק פון אונז אין זײַן 44טען יאָהר.

ליטמאַן איז געװען בעליעבט פון אַלע װאָס האָבען איהם געקענט אינערהאַלב און אױסערהאַלב דער יוניאָן. און זײַן טױט װערט שטאַרק בעדױערט.

בײ זײַן גרױסער, אײַנדרוקספולער לויה זײַנען געװען אַנװעזענד א קאָמיטע פון דער דזשאָינט באָאַרד און לאָקאַלע בעאַמטע. אױפ׳ן בית עולם האָט װײס־פּרעז. לעפקאָװיטש געהאַלטען א קורצע רעדע.